

CĂDEREA GUVERNULUI

• El va fi dat în judecată în calitate de **COMPLICE FAVORIZATOR** al infracțiunii în afacerea **CARITAS**

pag. 4

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

Nr. 11 • 16-22 martie 1994 • 24 pagini — 200 lei — 3.70 DM • Supliment 16 pagini color — GRATUIT

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
FLACĂRA



Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**



Un grup de „nemuritori”, membri ai filialei din Hamburg a societății People Forever.

Cel mai mare miracol al tuturor timpurilor?

VOM FI NEMURITORI?

• Societatea **PEOPLE FOREVER** anunță descoperirea
rețetei vieții veșnice prin tehnici de eliberare
cerebrală, care valorifică experiența și secretele
inițiaților din Orient

pag. 13

Lângă București

MOCNEȘTE DIN NOU VIOLENȚA

• Vom avea iarăși bătăi, incendii, linșaje?

Amănunte în pag. 6



Suplimentul revistei FLACĂRA :

TELECOMUNICAȚII '94

• În 16 pagini color, vă oferim un ghid de afaceri cu produsele
și serviciile din domeniu oferite pieței interne

GEP
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

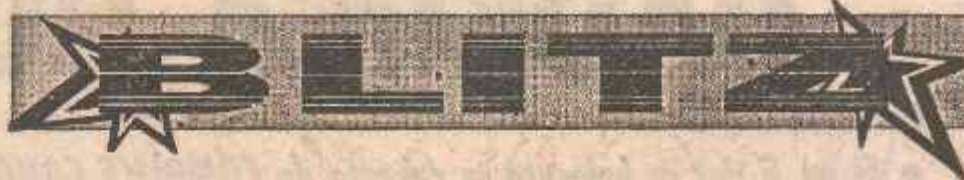
BUCHUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Negocieri ca să vorbim discuții

Despre remanierea guvernamentală s-a comentat pe larg în cursul săptămânii trecute. Este limpede pentru toată lumea, cred, că schimbarea celor patru miniștri (și a încă vreo doi, trei — al agriculturii, în primul rând — despre care se vorbește că vor fi înlocuiți în curând), precum și maniera în care a fost făcută, exprimă lipsa completă a intenției de a aduce o modificare a liniei politice urmate până acum de către putere. Înlocuirea domnului general Nicolae Spiroiu din fruntea Apărării, indiferent de pretextul invocat (numirea unui civil, ca urmare a cerințelor formulate de forurile europene), reprezintă în fond o satisfacție acordată, cu larghețe și cinism, lui Vadim, în ciuda comediei cu atacurile sale la adresa Cotrocenilor și — vezi Doamne! — hotărârea nestrămutată a supărăciosului domn președinte de a „divorța” de serviciile senatorului PRM. Dar dincolo de acest aspect, creionat în tușe groase, balcanice, schimbarea de la Ministerul Apărării Naționale are semnificații mai profunde, cunoscute fiind opțiunea fermă și eforturile susținute ale dlui Spiroiu pentru integrarea României în structurile NATO, varianta optimă de asigurare a securității militare și politice a țării, având în vedere climatul geopolitic actual și de perspectivă. Apoi, schimbarea de la Justiție aduce în prim-plan o persoană (Iosif Gavril Chiușbaian; sau Gabriel Iosif Chiușbaian, cum scrie pe vremuri în Săptămâna — tot aia e...) despre care PUNR chiar declară că-l va avea ca membru în rândurile sale dese; presupun că l-a întrebat și pe subiect, că doar nu e vorba de mutut un obiect de colo colo. Oricum, se pare că mămăliga de la CARITAS nu va exploda de opt ori mai repede decât vrea Gh. Funar... În ceea ce privește Transporturile, o să curgă multă apă pe Dunăre până când Paul Teodoru va binevoi să ne delecteze, povestindu-ne cu samul său inimitabil aventurile nemișcinate ale piraților de la PETROMIN; până una, alta, se pare că-și va exersa stilul pe la sindrofile diplomatice din capitala Libanului, în calitate de ambasador obosit (de cât e tras la vâslele ministerului pe care-l părăsește acum cu fruntea loartă, foarte sus). În privința Internelor, generalul Dănescu rămâne tot ministru; mă rog, adjunct, dar tot ministru. În final, motif de frică pe tortul remanierii este semnătura de numire a noilor titulari, prin care semnătură președintele Iliescu rupe pisica ericăror discuții privind validarea în parlament a celor patru miniștri numiți cu ocazia remanierii. Ca să nu mai existe dubii unde „se fac și se desfac guvernele”!

De fapt, nu problema în sine a acestei remanieri guvernamentale este importantă. Lucrul care sare în ochi este caracterul discreționar al modului în care puterea răspunde problemelor ridicate de agravarea crizei politice. Intenția evidentă a PDSR de a-și continua netulburat lucrarea de dărâpănare a vieții sociale și economice românești, alături de vajnicii săi tovarăși de drum din „pentagonolă”. Și se mai vede, totodată — deoparte de a produce vreo urmă de speranță, ci, dimpotrivă — incapacitatea opoziției de a gândi și a pune în practică o ripostă la mișcările politice ale puterii, incapacitatea de a adopta o linie tactică eficientă, care să determine partidul de guvernământ să „joace” cu seriozitate la masa negocierilor. Înșuși rațiunea acestor negocieri a devenit acum discutabilă. Negocierii ca să ce? Ca să vorbim discuții și să-și mai rotească di Văcăroiu niște cadre? Ar fi de dorit ca aceste „acomodări” să se petreacă fără decorul negocierilor cu opoziția, pentru că altfel lumea (de la noi și de alurea) poate să rămână cu impresia că atât CDR cât și PD lău parte, într-un fel sau altul, la toată mascarada. Chiar dacă momentele transante din noiembrie — decembrie au trecut (și în politică, la fel ca și în fotbal, ocaziile ratate se răzbuună), opoziția ar trebui să nu uite că, sub guvernul Văcăroiu, timpul curge în favoarea ei; și, ca străvechea vorbă „Pe cine nu lași să moară nu te lași să trăiești” își păstrează actualitatea, în ciuda cântecelor de sirenă cu care încearcă să o seducă puterea. Probabil că soluția o reprezintă, așa cum spunea dl Coposu și oricât de neconvenabile ar fi pentru toată lumea, alegerile anticipate.

EUGEN CHIROVICI ■



■ Dl Adrian Severin declară că PD va mai negocia cu PDSR doar „până la 15 aprilie, cel târziu 1 mai”. E clar, calmul britanic domină viața politică românească: PD-ul (și în general opoziția) nu-l este deajuns batjocura fițelor pedeseriste — tangoul negocierilor, încheiat cu figura avântată a remanierii — mai are nevoie și de o călătură zdrăvănească pe bombeu, ca să-și dea seama cu cine dansează (sunt unii care probabil, fără înjurături sănătoase, așa, ca de la partid la partid, nu se pot concentra neam și nu pot localiza cu precizie falca adversarului, căutând-o cu ochi visători prin stratosferă). Una peste alta, PD și alte partide din opoziție își mai savurează încă iluziile pierdute. Dl Severin dă un groznic ultimatum, cu un termen înfricoșător: 1 mai; oricum, nu precizează în ce an. E bine, bravo!

■ Și-n timpul asta se duce draculul economia țării (și viața oamenilor odată cu ea), se duce draculul reformelor, se duce draculul privatizării, care este cea mai sănătoasă și autentică protecție socială pentru că presupune muncă eficientă (deci câștig) și nu pomana dintr-un sac gol. Și-n timpul asta Cozmăncă îl cheamă la ordine pe președintele Centrului Național de Statistică, să-i dicteze procentele aranjate cum „vrea” mușchii lui, ca să aibă dom’ Văcăroiu ce să prezente pe micul ecran când se referă la „macro”, să afle jura că lar l-a pus Dumnezeu răna în cap cu hotărâre și neabătut!

■ Și-n timpul asta opoziția se vânzolește, dacă să „negocieze” cu PDSR în bloc (CDR), sau gata spartă în bucăți, partid cu partid. Să negocieze ce? Că-n vremea asta PUNR își freacă mâinile de bucurie, privindu-l gales pe Chiușbaian și declarând că, în curând, noul ministru de Justiție se va înscrie în rândurile sale. Și-n timpul

asta Păunescu și Vadim fac un târâboi nemișcinate în Senat, atacându-l în stilul caracteristic pe dl Coposu. Și-n timpul asta dl Manolescu umblă creanga prin Coreea, la umbra președintelui în floare, iar cineva din PAC declară: „Această deplasare reprezintă ultima punte de legătură între putere și opoziție”. Bine c-am aflat-o și p-asta, ne-a venit inima la loc! Era să rămânem fără punctul

■ Și-n timpul asta domnișoara Amelia Neacșu de la SOTI îl întreabă gingaș pe dl Coposu dacă opoziția s-ar

rallia la o mișcare de cenzură inițiată de „foștii” aliați ai PDSR. Păi bine „domnișoară”, cu ce trotinetă te dai pe bicicletă, cum o să inițieze PRM-PSM-PUNR-PDAR o mișcare de cenzură tocmai acum când au obținut cam tot ce-au vrut?! Cum o să-l supere cutare și cutare pe conu’ Văcăroiu, când omul ăsta e numai lapte și miere pentru „preținii” săi politici?

■ Și încă n-a dat colțul lerbii pe maldan!

■ Sărmană țară, sărmani lăutarii...

EUGEN CHIROVICI ■

DI CORNELIU COPOSU este ținta atacurilor lui Păunescu



Exemplul rău se prinde repede, mai ales când gâsește teren (moral) favorabil. Aplicând „rețeta Vadim”, Adrian Păunescu îl calomniază grosolan, în plin Senat, pe dl Corneliu Coposu, pe care încearcă să-l prezinte drept turnător! Ce contează enormitatea, absurdul ideii, ce contează că, în timp ce dl Coposu îndura amarul, bătaie și tortura din pucăriile comuniste, tânărul Păunescu buchisea abecedarul delațiunii, manipularii și imposturii! Ce contează că, după eliberarea din închisoare, dl Coposu era convocat în securitate și obligat să dea declarații despre ce-a vorbit la piață, ce strecurătoare poartă la supă și cu câte înghițituri își dea nechezolul, în timp ce bardul cuturea stadiioanele ca să îndobitocască oamenii de dragul partidului și al sinistrei „epoci de aur”? Ce contează adevărul, când sunt mai profitabile confuzia și minciuna politică! De ce să nu profiți, de ce să nu minți în Senat, dacă ești convins că poți prosti oamenii cu chestia asta? Un rezervor întreg de lacrimi pentru „ai bătrân”, desertat în public fără nici-o jenă, nu e de ajuns, mai trebuie bardul socialist al muncii să-și trăgă spuma pe turtă și prin calomnierea dlui Coposu. Dar nu-i rău, în fond, e bine să-și mai amintească oamenii „ce este Păunescu și ce vrea el”, după cum zicea odată o vorba de la învățământul politic. (E.C.)

Ce (zice IRSOP că) credem noi despre guvern

• Ar rezulta că țara vrea PDSR și Văcăroiu

Sondajele IRSOP au stârnit de fiecare dată controverse, legate de acuzațiile de manipulare a opiniei publice, în special în momentele electorale. Nu ne aflăm acum în situația de a ne prezenta la urne, dar pentru că tot se vorbește de posibilitatea unor alegeri anticipate ca soluție a crizei politice pe care o traversăm, iată că IRSOP-ul își face din nou apariția pe micul ecran.

Ultimul sondaj IRSOP, prezentat de curând la televiziune în cadrul Actualităților, prelujește câteva observații referitoare la semnificația concluziilor sale — mai ales că, în general, sondajele IRSOP au ridicat deseori probleme de credibilitate, iar câteodată au fost acuzate de-a dreptul de lipsă de onestitate profesională. Acest ultim sondaj, declarat ca având o marjă de eroare de 3 %, s-a bazat pe consultarea unui eșantion de 1.000 de persoane; cam mic pentru un război așa de mare. Este de presupus că alegerea subiecților, a eșantionului, s-a făcut după toate rigorile meseriei de „sondaj”, ca să zic așa, dar rămâne totuși întrebarea cât de REPREZENTATIV poate să fie, în ultimă instanță, un eșantion de 1.000 de persoane pentru o țară de

peste 22 de milioane? Sunt convins că întrebând fiind, IRSOP-ul ar da toate asigurările privind reprezentativitatea eșantionului: personal, „îmi păstrează rezervele” — și explozează de re: unu: numărul relativ mare de întrebări și natura lor relativ complexă (se face apel la opinii și atitudini determinate în asemenea grad de informații și reprezentări existente „la fața locului” încât prezintă o mare diversitate în masa populației, pe zone și categorii socio-culturale, precum și o foarte dinamică schimbare de la o zi la alta); doi: eșantionul este prea mic pentru numărul mare de criterii de clasificare a populației, pe care trebuie să le introducem în calcul dacă vrem să surprindem toate realitățile „din teritoriu”. Cu alte cuvinte, dacă ne-am fixa la vreo 25-

de criterii, ar trebui să tragem concluzia că o țară încreagă gândește la fel ca un grupul de 40 de inși în privința tuturor problemelor ridicate de întrebările sondajului. De aceea, cred că marja de eroare în extrapolarea concluziilor la scara întregii populații a țării este mult, mai mare de 3 %.

Făcând, însă, abstracție de aceste obiectii metodologice, concluziile sondajului sunt interesante. Rezultă din ele, așa cum era de așteptat, că 62 % dintre oameni vor un guvern nou. Dar mai rezultă și că 55 % nu vor un „guvern cu orientare politică, ci unul format din tehnicieni, experți etc. Ar decurge logic că oamenii, ce mai tura-vura, nu vor schimbare politică; adică nu vor guvern al opoziției (nici vorbă, deci, de legeri anticipate), nu vor guvern cu participarea opoziției, nu vor nimic, ei vor mai departe cu Văcăroiu, că nu le-a ajuns până acum! Ei vor același guvern, cârpit doar pe ici pe colo cu câte-o mândrețe de tehnician „neutru”. Trăiască remanierea,



că bine s-a mai făcut ea: exact cum a vrut boborul. Așa că să facă bine opoziția și sindicatele să termine cu prostiile, că țara vrea PDSR și Văcăroiu! Apoi, sondajul mă întreabă oamenii în ce direcție cred ei că se îndreaptă România — spre capitalism (așa cred 16 %), spre socialism de tip occidental (11 %), sau spre... nicăieri (60 %). Adică stați liniștiți, nu e cazul să ne batem capul cu capitalismul, nu e o problemă la ordinea zilei pe aici pe la

noi. Dar „uită” sondajul să întrebe oamenii în ce direcție vor să se îndrepte România. Tot așa cum uită să-l întrebe și dacă mai vor proprietate de stat și întreprinderi alimentare și impozite urgătoare trimise din buzunarele oamenilor direct în bugetul guvernului Văcăroiu, dacă n-ai vor inflație și sărăcie și neputință... Dacă mai suportă minciuna tranziției, sau vor o schimbare adevărată.

EUGEN CHIROVICI ■



GEORGE ARION
**VIATA
 SUB
 UN PRESEDINTE
 DE REGAT**

Impresii din Atena

Am ajuns la Atena în ziua funeraliilor Melinei Mărcouri. O mulțime imensă a ținut s-o conducă pe ultimul drum pe cea pentru care „Grecia a însemnat viața sa”. Și, după cum remarca un gazetar, a fost întâia oară, după multă vreme, când ziariștii greci și-au uitat divergențele de opinii și au adus cu toții un ultim omagiu acestei femei care „s-a bătut pentru țara sa”, în calitate de ministru al culturii, în calitate de artist și, mai ales, în calitate de OM.

Am dorit, de multă vreme, să-l întâlnesc pe dl. Constantin Radu Arion, fiul ultimului nostru șef de legăție în Grecia, înainte de instaurarea regimului comunist în România, diplomat care a refuzat să se întoarcă în țară și să pactizeze cu noua putere. Ne-a primit cu ospitalitate, pe mine și pe colegul meu Mihai Săndoiu, și ne-a povestit, coasuri în șir, despre ilustra familie din care face parte și care a dat României miniștri, generali de divizie, cadre universitare și alți oa-

meni însemnați în multe domenii. Printre figurile cele mai cunoscute – Eracle Arion, C.C. Arion, Virgil Arion, C.D. Arion. Dl. Constantin Arion ne-a împărtășit din gândurile sale legate de ajutorul pe care dorește să-l acorde țării unde s-a născut și pe care n-a uitat-o nici o clipă. Și, totodată, a remarcat cu tristețe că se face prea puțin pentru ca vechile familii, cu un nume răsunător în istoria românilor să se reîntoarcă în țară, acolo unde, prin însăși existența lor, ar proba continuitatea unui popor, i-ar certifica și mai mult blazonul ilustru.

Am primit o carte din partea doamnei Lidia Popița, romanul său *Vai celui singur*, prezentat cu deosebită căldură de Alexandru Paleologu: „Odată începută, lectura acestui roman se impune atenției averse a cititorului, care resimte ca o contrarietate inoportună orice obligație de a o întrerupe. La sfârșitul lecturii, cititorul rămâne în așteptarea greu răbdătoare a volumului următor”. Distinsa doamnă Lidia Popița este soția ambasadorului nostru în Grecia, dl. Nicolae Stoicescu, binecunoscutul istoric. Nu-i așa că te simți bine când te știi reprezentat de astfel de oameni?

Duminică, pe Acropole, puhoi de lume. Printre cei veniți să contemple Parthenonul, Erechtheonul – mulți străini. În special tineri și foarte tineri. Din Marea Britanie, Italia, Spania, Portugalia dar și din îndepărtata Japonia. Veniți să cunoască o pagină însemnată din istoria umanității. Dezinvolți, veseli, ca și cum excursia în care se află e ceva obișnuit, la care pot avea oricând acces. Am întâlnit și un grup de români. Toți în vârstă. Pășind cu greutate și cu gravitate nu numai sub povara anilor, ci și copleșiți de norocul care le-a îngăduit să ajungă aici, unde nu se știe dacă vor mai putea poposi vreodată. De o stângăcie înduioșătoare. Văzându-i, îți dai seama că va mai trece mult timp până când compatrioții noștri se vor purta firesc ori unde s-ar afla, ca niște adevărați cetățeni ai planetei.

Privim oblic viitorul în față!

Ion Iliescu în căutare de modele?

• Să sperăm că nu se pune de-o nouă epocă: de orez!

Românii suportă greu vizitele prezidențiale de lucru, în țară sau în străinătate, și așa vor face multă vreme de acum înainte, fiindcă li s-a aplecat de ele de pe vremea celui mai iubit fiu, care-și petrecea o bună parte din viață în avion, în elicopter sau în ARO blindat, cu gaură în plafon. De aceea, interesul și popularitatea vizitelor de acest fel ale președintelui Ion Iliescu și în mass-media românească, și în rândul maselor largi populare sunt cu totul reduse, tinzând către zero, când nu provoacă de-a dreptul mânia, ironii sau proteste. Se întâmplă astfel și din cauză că președintele Iliescu nu este capabil să iasă din pielea conducătorului comunist, astfel că doplasările Domniei sale seamănă izbitor, uneori până la identitate, cu cele ale împușcatului, trezind la români automat fenomenul de respingere. Însă, în pofida acestei situații, în pofida și a faptului că turismul politic este de mult căzut în desuetudine, mișcă-

rile pe glob ale oamenilor de stat și ale personalităților de vază din viața internațională reducându-se în zilele noastre la strictul necesar, comentatorul politic trebuie să privească vizitele președintelui român peste graniță cu detașarea profesionistului, ba chiar cu o anumită doză de îngăduință, încercând să le determine resorturile și țelurile. Așadar, ce-a căutat președintele Iliescu la Vilnius, la Seul și la Beijing? Sprijin politic? Bani? Investiții? Experiență? Poate acestea la un loc?

Din Lituania e greu de presupus că se pot obține bani. Săraci foarte tare, mai săraci ca noi, lituanienii au ei însăși stringentă nevoie de asistență economică, de ajutor chiar, și deci e greu de presupus că interese economice sau în principal economice au stat la baza „dialogului” român-lituanian. Unii, cu oarecare simț al umorului, ar putea spune că tovarășul Iliescu s-a dus în vizită la tovarășul Brazauskas în semn de omagiu adus tinereții lor

revoluționare și trecutului lor comunist, depășind frumoașe amintiri. Vor fi făcut, poate, și acest lucru. S-au încheiat după cum se știe, și acorduri și protocoale economice. Dar dincolo de toate acestea este de întrezărit un timid început de front comun al celor tinuți multă vreme sub papuc de Moscova și care alcătuiesc un fel de cordon sanitar al Europei, față de noua bășoșenie, aroganță, umflare în pene și de noua ofensivă a Kremlinului, front comun cu posibilă bătaie către restaurația rusească din Republica Moldova.

Începând cu Coreea de Sud, dimensiunea economică a deplasării președintelui român este în afara oricărei discuții. Nu avem spațiul necesar pentru a face o prezentare detaliată a ceea ce se cheamă în prezent „miracolul economic sud-coreean”. Iată totuși (după „Cronica română”), câteva cifre: produsul național brut a crescut în 25 de ani de la 87 de dolari la 5 000 de dolari pe cap de locuitor. În

prezent, venitul pe cap de locuitor este de 5 000 de dolari, iar pentru 1996 se prognozează 10 000 de dolari. Agricultură, care în anul '50 nu putea hrăni populația țării, este în prezent una dintre cele mai dezvoltate și mai moderne din lume, în ciuda faptului că numărul de locuitori de la sate a scăzut drastic, de la 57 la sută (din total populație) în 1982 la 18 la sută astăzi. În ceea ce privește exportul, el a evoluat de la 500 de milioane de dolari în 1982 la 151 de miliarde de dolari în 1992. Însă, pentru asta, în Republica Coreea se muncește crâncen, săptămâna de lucru fiind de 52 de ore, concediile sunt poate cele mai reduse din lume iar sărbătorile legale au fost reduse la minimum. Evident, cu o țară care a înregistrat un asemenea boom economic este cât se poate de „indicat”, ca să folosesc o expresie foarte cunoscută președintelui Iliescu, să faci afaceri, ele nu vor ieși proaste. Dar nu numai atât. Se poate să și înveți din „experiența” ei. Adică să iei țara drept model. Un model sud-coreean? De ce nu? Mai ales că-i vorba de felul în care o țară săracă și înapoiată (mai săracă și mai înapoiată decât este România în prezent) a putut să ajungă una din cele mai dinamice și prospere țări din lume. Se va fi gândit președintele Iliescu să sud-coreenizeze România? Puțin probabil. Întrucât (lăsând la o parte faptul că românii ar trebui să muncească 6 zile pe săptămână cu ziua de lucru

de 9 ore și într-un ritm care să-i îndreptățească a-i trata pe japonezi drept „lenși, cum fac sud-coreenii”) mult mai drag inimii președintelui român este modelul chinez.

Apropos de modele. Ceaușescu bătea globul în lung și-n lat, trăgea cu coada ochiului peste tot, dar striga în gura mare că nu există „odel”, că fiecare țară are specificul ei, drumul ei propriu de dezvoltare, unic, original, neimitabil. Și, în fapt, în afara de modelul sovietic, n-a mai imitat nimic. Dl. Iliescu s-a arătat a fi mai modest, mai cooperant, el a cochetat cu mai multe modele, mai întâi cu perestroika, care a dat faliment, pe urmă cu socialismul suedez, care a sucumbat și el, apoi și-a fixat iubirea asupra modelului chinez. Chinezii au izbutit mare performanță de a orienta o economie de tip socialist către economia de piață capitalistă fără să distrugă nimic, din mers, obținând rezultate spectaculoase. Am scris altă dată despre acest lucru. Numai că România a depășit punctul de la care putea porni pe calea chineză. Ea a luat-o pe alt drum și e greu acum să se întoarcă înapoi. Cu chinezii putem să facem afaceri bune și serioase, ei pot să investească în România, să finanțeze proiecte importante, dar de mers de acum încolo trebuie să mergem pe drum european, corectând erorile pe care le-am făcut și neocomitând altele noi.

ION D. GOIA ■

La Suceava s-a înființat o asociație care poate duce la căderea guvernului

AFACEREA CARITAS — Statul român dat în judecată în calitate de complice favorizator!

Pe data de 21 februarie a.c., Judecătoria Suceava a acordat personalitate juridică A. asociației pentru recuperarea depunerilor tip CARITAS — A.R.D. CARITAS.

Principalul scop al asociației este asigurarea protecției juridice a membrilor săi împotriva riscului de nerestituire a sumelor depuse de către aceștia la toate sistemele de intrajutorare de tip CARITAS din România, prin realizarea asistenței și reprezentării juridice în fața organului de cercetare și urmărire penală, a instanțelor judecătorești române sau străine, în fața președinției, parlamentului și guvernului, în condițiile declarării unor litigii civile sau acțiuni penale împotriva acestor sisteme de intrajutorare, precum și a altor instituții implicate.

Printre cei 31 de membri fondatori ai asociației se numără cunoscuți juristi bucovineni și țeseni: domnul **DORIN ANDRONIC**, directorul cabinetului juridic privat VERITAS NOVA din Suceava, președintele asociației; dl conferențiar univ. dr. în drept **Gheorghe Lupu**, din Iași, vicepreședinte; dl avocat **Vasile Tudor**, de la Baroul Suceava s.a. Din comitetul de conducere face parte și dl **CONSTANTIN SOFRONI**, președintele Consiliului Județean Suceava. Persoanele fizice sau juridice care doresc să devină membri aderenti ai asociației trebuie să achite o taxă de 10.000 lei (persoane fizice) și 20.000 (persoane juridice), într-un cont care va fi dat publicității. Adresa asociației este: CP 12, Suceava 1, cod 5800.

Dl Dorin Andronic ne-a declarat că s-a promovat la Parchetul General al României, plângere penală împotriva sistemelor de intrajutorare și a instituțiilor implicate pentru infracțiunile: înșelă-

torie în dauna avutului privat, abuz de încredere, gestiune frauduloasă și banerută frauduloasă în ceea ce privește răspunderea juridică a statului român — prin instituțiile sale, respectiv Guvernul României (Ministerul de Finanțe și Ministerul Justiției) — acesta este chemat în judecată, în calitate de **COMPLICE FAVORIZATOR și ȚĂINUITOR** la săvârșirea infracțiunilor sus. Amintite! De asemenea, în temeiul îmbogățirii fără just temei, având în vedere faptul că statul român a încasat lichidități bănești dintr-o activitate ilicită infracțională, cu titlu de impozit pe venit și TVA, sau cerut restituirea acestor sume din bugetul statului către cetățenii păgubiți și înșelați prin promisiuni mincinoase. Mai mult, în baza Legii 78/93, conducerea asociației a declarat împotriva acestor sisteme procedura declarării în stare de insolvență, în condițiile dovedirii complicității statului, respectiv a Guvernului României, în situația nerestituirii sumelor inițial depuse, la valoarea reactualizată, tuturor deponenților, membri ai asociației.

Domnul **DORIN ANDRONIC** susține că plângerea penală arnită va crea posibilitatea cetățenilor înscrși în asociație, care, în momentul de față, sunt în fața executării silite asupra bunurilor ce le-au ipotecat, girat sau garat prin împrumuturi depuse la sistemele de intrajutorare, de a acționa pe calea contestației la executare la judecătorii, în vederea suspendării executărilor silite, până la rezolvarea definitivă a acestui litigiu.

Așadar, implicațiile politice ale unor demersuri ne-reușite ale asociației A.R.D. CARITAS sunt imense.

CONSTANTIN SEVERIN ■

ASOCIAȚIA PENTRU RECUPERAREA DEPUERILOR TIP CARITAS

CĂTRE A.R.D.

C.P. 12 SUCEAVA 1 5800

CERERE DE MEMBRU ADERENT LA A.R.D. CARITAS SUCEAVA

Subsemnatul (sau denumirea persoanei juridice).....

domiciliat(a).....

(sodul) localitatea.....

adresa.....

telefon....., cont CEC personal (sau bancar).....

B.I. seria..... nr.....

(sau nr. cert. înmatriculare).....

consimt să devin membru aderent al asociației A.R.D. CARITAS SUCEAVA pe care o împuternicesc să mă reprezinte oriunde trebuința o va cere și a face orice cerere în justiție și acțiune penală, ce va crede de cuviință, în numele meu, pentru recuperarea sumelor puse de mine la sistemul de joc de intrajutorare..... suma pe care am depus-o inițial este de..... lei, data depunerii este..... termenul de restituire este (sau a fost) la data de.....

• Anexez 4 copii xerox după chitanțele doveditoare ale depunerii.

• Am achitat taxa de înscriere nerambursabilă de 10.000 lei (persoană fizică) sau 20.000 lei (persoană juridică) reprezentând cheltuieli pentru funcționarea asociației și onorariu asistență și reprezentare juridică, cu mandat postal sau (OP) nr..... din..... în contul A.R.D. CARITAS SUCEAVA nr. 45101790200006 B.9 Comerț Exterior Suceava Suceava.

• Cunoșc faptul și consimt ca A.R.D. CARITAS SUCEAVA să se obligă să-mi comunice sentința judecătorească definitivă ce o va obține în urma judecării, pentru a o putea executa personal asupra debitorilor pe calea executării silite.

• În condițiile în care voi dori ca această executare să se efectueze în numele meu de către A.R.D. CARITAS SUCEAVA, voi aplica expres acest lucru asociației, obligându-mă să achit în acel moment toate cheltuielile aferente ce se vor stabili de asociație și pentru această acțiune.

• Cunoșc că printr-o singură cerere de înscriere obțin calitatea de membru aderent al asociației, doar pentru acțiune judecătorească împotriva unui singur sistem de intrajutorare la care am participat.

• Cunoșc faptul că asociația se obligă public de a păstra discreția totală asupra numelui meu cât și asupra sumelor depuse de către mine.

• Totodată mă oblig ca orice eventuale nelămuriri ce le voi avea, să le clarific prin corespondența cu A.R.D. CARITAS Suceava, spre a nu perturba buna desfășurare a activității asociației.

FACULTATIV

Se completează cu DA sau NU căsuța liberă dinaintea frazei:

☐ Solicit să primesc contra ramburs pentru suma de 2000 lei, copie după statul A.R.D. CARITAS SUCEAVA.

OBSERVAȚII

CEREREA DE ÎNSCRIERE ÎN ASOCIAȚIE CA MEMBRU ADERENT SE PRIMEȘTE NUMAI PÂNĂ LA DATA DE 30.04.1994.

DATA COMPLETĂRII CERERII.....

LOCALITATEA.....

SEMNĂTURA MEMBRULUI ADERENT.....

.....

CONFIRMARE

A.R.D. CARITAS SUCEAVA

C.P. 12 SUCEAVA 1 5800

CĂTRE:

DL (d-na) (societatea).....

Vă confirmăm primirea taxei de 10.000 lei (pentru persoane fizice) și 20.000 lei (pentru persoane juridice) pentru sistemul.....

cât și a copiilor xerox după chitanțele de depunere ce ni le-ați expediat pentru suma inițial depusă de dvs. de..... lei la sistemul de intrajutorare.....

Începând de astăzi..... sunteți membru aderent al A.R.D. CARITAS Suceava, urmând a lua cunoștință de desfășurarea acțiunilor în justiție atât prin presă cât și prin scrisoarea adresată dvs.

La cererea dvs. expresă vă vom comunica dovedirea promovării acțiunii penale în justiție împotriva debitorilor dvs..... pentru a avea posibilitatea de a solicita pe calea contestației la executare (la judecătoria de la domiciliul dvs.) SUSPENDAREA EXECUTĂRII SILITE ASUPRA BUNURILOR DVS. ÎN SITUAȚIA ÎN CARE AȚI GIRAT, IPOTECAT, GARANTAT ETC. asemenea bunuri pentru obținerea de împrumuturi numai în scopul depunerii la sistemul de intrajutorare.....

COMITETUL DE CONDUCERE.....

SUCEAVA.....

DATA.....

Psihiatria — armă de tortură în mâna securității

A fost internat forțat pentru că a protestat împotriva demolării casei sale

Dl Necula Ene s-a născut în 1920 și domiciliază în București. În anul 1974 a fost internat timp de două săptămâni, la Bălăceanca, pe baza ordonanței Procuraturii sectorului V, dosar nr. 617/VI/3/1974, în conformitate cu prevederile decretului 12/1963. Internarea forțată s-a produs ca urmare a vehementelor proteste adresate de către „împrieinai” autorităților care deciseră demolarea casei sale. Dl Ene a refuzat

să se mute în locuința ce-i fusese repartizată și care necesita serioase reparații. Deci, mergând tot mai „sus”, dl Ene adresează o astfel de scrisoare protestatară și lui Nicolae Ceaușescu scrisoare în care descrie viața grea a țărănilor și a muncitorilor din fabrici. Această epistolă a fost predată lui Ilie Ceaușescu personal. O altă a fost adresată C.C.-ului și solicitată viza pentru S.U.A. (1). În urma acestor acțiuni protes-

tare dl Ene a fost ridicat de către doi ofițeri de securitate și internat la Bălăceanca, cu diagnosticul „stare depresivă reactivă pe fond dizarmonic”. Tracșările nu conțeneau și, cu ocazia vizitei lui Brejnev (21-27 noiembrie '76), dl Ene este reinternat, fiind adus de la circa 20 Milia, de către lt. Stoica, pe motiv că „a făcut o serie de adrese la organele de stat pentru a obține niște drepturi și ajutoare”. La internare, diagnosti-

cul fusese „tulburări nevrotice”. În fața de observații se constată că face reclamații nejustificate. La ieșire, diagnosticul a fost „decompensare impulsivă cu elemente revendicative pe fond psihic dizarmonic”. După această dată, dl Ene nu a mai fost internat și nu a făcut nici un tratament de specialitate.

După Revoluție, dl Ene se reinternază la Spitalul Dr. Gh. Marinescu, secția a VII-a,

pentru prezicerea diagnosticului. Expertizat, comisia concluzionează că nu prezintă tulburări psihice evidente pe perioada spitalizării și că diagnosticul stabilit la primele două internări nu reprezintă boli psihice propriuzise, ci reacții ale unei persoane puse în situații conflictuale și frustrante.

A consemnat,
BRINDUȘA NICOLAE ■

În România orice este posibil!

În 1992, autoritățile locale orădene decid demolarea Monumentului Independenței - 1877

• Primăria emite o autorizație de desființare



Cine este sculptorul? Constantin Popovici? Vorbesc operele sale intrate în patrimoniul cultural național și devenite nemuritoare: Prometeu (Electricitatea), Victoria, George Bacovia, Independența și multe, multe altele. Vorbește distincțiile, medaliile și premiile obținute de-a lungul unei vieți întregi dedicate artei. „Constantin Popovici este un romantic modern, un torturat al dialogului necesar, ineluctabil, al sufletului cu lumea, al omului cu spațiul înconjurător...” (Ion Frunzeti).



În baza Decretului nr. 462 din 14 noiembrie 1978, s-a realizat și amplasat în municipiul Oradea lucrarea „Compoziție sculpturală dedicată independenței de stat a României” ca un omagiu adus eroilor bihoreni care s-au jertfit în acest război. Monumentul este unic în Transilvania și atestă o realitate istorică. Este realizat în bronz, are înălțimea de 20 metri elementul principal, basoreliefurile, 4 panouri de 8 ori 3 metri fiecare măsură, în total, 86 metri.

Acest obiect complet important cultural național a fost declarat prin decizia prefectului ing. Vasile Blaga, nr. 109/10 aprilie 1982, ce aprobă „mutarea” Monumentului Independenței pe un nou amplasament. Îndoielnicea, acestei hotărâri a revenit Primăriei municipiului Oradea.

Ca o ironie a soartei, „Independența” trebuie sacrificată pe altarul Bisericii Ortodoxe. În acest sens, există o autorizație de desființare a monumentului nr. 1321/05.1992, semnată de primarul ing. Petru Filip, ca urmare a cererii adresate de către Episcopia Ortodoxă Română Oradea, Departamentul pentru Urbanism și Amenajarea Teritoriului, secretar de stat dr. arch. Gheorghe Polizu, împreună cu Secretariatul de Stat pentru Culte, prof. dr. Gheorghe Vlăduțescu, emit avizul nr. 93/23.04.1992, în care se specifică: „Catedrala se va amplasa peste grupul statuar „Monumentul Independenței” care se va desființa conform autorizației emise de Consiliul municipiului Oradea, etc. Totul pare legal, căci Episcopia „are atribuit terenul pe care se află grupul statuar ce este



În prezent, monumentul este o ruină. Au început să dispară plăci de marmură de pe soclul central. Acest soclu nu a putut fi demolat, cu ușurință, datorită impresio-

nantei sale fundamentale. Pe plăcuța comemorativă se poate citi omagiul, ce ironie, adus celor ce s-au jertfit pentru independența României.

Inscris cu titlu de proprietate în C.F. nr. 40373, nr. top. 3554/2, pe seama Episcopiei”.

În primul rând, este lezată autoritatea deciziei încălcând, în chip flagrant, dreptul de autor care, conform art. 3 din Decretul nr. 321/1956 îi asigură protecție la atitudine Uniunea Artiștilor Plastici din România. Adresându-se Primăriei Municipiului Oradea, demonstrăm, pas cu pas, ilegalitatea demersului. Astfel „astinența tezei că amplasarea inițială a grupului statuar a reprezentat o variantă provizorie, nu poate constitui temelie legală”. Nu s-a cerut, în prealabil, acordul autorului lucrării, U.A.P. Ministerului Culturii, Comisiei Naționale a Monumentelor Ansamblurilor și Siturilor Istorice, iar, pe plan local, nici măcar avizul Inspectoratului pentru Cultură

Bihor. S-a încercat și invocarea motivului că monumentul nu figurează pe lista monumentelor istorice pentru Bihor, fapt nereal. Este ilegală și amplasarea catedralei în zona de protecție a monumentului istoric ce este Cetatea Oradei. Actualul prefect, dl. ing. Ionel Ungur, este, de asemenea, de acord cu demolarea monumentului. În prezent, litigiul dintre reclamant — sculptorul Constantin Popovici — și pârâtă — Primăria Oradea, se judecă la București.

Concluzia este că atât autorul cât și conducerea Uniunii Artiștilor Plastici din România susțin menținerea monumentului pe amplasamentul definitiv stabilit și nu acceptă nici o altă variantă de amplasament.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Cât timp vom mai avea grădini de zarzavat între blocuri?

• Dl viceprimar dorește desființarea lor, dar folosind
persuasiunea și vorba dulce. Slabe speranțe...



Printre multe alte absurdități ce caracterizează actuala societate românească se numără și încă „înfloritoarea” inițiativă ceausistă a grădinilor de zarzavat ce „populează” spațiile dintre blocuri. Românul (deh, vesnicia s-a născut la țară), costumat în trimită sport (mai puțin izmene), lese duminica la săpat, prăsit sau udat straturile de zarzavat. Spectacolul este ilar, jalnic, grotesc. „Militând” pentru desființarea acestor... oaze nespecifice unei capitale europene, ne-am adresat dlui viceprimar Ionuț Crețu, responsabil, de câteva săptămâni murmurat, cu „fațada” Bucureștiului:

—Cât timp vom mai avea

grădini de zarzavat între blocuri?

— Da, grădinile de zarzavat, cum „pompoze” le numiți dvs., strică aspectul orașului. Vedeli însă, este greu de învins o mentalitate ce facea „navagii” în regiunile trecut. Ideea mea călăuzitoare este de a transforma, din nou,

Bucureștiul în „micul Paris”. Astfel că, vom încerca să convingem cetățenii să renunțe la acest obicei, cu... vorba bună. Nu consider că trebuie intervenit cu forță și aplicate amenzi sau inițiate acțiuni în justiție. Nu este cazul, zice eu. E drept că mai bine i-am lăsa pe țărani să

se ocupe cu agricultura... Oricum noi avem o alternativă mult mai... estetică. Vrem să-i convingem pe oameni să planteze flori, arbori și gard viu în jurul blocurilor. Trebuie spus că cei ce se oferă să treacă la acțiune vor primi gratuit răsaduri și puieți. Dacă însă nu-i vor îngriji și păstra cum se cuvine, le vor plăti la adeverată lor valoare. În această acțiune sperăm să atragem copiii noștri, elevii sau studenții, iar profesorii cu care am discutat s-au arătat extrem de interesați, chiar încântați. Evident, această inițiativă se referă la aspectul întregului oraș, nu strict la spațiile dintre blocuri. O altă idee este „dezvoltarea”, în spațiile „incriminate”, a locurilor de joacă

pentru copii, afiate, și ele, într-o gravă... suferință. Nu o luați drept promisiune, căci nu-mi place să fac promisiuni, dar sperăm că, în această primăvară, vom „planta” leagăne noi, le vom repara pe cele vechi, le vom vopsi în culori plăcute, vom repara băncile etc. De asemenea, corpul nostru de control, recent înființat și care numără circa 250 membri, va supraveghea fiecare colț din oraș și, alături de gardienii publici, va aplica amenzi usturătoare celor care vor murdări, vor distruge sau nu vor respecta legile și hotărârile Primăriei.

BRINDUȘA NICOLAE ■
Fotografie de ELENA GHERA ■

Poluarea invizibilă din „MICA ELVEȚIE DINTRE OBCINE”

Cea mai puternică sursă de poluare din Bucovina este exploatarea minieră din munții Calimani. Din activitatea de decopertare și concentrare a minereurilor de sulf rezultă hidrogen sulfurat, dioxid de sulf și aerosoli de acid sulfuric și sulfat, ale căror efecte nocive se resimt pe o rază de 50 Km, până la Vatra Dornei.

Pe lângă impactul direct, produs prin defrișarea vegetației forestiere de pe o suprafață de 240 de hectare și aroperirea acestora cu steril, mai există un impact indirect asupra vegetației din zonă, datorită oxidării sulfului din balde și a acidificării precipitațiilor. Inspectorii Agenției de Protecția Mediului Suceava au constatat depășiri la hidrogen sulfurat și dioxid de sulf în

atmosfera, de până la 20 de ori față de limita admisă. De asemenea, în jur de 40% din determinările efectuate la precipitații au avut ca rezultat un pH acid, situat între 3 și 5,5. Florele acide au provocat cloroze și necroze vizibile florei din această regiune, cândva de o frumusețe unică. La acest dezastru ecologic se mai adaugă și scurgerile repetate de ape uzate, cu substanțe toxice, provenite din procesul de flotatie a minereului de sulf, care distrug în totalitate vegetația și fauna de pe traseu. Pârâul Neagra Sarului, altădată plin de păstrăvi, este la ora actuală un pârâu mort, cu pH 2, echivalent cu cel al unui acumulator de automobil. Deversarea pârâului Neagra Sarului în Bistrița are ca efect



o restrângere a biocenozelor și în acest important rău, prin rădărea indivizilor până la dispariția unor specii. Lăstărașul, monument al naturii, este pe cale de dispariție.

Dl dr. ing. TARAS SEGHE-DIN, președintele Consiliului Județean de Ocrotire a Naturii, ne-a declarat că un lucru

deosebit de grav este faptul că a fost afectată o rezervatie naturală de 800 de hectare din munții Calimani, de o valoare științifică deosebită. Aici a fost identificat și descris cel mai mare arboret de zămbra (Pinus Cembra) din țara noastră, al doilea ca mărime din Europa. Molidul, jneapănul și acinul de munte, — o specie pitică — sunt în pericol, existând zone întinse de păduri uscate parțial sau total. Tot aici a fost semnalată și ghințura, monument al naturii.

Ce e de făcut? Dl. ing. ANDREI URȘU, directorul Agenției de Protecția Mediului Suceava, susține ca soluția radicală a închiderii exploatării miniere din munții Calimani ar avea consecințe și mai dezastruoase. Cea mai eficientă soluție ar fi, după opinia sa, alocarea unor fonduri pentru reconstrucția ecologică a haldelor de steril.

CONSTANTIN SEVERIN ■



Discotheca „Zig-zag”, comuna „30 Decembrie”, unde a izbucnit bătălia între români și țiganii ursari



Parnaschiv Lucian (stânga), consilier local, comuna „30 Decembrie”, și vicepreședinte al romilor în Sectorul Agricol Ilfov

Pe 28 februarie 1994, în comuna „30 Decembrie” din Sectorul Agricol Ilfov a izbucnit un conflict între români și țigani ursari, soldat cu o tentativă de omor, victima nu-

mindu-se Tănase Marin. Acest incident a umplut paharul răbdării românilor, după mai mulți ani de ticăloșii nepedepsite săvârșite de cele câteva familii de romi, din categoria ursarilor. Românii au ieșit cu mic cu mare, înarmați cu sticle incendiarie, băte, cu gândul de a da foc la casele nelegiuților și a-i îgoni din comună.

Nu este prima oară când românii ies în stradă, câtrâniți de mânie, pentru a-și face singuri dreptate, într-un stat care se vrea de drept, dar unde, din păcate, încă se mai judecă strâmb. Comunitatea romilor din comuna „30 Decembrie” s-a desolidarizat de toate fărâdelegile comise de ursari, așa cum o dovedește și declarația domnului Parnaschiv Lucian, consilier local la Primăria comunei „30 Decembrie” și vicepreședinte al romilor pe Sectorul Agricol Ilfov:

„În comuna „30 Decembrie” sunt ursari, rudari și țigani de vatră. Țiganii de vatră sunt mulți, cam un sfert din

Deocamdată, în comuna 30 Decembrie

e liniște, dar la 28 februarie,

Românii s-au ridicat să dea foc caselor de țigani

comună. Toți sunt oameni care își văd de treaba lor, muncitorii. Ursarii sunt în jur de 120 de persoane, cu copii cu tot și ocupă cam 20 de case. Dintre ei sunt unii care au venit cu sâmbăta de scandal. Ursarii nou-veniți, care stau la blocuri, e nenorocire cu ei! Dacă s-ar lua niște măsuri drastice împotriva romilor care fac scandal, fărâdelegi, ceilalți romi ar fi mulțumiți, pentru că în acest fel am scăpa de a-

ceste elemente din cauza cărora suferă toți țiganii. În comuna asta nu a fost și nu este conflict interetnic. Ar fi fost așa, dacă în bătălia iscată la discotheca „Zig-zag” erau implicați oameni maturi, dar aici au fost tineri de maximum 25 de ani.

Tentativa de omor

Tănase Marin, victima unei tentative de omor, după bătălia iscată la discotheca „Zig-zag”: „Noi n-am avut treabă cu ursarii veniți din Bolintin, ei cu ursarii mai vechi în comună, cu toate că ne-am avut bine unul cu altul. Înainte de revoluție n-aveau curajul să se ia de fete, să facă alte prostii, știau de frică. Ei se laudă acum că au pe „X” și pe „Y” în „buzunar”, care sunt în conducerea comunei. Ei se pot lauda, dar n-au cu ce să dovedească asta. Pe noi, românii, ne amenință că o să dispărem unul câte unul. La discotheca „Zig-zag”, un țigan ursar s-a luat de fiul meu, din serin, că vrea să-l strângă în brațe și așa a început bătălia. Pe urmă ursarii au venit la mine la poartă, să-mi spună că vor să-mi plătească, pentru că mi-au bătut băatul și le-am spus să plece, la care unul dintre ei mi-a dat cu o lopată în cap, o lopată ascutită. La spital, când m-a văzut doctorul, mi-a zis să-i mulțumesc lui Dumnezeu că am scăpat cu viață, pentru că m-a tăiat țiganul la gât și lăutura a fost la 3 milimetri de carotidă.

Românilor le este frică

„Zig-zag” este singura discotheacă din comuna „30 Decembrie”. Mulți dintre românii cu care am încercat să stau de vorbă se tem să spună adevărul ori au preferat să-și păstreze anonimul declarației. Așa s-a întâmplat cu un tânăr din comuna învecinată — Jilava:

„Locuiesc în apropiere, în comuna Jilava, îi cunosc pe toți din „30 Decembrie”. Când intrau ursarii în discotheacă, nimeni nu mai scotea un cuvânt. Românilor le era frică de ei. Ursarii veniți din Bolintin, izgoniți după evenimentele de acolo, nu fac rău. Cam 7-8 familii de ursari din comuna asta, vechi aici, sunt răi. Ei au fost în Germania, au bani, se plimbă în mașini luxoase. În ziua de azi, banul stă în față! În discotheacă, mai mult românii beau. Din moment ce țiganii nu beau, sunt lucizi, de ce tocmai ei fac scandal? Mulți dintre ursari sunt însurați. Ei vin la discotheacă fără neveste, vin singuri, ca să aștepte aici fete.”



Alexandru Constantin, primarul comunei „30 Decembrie”

Românii și țiganii vor stingerea litigiului

Alexandru Constantin, primarul comunei „30 Decembrie”: „Necazurile au început când s-au construit blocurile. Regimul comunist avea în vedere să demoleze satele „30 Decembrie”, Copăcenii, Dărăști. După revoluție, oamenii n-au vrut să se mute în blocuri, așa că au rămas neocupate. Sunt la vreo 1450 de apartamente, blocuri cu trei etaje. La ora asta, sunt ocupate în jur de 900 de apartamente. În comună au apărut țigani din alte părți, ursarii izgoniți din Bolintin. Au venit și țigani ursari, care au fost expulzați din Germania. Ei au intrat în blocuri, au ocupat apartamente în mod abuziv. Unele apartamente erau devastate, dar lor le-a convenit să stea acolo. Cu ajutorul poliției, i-am identificat și i-am dat afară din blocuri, dar ei s-au întors.

Țiganii satului au venit la Primărie și au zis că nu sunt de acord cu ce fac ursarii, că aceștia vor crea probleme în comună, cu repercusiuni și pentru țiganii băștinași. Punctul culminant a fost scandalul de la discotheca „Zig-zag”. Aici, țiganii li bruseau pe români, să le ia prietenile. Nici românii, nici țiganii nu vor să se ajungă la lucruri mai grave, ei să se stingă litigiul. Românii satului au cerut să se ia măsuri față de ursari. Poliția se implică acum foarte mult și ca dovadă, chiar cu o seară în urmă, la discotheca „Zig-zag”, niște tineri au încercat din nou să facă scandal, dar poliștii i-au arestat și le-au dat amenzi. Părerea mea și a multora este că dacă organul de poliție se implică și își face datoria, nu vor mai fi necazuri.

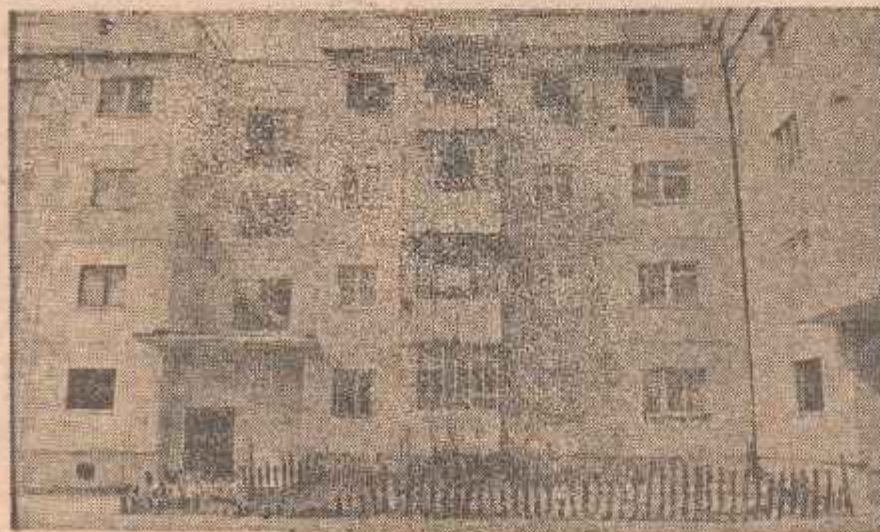
Ursarii veniți din Germania li stădează pe români, pentru că ei au dolari, au mașini luxoase și oamenii se pun pe gânduri, pentru că țiganul trăiește bine, dar tot de furat se ține. Românii satului sunt oameni de treabă, se integrează în societate.”

La ora realizării acestui material, pe străzile comunei „30 Decembrie” patrulau importante forțe de poliție. Atmosfera nu oferă certitudinea stingerii litigiului, dar oamenii trăiesc cu speranța unor zile mai bune.

DAN GHEORGHE
Fotografii de ELENA GHERA



Tănase Marin, atacat de țiganii ursari — tentativă de omor



Bloc în comuna „30 Decembrie”. Se observă apartamentele nelocuite, devastate

O oază de civilizație în inima capitalei

ACHTUNG, ACHTUNG! LA NOI BACȘISUL ESTE INTERZIS!

Ce n-a văzut Parisul, dar nici Bucureștiul: un service-farmacie pentru reparații auto. Utilaje ultramoderne, personal ultracivilizat, lucrări ultragarantate. O altă dovadă că românul poate fi un excelent discipol. Când are profesori...

Reprezentanța generală a firmei Mercedes-Benz în România, AUTOROM S.R.L., va inaugura, oficial, la sfârșitul lunii aprilie, un atelier de reparații pentru autovehiculele Mercedes. Până aici, nu existau nimic deosebit, căci astfel de service-uri funcționau deja la Sibiu, Cluj, Arad și Constanța. Cu totul special la Unitatea Centrală București este aspectul occidental al acestui veritabil ouz de civilizație. Complexul se înalță pe o suprafață de circa 6-7 mii metri pătrați și impresionează prin construcții

cu utilaje importate de la firme agreate de Mercedes, cu oameni aflați exact în locurile unde trebuie să se găsească, fără țigară în colțul gurii sau ceașcă de cafea alături. E linoiste căci utilajele sunt suficient de silențioase și aerul este curat căci există instalații speciale care elimină gazele de esapament și altele care împropătează, la nevoie, atmosfera.

Aceasta este impresia creată la simpla trecere prin atelier dar „bucătăria internă” și secretul ce face ca acest service să fie unicat în

angajat al firmei, până la curățenia incintelor.

— Vă rugăm să ne prezentați modul de organizare și dotarea tehnică a acestui complex.

— Service-ul funcționează, în prezent, prin două ateliere separate, unul pentru autoturisme și celălalt pentru autocamioane, camioane mari de marfă (TIR-uri), autotransportoare și autobuze. În cadrul atelierului de reparații autoturisme efectuăm toate intervențiile posibile la auto-



Gazele de esapament se evacuează permanent și atmosfera din incintă este perfect curată.

turismele Mercedes-Benz, atât operații de întreținere tehnică dar și reparații agregat. În aceste zile, atelierul service se modernizează prin darea în funcțiune a unui al treilea atelier de caroserie-tinichigerie-vopsitorie. Aceste lucrări se desfășoară acum dar nu la întreaga capacitate. Când va fi gata, vom avea cea mai modernă vopsitorie din Europa. Complexul cuprinde și serviciul mecanic-sef, o unitate de vânzare autovehicule (pregătirea pentru vânzare o realizăm aici, clientul vizionează mașina) și un spațiu expozițional. Există, de asemenea, centrala de relații cu clienții.

Centrala de relații cu clienții

funcționează perfect

— Această... noțiune este... originală!

— Vedeti, orice activitate se desfășoară împreună cu colaboratori ai părții germane. Centrala de relații cu clienții este condusă de către un specialist german, tot angajatul nu a studii superioare și cunosc limba germană. Există un post special creat pentru contactarea clienților. Această centrală care structurează pe cele două ateliere de reparații autovehicule. În asemenea condiții nu ne putem permite să fim nepoliticoși. Clienții care au senzația că ceva nu merge cum mergea, că mașina e zgomotoasă etc., au prioritate și încercăm să-l împăcăm, să le explicăm, să le demonstrăm

că se înalță. Din păcate, unii se consideră specialiști și... Reclamații însemnate nu am avut, încă.

Improvizațiile

sunt excluse

— O caracteristică a muncitorului român, indiferent de profil, o reprezintă improvizațiile. Cum faceți să le evitați?

— Aici nu sunt posibile improvizații. Se lucrează strict cu piese de schimb, extrem de variate și complicate. Nu proiectăm nimic, nu dăm cu ciocanul... Toată documentația se află pe microfise sau în manuale de specialitate. Fiecare post de lucru și birourile sunt dotate cu cititoare de microfise. Orice problemă care nu se cunoaște se studiază în acest mod, se determină parametrii caracteristici, nu poate apărea eroare. Piesele de schimb se procură din depozitul central, avem și un departament special care se ocupă de asemenea probleme, fie se aduc la comandă, din Germania. Un client grăbit poate apela la serviciile postei rapide sau poate alege un alt mod de transport rutier.

Bacșisul — o

noțiune necunoscută

— Bacșisul este o altă caracteristică... națională. Aici obiceiul este tolerat?

— Exclus. Pentru că, în primul rând, clientul nu vine, niciodată, în contact cu muncitorul sau maestrul. Există, după cum v-am spus, această centrală de relații cu clienții. Apoi, nu clientul introduce mașina în atelier ci numai maestrul. Clientul nu intră în service nici măcar pentru a recepționa lucrarea. Există astfel o serie de amenajări, dincolo de peșmurile prin care clientul privește iar noi răspundem pentru tot ceea ce este în

Curățenie și ordine ca la Stuttgart

— O altă mă lămură. Cum puteți păstra o curățenie atât de... perfectă?

— Nu este un secret. Muncitorii au învățat că dacă nu cură ulei pe jos să-l scurgă imediat. Nu se fumează în atelier. Nu se mănâncă pentru că muncitorii au pauză de masă, o jumătate de oră la prânz, cu pauză de cafea, găsind cafea și apă minerală la discreție. Mașinile intră în service numai după ce au fost spălate. Există instalații speciale de extragere și transportare a uleiului ars, precum și instalații automate de înlocuire a diferitelor tipuri de ulei utilizate. Întreaga activitate are o cadență tipic germană.

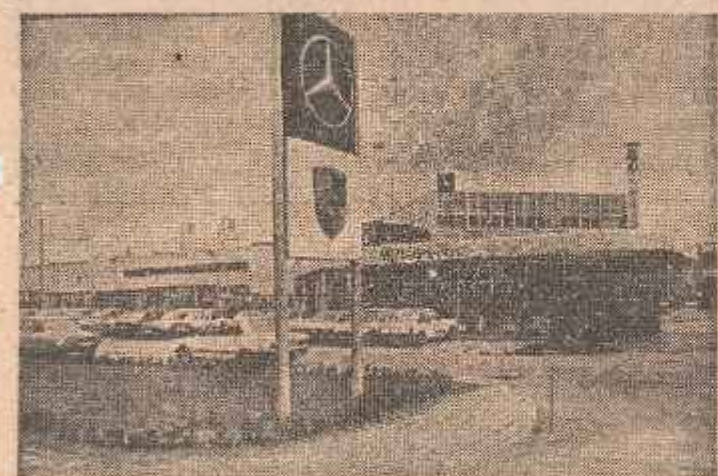
BRINDUSA NICOLAE
Fotografii de ELENA GHERA



Utilajele din dotare sunt livrate, în exclusivitate, de către firme occidentale agreate de Mercedes.



Pardoseala acoperită cu gresie strălucește. Nu există pete de ulei sau urme de murdărie.



Service-ul pentru autovehicule Mercedes seamănă mai degrabă cu un complex hotelier decât cu o fabrică.

ultramoderne din sticlă și aluminiu, alb strălucitoare, sugerând, prin eleganță, mai degrabă un complex hotelier decât o fabrică. Pătrunzând în incinta atelierului propriu-zis, te frapază curățenia

București, ni le dezvăluie dr. Ing. Petro Stoica, șeful atelierului de reparații:

— Secretul acestui „miracol” cum îl numiți dvs. este convingerea noastră că suntem reprezentanți ai firmei,

Personalul este testat și de către specialiști germani

— Cum se poate obține un loc de muncă în acest service?

— Numai pe bază de testare și, vă asigur, că este foarte serioasă. De exemplu, un salariat cu studii superioare trebuie să fie capabil să execute orice operație ce se preface unui muncitor sau unui maestru. În funcție de complexitatea muncii depuse, testările sunt urmate de perioade de probă de la două săptămâni până la trei luni. Specialiștii germani se ocupă de organizarea și susținerea unor cursuri de pregătire profesională dată fiind complexitatea și dinamica modernizării autovehiculelor. Concret, timp de două săptămâni, începând cu 31 ianuarie, un specialist german a ținut cursuri, pentru două loturi de specialiști, privind ultimele noutăți în construcția motoarelor: injecție electronică etc. Spațiile pentru cursuri se găsesc tot în incinta acestui complex.

deosebită, nici urmă de pete de ulei pe gresie, ordinea tipic nemțească (fără scule zăcând la întâmplare), dotarea tehnică de nivel european.

deci deplin răspunzători de tot ceea ce se petrece aici, de la relația cu clientul și calitatea intervenției efectuate până la atitudinea celui din urmă

FRIGAREA SNEGUR

În chestiunea basarabeană, în ce s-a petrecut acolo în ultimul timp, în virajul anticomunist și antirumanesc amestecător, încununat cu rezultatele consultării urnelor de la 27 februarie și 6 martie, rolul principal l-au avut, fără discuție, rușii, începând cu vârfurile de la Kremlin, cu Armata Roșie și K.G.B.-ul (n-are a face cum se numesc acum) și terminând cu cei mai modeste venetici ruși („rusofonii”) stabiliți în Basarabia și Transnistria, cum sunt mamelele vânzătoare de ziare sau responsabile de etaj la hoteluri. Dar n-a fost numai atât. Un rol foarte important, aproape egal cu acțiunile și mașinațiunile rușilor, l-a jucat ceea ce s-ar putea numi ingineria genetică marxist-leninistă (și ea tot de sorginte moscovită). Aceste două elemente au făcut ca alegările parlamentare din Basarabia și sondajul „la sfat cu poporul”, deși formal în ordine, să fie, în esență, niște farse sinistre.

Despre lucrarea și lucrătura rusescă pentru păstrarea Basarabiei, pentru a nu lăsa prada din gheare, am scris și am să mai scriu. Acum arăt doar că, departe de a renunța ori de a șovăi, Moscova a lucrat metodic, cu mîgălo, nașcînd din vedere nici cel mai mic omînt. Iar în acest timp, stăpînirea postdecembristă din România, foarte grijulie în a se menține la cărmă și a nu călca Moscova pe bătătură, n-a elaborat un plan riguros privind reintegrarea, a lăsat problema Basarabiei la voia întâmplării, a tratat chestiunea balcanică, lăutărește, a rîncănit tot greul pe umerii firavi ai organizațiilor culturale și obștești, atitudine care, evident, frizează ireponsabilitatea. În aceste condiții, i-a fost la îndemînă Kremlinului să-și asigure colaborarea unor carieristi și cazi de topor ca Snegur, Lucinschi, Sangheii și alții și să pregătească mascaradele electorale de la 27 februarie și 6 martie.

Cîteva cuvinte despre cel de-al doilea element. Unii au numit rezultatele propagandei comuniste și ale practicilor bolșevice asupra modului de a gândi și a se comporta al oamenilor „mutații psiho-comportamentale”, alții — reflexe condiționate; ele pot fi numite, de asemenea, inginerie genetică marxist-leninistă. Denumirea contează însă mai puțin, important este fenomenul însuși. Cei ce-au trăit în lagărul socialist au dobîndit un fel special de-a reacționa la solicitările și la elementele din jur, și indivizii aliați la conducere se folosesc din plin de acest lucru. Așa a fost și cu recenta prezentare a basarabenilor la urne. Însă așa s-a întîmplat și când cu alegerea de la noi, din România. Din acest punct de vedere s-ar putea spune cu destulă îndreptățire sacul și peticul, cum e turcul și pistolul, ai noștri — ca brazil și altele. Să luăm, de pildă, complexul aripii protectoare. Experiențele au dovedit că puși de gîină recunosc drept mamă și merg după ea nu doar cloșca, ci orice ființă (rată, căline, pisică) sau obiect (pătură, cutie) care se găsește unde sunt ei în momentul ieșirii lor din ouă. Așa și în cazul electoratului din fostele țări socialiste: oamenii vor totuși, vor aripă protectoare. În plus, opere și convingerea că orice ar face ei, tot țovarășii vor câștiga, un fel de spirit colectivist, de turmă, de unic flux. I-a fost ușor dlui Iliescu și F.D.S.N.-ului (actualul P.D.S.R.) să dea, la alegeri, adopțorii lor prețioasă indicație de a lua omul de la ușă și a-l pune să voteze cei trei trandafiri. În Basarabia — același lucru: agenții agrariilor și ai rusofonilor din fiecare cătun au putut ușor să-i bage pe alegători în cabine și să le arate cum să pune stampila pe spic sau pe porumbel — sau chiar să le înlocuiască buletinele pe care alegătorii le aveau în mînă cu altele, gola stampilate —, atîta vreme cît cei ce votau erau în căutarea aripii protectoare, pe deasupra, pătrunși de comanda socială a fluxului unic. Puși basarabeni cu Snegur s-au trezit, după el merg, chiar dacă Snegur se prezintă sub formă de frigare, în care ei vor fi înțipți mai tîrziu.

Cît privește „sfatul cu poporul”, el a fost realizat după schema „planul-pachet” sau a monedei puse deasupra ceasului stricat. Dl Iliescu a făcut un inutil referendum asupra Constituției românești numai ca să poată spune pe urmă că problema formei de guvernămînt a țării a fost rezolvată și că România este republică. Snegur a formulat o întrebare pe cît de kilometrică (ea se putea lungi oricît pe tema „sunteți de acord ca Moldova să fie bine și tot moldoveanul să prospere?”), pe atît de coragioasă, întrucît deasupra rabelei de ceas a antiunionismului era pus un pumn de monede, numai ca să poată spune pe urmă că „poporul moldovenesc” s-a pronunțat împotriva unirii cu România. Desigur, acum, că unioniștii au cîștigat 81 din cele 102 de locuri în parlament, iar la „sondaj” (pe care Snegur vrea să-l transforme retroactiv în referendum) au răspuns „Da” peste 93 la sută, e de așteptat ca valul antirumanesc să se potolească.

ION D. GOIA ■

Jocul de-a politica mondială refuză regula

O putere minusculeă poate ține în sîni o putere mare, așa cum aceasta din urmă își poate articulara un joc defensiv chiar dacă nu este neapărat speriată.

Aflat la Moscova într-o vizită privată, mai degrabă de curiozitate decît de sondaj politic, fostul președinte Richard Nixon s-a întîlnit, spre stupefacția observatorilor europeni, cu fostul vicepreședinte Ruțkoî abia scăpat din pușcărie. Că s-a întîlnit, treacă-meargă. Dar fostul nr. 1 al S.U.A. l-a adresat un salut împregnat de enotății stupeficate: „Noroc (ie și buletelor tăi!”. Nu era vorba de fiii lui Ruțkoî, ci de partizanii săi politici. Cum pe agenda oaspetelui american s-a aflat și o întîlnire cu faimosul Vladimir Jirinovski, desigur că la Washington starștii au făcut valuri. Ca

atare, vicepreședintele Al Gore, întrebînd ce crede despre această nemaipomenită întîlnire ruso-americană, a spus, nici mai mult, nici mai puțin: „Ideea unui dialog Nixon — Jirinovski poate fi considerată drept constructivă”. Consecința imediată a fost că Boris Elțîn s-a și fonat, considerînd activitatea „diplomatică” a lui Nixon drept o ofensă. Presa mondială a arîștit.

E adevărat: pînă acum nici o personalitate americană nu s-a grăbit să accepte o conversație cu bufonul în zăle. Aceasta este prima și este imediată de un octogenar, per-oană particulară. Ambasajul este complet prudent, neangajat, vag burlesc. O tărieoară fără nici o veleitate militară și a sosit în afara meciurilor geopolitice, Slovenia, a adoptat față de ace-

După ce Duma a deschis cușca „leilor” scîrmănați
în octombrie '93

Cele două opoziții din Rusia sunt pe picior de război

● Va cîștiga al treilea: „țarul” (azi Elțîn; mâine — ?)

Hotărîrea luată de Duma rusească privind abandonarea urmăririi penale a purtătorilor din august 1991 și eliberarea insurgenților din octombrie 1993 a fost clar îndreptată împotriva lui Boris Elțîn. Prin această hotărîre, parlamentul de la Moscova a vrut să impună mai mulți lepori dintr-un foc: să-și arate forța, să-l prevină pe președinte că va avea zile grele de-acum înainte, dar mai ales să-l ferească pe țarul Boris cu niste adversari puternici. Este ca și cînd Duma ar fi deschis ușa cuștii, creînd pentru anumite persoane pericolul cu lei și tigrii să le intre pe fereastră, chiar dacă fereastră se găsește în incinta Kremlinului.

Preocupată să-l ferească lui Elțîn viața amară, opoziția parlamentară a scăpat din vedere că prin scoaterea din pușcărie a unor politicieni reductibili și-a creat, sîși o opoziție. Pentru că, fără îndoielă, Ruțkoî și Hazbulatov nu se vor mulțumi cu roluri de mîna a doua. Reîntrați în viața politică, foștii deținuți, în primul rînd Ruțkoî, vor dori să-și croiască drum ei înșiși către putere și în această situație se vor elocui cu liderii opoziției parlamentare, în primul rînd cu Jirinovski.

Nu e un secret pentru nimeni că o bună parte din surprinzătorul succes al lui Jirinovski la alegerile din decembrie 1993 (cînd parti-

dul s-a obținut 23,79 la sută din voturi) s-a datorat faptului că Ruțkoî se afla în pușcărie; electoratul generalului a votat cu ultranaționalistul. Se știe că, înainte de arestare, Ruțkoî se impusese ca principal adversar la fotoliul prezidențial al lui Boris Elțîn, sondajele de opinie credîndu-l cu 40 la sută din opțiunile de vot. Acum, iată-l pe Ruțkoî din nou gata să intre în acțiune. E adevărat, el a ratat parlamentul dar peste doi ani vor avea loc alegeri prezidențiale. Și dacă pînă în 1995 totul decurge normal și boala nu lădă gata pe Elțîn, cine va fi contracandidatul său la alegeri?

Desigur, pentru opoziție

soluția cea mai înțeleaptă ar fi să prezinte un candidat unic și, după cum se prezintă eschiche, l politic rus în prezent, acesta ar fi ori Ruțkoî, ori Jirinovski. Va ceda unul dintre ei în favoarea celui-lalt? Aproape sigur nu. Și atunci?

Atunci de situație poate profita Elțîn. El a și propus, de altfel, adoptarea de către Dumă a unui „memorandum al părții civile”, un fel de part d' neagresivitate între putere și opoziția parlamentară. Mulți au văzut în asta o încercare a lui Elțîn de a diviza opoziția, ridicînd-o pe cea din parlament împotriva celei extraparlamentare. Treacă ce ar putea da roade, întrucît, după cum observă rectorul ministrului național, tîșilor din guvernul rus, „interesele Dumei și cele ale personalităților eliberate vor fi în curînd divergente, deoarece Duma își are propriile ei condiționări, care nu au nevoie să întărească poziția lui Ruțkoî, Hazbulatov și a celorlalți”. Din aceste interese divergente Elțîn n-are decît de cîștigat.

ION D. GOIA ■



lăși personaj din fauna rusească o tactică total contrară. Mai întîi Slovenia l-a exmatriculat de pe teritoriul său pe liderul P.D. Cînd acesta a revenit ostentativ la Liubliana, a avut surpriza să constate că nu are voie să lăsa din aeroport și că urmează să facă exila sîracului: domnul Jirinovski a dormit pe o bancă, așteptînd avionul pentru direcția inversă.

Așadar, jocul de-a politica mondială refuză regula strictă și mîni rele uniforme. În acest context poate fi înscrisă și vicleana mișcare chineză, într-o perioadă cînd Beijingul este tentat să așeze pe masa pocherului mondial cărți mari, dar nu poate coliza la partidă. În preajma sosirii la Beijing a secretarului de stat Warren Christopher, principalul disidenț chinez, Wang Dan, abia eliberat din pușcărie în semn de descîldare, reverență față de Occident și încredere în potențialul ajutorului american, a fost rearestat. Scurt și cuprinzător.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

■ Afacerea „Whitewater” azază viața politică americană cu roșile în sus. Scandalul în care sunt implicați soții CLINTON, puterice dilatat de partidul republican, riscă să îl pună pe președinte într-o situație asemănătoare cu aceea a lui Richard Nixon pe vremea „Watergate”-ului. Pe atunci, democrații erau intransigenți. Azi, chițibuzarii sunt masai în tabăra coalaltă. Președintelui și soției sale l se reproșează, într-o obsesivă campanie de presă, că au manipulat fonduri în afara literei legii (unii consideră că și în afara spiritului ei), pentru a-și întretine campania electorală, cu 15 ani în urmă, cînd Clinton se pregătea să vîneze fotoliul de guvernator al statului Arkansas.

■ RICHARD NIXON a stîrnit, la echilibru și simultan cu valva din S.U.A., propriul său scandal în Rusia. Aflat în vizită la Moscova, octogenarul om politic s-a întîlnit cu Ruțkoî (care abia ieșise din pușcărie), purtînd un dialog considerat de Kremlin excesiv de cordial. Elțîn s-a și fonat rău de tot, a protestat și a avertizat S.U.A. că emisarul lor nu are maniere. Pe agenda contactelor lui Nixon s-a aflat și un lunch cu Jirinovski. Aceasta pentru a se duce gafa pînă la capăt.

■ Și în JAPONIA se poartă scandalul: organele procuraturii au început un adevărat război împotriva unor mari firme, în special de construcții, care au virat fonduri substanțiale pentru a stipendia politicienii din cadrul Partidului Liberal Democrat. Ofensiva anticorupție a guvernului Hosokawa este cea mai amplă operațiune de acest gen, de la război încoace.

■ „Un pește nu poate să oprească lîrgirea Uniunii”, a afirmat Theodoros Pangalos, ministrul de externe al GREECIEI (care deține președinția Uniunii Europene). Dar mai mulți? Șeful diplomației elene a formulat lapidara intervenție referindu-se la dorința Norvegiei de a intra în Uniune și la exigențele unor parteneri (în primul rînd Spania), care cer ca pescuitul să fie liber în apele mustind de pește din vecinătatea marină a Norvegiei. Disputa privind meniul piscicol al europenilor este veche. Numai cererea Norvegiei este nouă și a declanșat, prin nemulțumirile brusc ieșite la iveală, un adevărat război de poziții. Tensiunea afectează și Suedia, Austria și Finlanda, care tocmai se hotărîseră să se verse în perimetrul Uniunii.

■ Președintele VACLAV HAVEL a omagiat Uniunea Europeană și l-a conturat, în același timp, hibele. „Eu nu văd în U.E. un suprasat monstruos. Noi am renunțat bucuroși la o parte a atribuțiilor noastre suverane în schimbul aderării la organizație”, a spus el. Dar a adăugat: „U.E. are serioase lacune în ce privește dimensiunea sa morală. Evoluțiile din fosta Iugoslavie ar trebui să servească drept memento mori tuturor aceluia care cred că pot ignora, fără a da socoteli, ceea ce se petrece în ograda vecinului”. Așa e. Și ?

RADU BUDEANU ■

Arta de-a te face că nu vezi

Dolarii rusești curgeau gârlă

• Guvernele știau, CIA și KGB știau, Vaticanul știa.

Dar... nimeni nu știa nimic!

Uneori — am văzut asta în filme — când e să evadeze cineva din pușcarie, temnicerul tocmai atunci uită cheia în brăscă, gardianul tocmai atunci are un atac de cord, iar santinela de pe zid privește chiar în acel moment cu binocul în partea opusă. Și evadarea reușește și toți cei care s-au făcut că nu văd își primesc tainul și toată lumea-i mulțumită. Spre paguba altora, firește. Cam așa s-au petrecut lucrurile și cu finanțarea de către ruși a comunistilor italieni.

Că Moscova a dat bani grei partidelor frățești pentru ca acestea să-i facă jocul se știe. Evident, se lucra cu multă fereală, totul era ținut secret, cu scopul ca despre operațiunile respective să știe numai vârfurile și cei care participau direct. Surpriza cea mare, cel puțin în ceea ce privește Partidul Comunist Italian, este că, de fapt, secretul cam era al lui Polichinelle, în orice caz, că el era cunoscut tocmai de cei de care trebuia bine păzit.

Reproducem mai jos un fragment dintr-o recenzie, apărută în *Corriere della sera*, la o carte intitulată *Aurul Moscovei* și scrisă de unul din participanții la tranzacții. „În 1977, când Berlinguer s-a gândit să întrerupă acest flux (al dolarilor trimiși de P.C.U.S. comunistilor italieni — n.n.), s-a pus problema înștiințării lui Luigi Longo, fostul secretar general al P.C.I. De comun acord cu Berlinguer, Gianni Cervetti (autorul cărții amintite — n.n.) s-a dus să stea de vorbă cu bătrânul Longo, în vila acestuia din Genzano. Cervetti era îngrijorat că fostul secretar nu va accepta această „desprindere” de Uniunea Sovietică și a început discuția de foarte departe. La sfârșit l-a comunicat știrea, la care Luigi Longo a replicat scurt: „Faceți bine”. Gianni Cervetti, surprins, a întrebat: „De ce?”. Răspunsul lui Longo a fost: „Pentru că ceilalți știu tot și este bine să știe și sfârșitul”. La întrebarea lui Cervetti: „Cum știu tot? Cine sunt

acești ceilalți?”, Longo a răspuns: „Vezi, când omul nostru primește dolarii, îi schimbă la un agent valutar, care face același lucru și pentru alții, pe care-i informează despre ceea ce facem noi. Fanfani și Vaticanul știu tot ce facem”. Și Francesco Cossiga știa tot. A povestit că în 1976, când era ministru de interne, un înalt reprezentant al serviciilor secrete l-a întrebat cum să se comporte față de omul de legătură al P.C.I., care primea de la sovietici o valiză plină cu dolari. „Despre ce este vorba?” — a întrebat Cossiga. De valiză forta care intră în Italia? Da? Atunci las-o să intre”. Și C.I.A. știa tot. A spus serviciilor secrete italiene să ceară agentului de schimb o parte din dolarii proveniți de la Moscova, pentru a se convinge că nu erau falși. Erau autentici. Prin urmare, totul era în regulă”.

Așadar, guvernul democrat-cristin de la Roma știa de dolarii dați de ruși comunistilor italieni, Vaticanul știa, americanii știau, de asemenea; la rândul lor, comunistii italieni știau de dolarii dați de americani democrat-cristinilor și știau despre asta foarte bine și rușii, cu K.G.B.-ul lor în frunte. Dar toți se făceau că habar n-au, toți mimau năznaiul, pentru că asta îi aranja cel mai bine, așa își primeau toți tainul și-și făceau treburile. Pe spinarea „oamenilor muncii” sau a „contribuabililor”, de la caz la caz.

ION D. GOIA ■

CEHIA DECLARĂ CĂ NU ESTE PREGĂTITĂ PENTRU ADERAREA LA UNIUNEA EUROPEANĂ

Republica Cehă dorește să colaboreze îndeaproape cu Uniunea Europeană dar nu este încă pregătită pentru o aderare la aceasta, a afirmat președintele Václav Havel, citat de REUTERS. „Mai devreme sau mai târziu, vom dori să devenim membri cu drepturi depline, dar suntem conștienți că va trebui să progresăm foarte mult pentru a atinge acest obiectiv”, a declarat Havel în cadrul unei conferințe de presă organizate la Parlamentul European. „Desigur, acest lucru nu se va întâmpla mâine sau poimâine dar în viitor ne vom depune candidatura”, a mai precizat oficialul citat. Polonia și Ungaria vor fi primele state foste comuniste care își vor depune candidatura, în cursul lunii viitoare. Havel a declarat că Cehia va considera posibilitatea de depunere a unei cereri oficiale de aderare, odată ce Uniunea Europeană va ratifica un acord de asociere care va oferi țării sale concesii comerciale limitate, precum și alte ajutoare.

CHILE AR PUTEA ADERA LA NAFTA ANUL VIITOR

Ministrul canadian al Comerțului, Roy Mac Laren, a declarat marți că Chile ar putea fi primul candidat la extinderea Acordului Nord American de Comerț Liber (NAFTA) și ar putea deveni partener în cadrul acestui bloc comercial chiar de la sfârșitul anului viitor, informează REUTERS. El a mai precizat că SUA, Mexicul și Canada — membrii actuali ai NAFTA — studiază posibilitatea largirii organizației. Acordul NAFTA a intrat în vigoare la începutul acestui an, pronunțându-se în înălțarea treptată a barierelor vamale între cele trei țări și crearea unei puternice zone de comerț liber pe continentul american.

RUSIA A RELUAT NEGOCIERILE CU FMI

Oficialitățile Rusiei au reluat săptămâna trecută la Moscova, negocierile cu FMI, informează REUTERS. Moscova dorește sprijinul FMI, care să-i garanteze credibilitatea pro-reformistă a guvernului, în timp ce FMI do-

reste să găsească justificarea poziției de prim-susținător al Rusiei în eforturile sale de trecere la o economie capitalistă. Încheierea unui acord nu va fi însă ușoară. Surse monetare internaționale consideră că șansele de finalizare a unui acord privind programul de reforme economice pe care FMI ar putea să-l sprijine cu un împrumut în valoare de 1,5 miliarde dolari sunt de 50%.

Dirința Moscovei de a continua reforma a fost pusă sub semnul întrebării, în urma părăsirii guvernului de către principalii reformatori, în cursul lunii ianuarie. Pe de altă parte, FMI a fost criticat de Statele Unite că nu a făcut destul pentru încurajarea procesului de reformă din Rusia.

FMI a acordat până acum Rusiei împrumuturi în valoare de 2,5 miliarde dolari, dar a amânat extinderea altor credite, datorită incertitudinilor privitoare la dorința oficialităților de la Moscova pentru continuarea negocierilor. Surse monetare afirmă că termenul acordat în vederea finalizării acordului este de 10 zile.

300 de case așezate pe malurile canalelor au fost deja vândute, în ciuda prețurilor ridicate (o casă costă echivalentul a 4,3 milioane franci francezi).

Dar, așa cum reiese din declarațiile sale, Kamichika nu se oprește aici. Planurile sale de viitor cuprind înființarea unei opere, a unui teatru, un centru de afaceri, laboratoare de cercetare.

CORA CIOCEANU ■

Reporter in Extremul Orient

BANGKOK

În noaptea, străzile sunt pustii. Mișcare puțină, fațade luminate, cartiere obscure, despre care n-ai cum afla. Cocotieri oftează după raza de soare în stare a zori copleșit fructelor prinse la subțiori.

Piața de flori se pliază după indoitura trotuarului. La lumina puțină, până te dumirești poți crede că ai ajuns în piața de pește. Cam tot așa arată coșurile în care ținneau pescarii din Canton broaștele testoase. Aici sunt orhideele. Au venit, ca de obicei, cu noaptea în cap, plantatorii. Florile au fost tăiate de cu seară, strânse cu grijă în buchete mari și împachetate, astfel ca să încapă multe, cât mai multe cu putință. Trotuarul devine pentru orele de început de noapte un

prăvălii improvizate. Mov și alb, iată combinația cea mai frecvent întâlnită în munții de flori printre care trec de dragul roștii lor provocatoare. Munți de orhidee spun și nu greșesc deloc. Sunt cele albe, spumă de lapte blocate în petale mari și cărnoase. Viola-ceul, des întâlnit și el, are gustul sucurilor artificiale. Alba de felul lor, puse în glastră plină de colorant, preiau, prin capilaritate, nuanțele.

Când preparativele de vânzare a mărfii s-au încheiat, obosit și gânditor la ce se va întâmpla, vânzătorul de orhidee își găsește loc și timp de somn. Acolo, în stradă, cu țevile de esapament și cu frâncile apăsate în urechi și în creier. Atenția lui este minată



spectacol. Femei, fete tinere, bărbați se consacră muncii de despachetare, sortare, prindere în buchete mai mici, așezare la vedere a simțurilor transfigurate în flori. Nu vin cumpărători la asemenea ore și prin urmare ritualul rămâne în mână lor, a vânzătorilor. Până când marța a îmbrăcat forma trebuincioasă intrării în rezonanță cu privirea pofticioasă a cumpărătorului de rarități. Orhideele îmbracă, aceset nune, în Filippine spânzurau în coronamentul conacilor, bucurându-se de protecția acestora în prelungirea vitaminelor necesare vieții. În Indonezia aveau înfățișarea domestică a mușcatelor de la noi, puse în ghivece odihnite pe rastele de florărie clasică. Aici au privirea lebedelor atinse de brumă, întinse fără viață pe caldarâm în lumina puțină a becurilor străzii ori a celor prinse în plafond de

mai ales de integritatea coșurilor, buchetele, a firelor aduse la oraș. Întârziată își scoț din sacoșele la îndemână ceva de mâncare. Vor sfârși prin a se culca și ei. Vine un moment anume când nu mai mișcă nimic, când totul pare o rugă.

Înainte de a fi o operație comercială, o tranzacție, vânzarea orhideelor este mai degrabă un ritual. Evlavia are preponderență în operația delicată de evaluare, desprindere, reimpachetare, după caz, de prelucrare și, într-o ultimă și firească operație dedublă: satisfacția la cumpărător, nostalgia la fostul proprietar.

Ne prinde ziua pândind apariția primilor cumpărători. Ca un început al unghiului în care cădurile de cocori înalță la început de primăvară.

NEAGU UDROIU ■

Olanda în Japonia

Cine are curiozitatea, călătorind prin Japonia, să ia vaporul de la Nagasaki spre insula Kyushu, va avea surpriza de a se trezi în... Olanda. Câmpuri de lafele, mori de vânt, canale, iată un paradis olandez în inima Japoniei.

Lansat în 1990, proiectul complexului Huis Ten Bosch a fost materializat și inaugu-

rat în 1992, cu sprijinul unor importante firme și bănci japoneze. Proiectul aparține miliardarului Yoshikuni Kamichika, un îndrăgostit de Olanda. La el a lucrat o echipă formată din arhitecți olandezi și japonezi.

Orașul strige ca un magnet turistic. Succesul este atât de mare încât mulți japonezi doresc să se stabilească aici.

Extratereștrii pot fi și agresivi

Doi șoferi de camioane din Caracas intrară buznă într-un post de poliție, îngroziiți, plini de sânge, ca să relateze — abia vorbind — următoarele:

Luis Mejia îndeplinea funcția de ajutor de șofer pe un camion condus de Jesus Flores. În primele ore ale dimineții, se îndreptau cu camionul spre Petare, oraș situat la o distanță de 24 de km de Caracas. Drumul însă era blocat de un obiect strălucitor, în formă de disc, cu diametrul de vreo trei metri, care plana deasupra străzii. Au coborât amândoi, îndreptându-se spre acel obiect ciudat, dar, spre marea lor uimire, spre ei venea un om foarte păros, cu înfățișare de pigmeu, care sări cam un metru în aer și se aruncă asupra lui Flores. Acesta a observat atunci că ochii omulețului strălăceau în lumina farurilor camionului „ca ochii galbeni ai unei pisici”. Flores a reușit să se scrișe pe un genunchi și să „cască un cuțit”. Când omulețul îi dădu un pumn, Flores observă că, în loc de mână, avea un fel de palmă care se

înălța, poliția a crezut că amândoi sunt ori beți, ori nebuni. Norocul lor a constatat în faptul că cei doi vânători au confirmat ce le relatase de cei doi șoferi, iar medicul de la spitalul unde a fost transportat Flores a constatat că avea o zgârietură profundă în partea stângă a capului și care a necesitat îngrijiri îndelungate.

Un caz asemănător a fost semnalat de către un grup de cercetări, aproape de West Palm Beach. Aceștia au zărit o navă lucitoare într-un desis, alături de gasea națională. Din ea a ieșit o fiică care l-a găurit până la ușa dintre ei și l-a trântit la pământ. Doi omuleți erau lângă această navă. Au început să tragă asupra lor, dar gloanțele alunecau pe aceste creaturi care erau tot așa de tari ca metalul. Ei purtau un fel de îmbrăcăminte lucioasă, aveau câști lucitoare pe cap, iar pe pieptul unuia dintre ei o lumină albastră clipea mereu.

O întâmplare ciudată a avut loc și în Australia. O profesoară de licență conducea mașina pe șoseaua Salisbury



terminau cu gheare lungi. A încercat să împănă cuțitul în umărul acestei creaturi, însă lama cuțitului a alunecat ca și cum s-ar fi izbit de oțel.

Speriat de moarte, văzând că de puternic este omulețul, Luis a încercat să alerge spre prima localitate, unde se vedeau luminile aprinse la unele clădiri. Pe drum, o mașină cu doi bărbați care se duceau să vâneze, deci cu arme la ei, se apropiase de locul unde era Flores. Omulețul tocmai îl luase în spate, îndreptându-se cu el spre navă lucitoare. Unul dintre vânători trase cu arma, omulețul căzu, dar în următorul minut era în picioare. Crezând că nu l-a atins, trase încă o dată de data aceasta mai sigur, pentru că nu mai era cu Flores în spate; trase și celălalt vânător. Omulețul căzu din nou pe pământ, dar se ridică și merse spre navă. Atunci, din interiorul navei, a ieșit un alt omuleț păros și asupra celor de acolo a fost îndreptat un tub mic și strălucitor. Era un fascicul scânteiilor, de lumină, care l-a orbit în așa hal, încât toți au avut sentimentul că „s-a terminat cu ei”. Când au putut vedea din nou, nava se înălțase deasupra copacilor, dispărând curând din vedere.

— Elizabeth: În mașină erau și cei trei copii ai săi. Era seara. Toți au văzut un obiect zburător care părea că vrea să aterizeze. A coborât, împreună cu copiii, și au mers pe marginea drumului până când au zărit obiectul. Era oval, lung cam de patru metri, înalt de aproape doi metri și stătea pe sol. Alături se afla o mică fântână, cu înfățișare omenească, purtând o îmbrăcăminte lucioasă, ca a scafandrilor. Avea un fel de cască legată cu un tub de un aparat fixat în spate. Creatura ținea în mână o cutie foarte mică, metalică și părea că ar vrea să ia pământ în ea. Când a văzut grupul care îl privea, s-a îndreptat cu niste mișcări ca de robot și s-a repezit asupra feței lui mai mari, care era mai în față. Disperată, mama și ceilalți frați au început să țipe, strigând cu pietre în creștură. Dar toate pietrele ricoșau. Spre norocul fetitei, însă, s-a apropiat de acel loc o mașină de poliție care, văzând situația, a început să tragă. Fântâna nu a fost deranjată cu nimic de gloanțe, în schimb a lăsat fetița și îndreptându-se spre navă, în câteva minute a și dispărut.

MARIA ANTONESCU ■

Cum vom circula în viitorul apropiat?



Autoturismul din fotografie este deocamdată unul din puținele care testează sistemul de ghidaj-auto „Euro-Scout”. El permite automobilistului să fie informat în permanență pe ce artere să-și plaseze mașina pentru a ajunge cât mai repede, pe drumuri neaglomerate, spre ținta propusă.

Longevitatea ființelor este înscrisă în programul genetic?

Problema dacă bătrânețea este un fenomen fiziologic sau unul patologic preocupă încă pe savanți. La ora actuală există aproximativ 200 de teorii despre îmbătrânire. Este important de subliniat că îmbătrânirea nu este o boală, ci o etapă naturală a dezvoltării organismului. Unii oameni de știință au emis ipoteza că acest fenomen natural rezultă dintr-o tulburare a proceselor de reglare a funcțiilor vitale: inimă, creierul, a altor organe și articulații, care însă nu se degradează în același ritm, unele uzându-se mai repede, altele mai lent.

Biologul Nathan Shock, de la Centrul de cercetări gerontologice al Institutului Național de Sănătate, din SUA, a reușit să stabilească că între 30 și 70 de ani, viteza de transmitere a fluxului nervos se diminuează cu 10 la sută, în timp ce debitul sângelui, pompat de inimă, scade cu 30 la sută, capacitatea respiratorie se reduce cu 50 la sută, iar funcția renală cu 60 la sută. Sunt însă persoane în vârstă, unde vasele par a fi sănătoase, unde irigația creierului se face bine și totuși creierul se atrofiază. De ce? Mister.

Majoritatea cercetătorilor sînt de acord că în celulele unui organism viu se acumulează o serie de substanțe organice, care devin un balast ce supraaglomerează celulele respective, ducând organismul la îmbătrânire și moarte. Una din aceste substanțe ce provoacă moartea celulei ar putea fi collagenul, ale cărei fibre, odată cu vârsta, se îngroașă, pierzându-și elasticitatea și mobilitatea. De aici s-a tras concluzia că durata vieții poate fi mărită sau micșorată în funcție de regimul de viață. Studiul bătrânilor a dus la concluzia interesantă că cei care au ajuns la 100—110 ani au muncit până la sfârșitul vieții. Ei sunt, în general, oameni de la țară: horticultori, ciobani, viticultori. Mănecarea lor este variată, dar moderată, alimentele fiind simple și cu puține calorii,

iar munca constituie o bucurie, ceea ce provoacă emoții pozitive. În Ecuador, în munții Anzi, locuitorii unui mic sat, Vilcabamba, au o viață lungă. Așa cum rezultă din registrele de botez, aflate la biserica catolică, 12 la mie de locuitori depășesc sută de ani. Aceștia au o hrană săracă în calorii, cam jumătate din numărul calorilor ce se consumă de un european, fapt ce duce la o mare întârziere în apariția îmbătrânirii. Și doctorul gerontolog Clive McCay este de părere că prelungirea vieții și deci încetinirea bătrâneții se poate efectua printr-o hrană care să conțină toate elementele nutritive, dar săracă în calorii. Efectele acestei alimentații sunt mai bine evidențiate cu cât subiectul este mai tânăr.

A. Jimurski, directorul „Institutului de biologie marină” și V. Kuzmin, matematician și profesor universitar, ambii din Moscova, au descoperit o lege generală în evoluția peștilor, păsărilor, mamiferelor, a planetelor din sistemul solar și a perioadelor importante din viața Pământului. În toate cazurile ei au constatat că momentele de răscruce au avut loc la interval de timp, care reprezintă multiplii unui număr apropiat de 15,15. Pentru om primul moment important este nașterea. Cei doi oameni de știință au înmulțit 15,15 cu 266, număr ce reprezintă durata în zile a unei perioade

normale de gestație, obținându-se 11 ani. După cum arată statisticile, exact la această vârstă copiii sunt cei mai expuși la îmbolnăvire. Înmulțind acum 11 cu 15,15 s-a ajuns la concluzia că omul poate atinge vârsta limită de 167 de ani. În realitate, acest termen este scurtat de boli, accidente și de faptul că oamenii nu duc o viață rațională și sănătoasă.

Azi, din ce în ce mai mulți specialiști afirmă că longevitatea ființelor este înscrisă în programul lor genetic, deci și la om. Tulburările aparatului genetic care duc la îmbătrânirea organismului, nu se instalează oriunde, ci exclusiv în genele numite „reglatoare”, ce au rolul de a opri activitatea celorlalte gene, operație asemănătoare cu cea a unui buton cu ajutorul căruia sunt branșate și debranșate. În același timp, miile de rele. Procesul îmbătrânirii este totuși complex, pentru că, dacă numărul celulelor active scade până la un anumit nivel, celulele care continuă să funcționeze normal preiau totuși din mers sarcina celor căzute. În prezent cercetătorii încearcă să intervină în procesele biologice pentru a se elimina complet ramolismentul ce apare la bătrânețe, fără a modifica „orologiul biologic” ce realizează longevitatea. În acest caz s-ar putea trăi o viață plină, viguroasă, activă și constructivă până când moartea va bate la ușă. La vârsta minimă de o sută de ani. Dar până atunci feriri-vă de boli și alimentați-vă cu o hrană completă, dar săracă în calorii.

AUREL DIANU ■



Hipnoză regresivă

Cum ne putem re trăi viețile anterioare

- *Întoarcerea pe firul timpului este posibilă prin tehnici de magie*
- *În stare de transă, subiectul revede momente trăite cu 300 sau chiar o mie de ani în urmă • El se exprimă în limbi pe care nu le-a învățat niciodată*

UN CAZ EXTRAORDINAR

Profesor doctor Inginer PAUL ȘTEFANESCU, autor a peste 20 de cărți și 200 de articole științifice publicate în țară și SUA, Anglia, Germania, Federația Rusă, practică ocultismul din anul 1947. El oferă cititorilor noștri un ghid practic pentru o călătorie prin tunelul timpului.

Una dintre cele mai extraordinare personalități multiple și totodată alternante care au stat în atenția psihologilor și medicilor psihiatri este desigur aceea a lui Mollie Faucher. În urma unui grav accident de tramvai, survenit la vârsta de 16 ani, ea a căzut într-un fel de stare cataleptică ce a durat nouă ani. În tot timpul acestei perioade, ochii i-au rămas aproape complet închiși, deși nu dormea cîtuși de puțin iar brațul drept îi era contractat și ridicat deasupra și îndărătul capului. Cu toate acestea, în decursul acestor nouă ani ce s-au scurs și în această stare bizară în care se afla, ea a scris nici mai mult nici mai puțin de... 6500 scrisori, a croșetat și a folosit 2.835 kg de ceară pentru a confecționa flori artificiale pe care le colora la perfecție imitându-le pe cele naturale. Toată această activitate neobosită o efectua

deasupra capului său, mîna stîngă apropiindu-se de mîna dreaptă pentru a putea lucra. În pumnul stîng închis, era fixat creionul, tocul sau oricare alt obiect de care avea nevoie pentru activitatea ce o îndeplinea.

La sfîrșitul celor nouă ani, după o criză cataleptică profundă, care a fost urmată în luna următoare de o decontractare generală, mare i-a fost emoția cînd, crezînd că nu a dormit decât o noapte, a aflat că ieșea dintr-o perioadă ce durase nouă ani! Nu voia să creadă și nici să admită în ruptul capului că ea confecționase singură magnifice flori de ceară, care i-au fost arătate. Acum, aflată în stare absolut normală, era total incapabilă să efectueze nici pe departe un asemenea lucru artistic.

În viața de toate zilele care a urmat, s-au succedat cinci personalități, fiecare fiind sepa-

rată de precedentă și de următoare, de o eriză convulsivă ce părea să-i dezarticuleze membrele. Ea se numea respectiv: Sunbeam, Rosebud, Idol, Pearl și Ruby, adică în traducere: Rază de soare, Boboc de trandafir, Idol Perla și Rubin.

Sunbeam reprezenta personalitatea curentă, cunoscută de vizitatori și prieteni, cum era cea a lui Mollie Faucher, dar este greu de spus dacă ea era continuarea vieții tinere de 16 ani. Era, în orice caz, distinctă de personalitatea care a dominat în cei 9 ani ulteriori accidentuți. Dar, la o anumită oră, în general pe timpul nopții, Sunbeam îi ceda locul micutei Rosebud care afirma că nu are decât șapte ani. Această personalitate și-a văstrat în permanență această vîrstă și nu a prezentat de la un an la altul nici o dezvoltare intelectuală.

În fine, Rosebud era înlocuită de Idol, apoi de Pearl și imediat Ruby, care era în general vivace și spirituală. Și ciclul reîncepea luînd-o de la capăt. Amintirile fiecăreia dintre aceste personalități erau strict limitate la unele porțiuni din viața lui Mollie Faucher. Trebuie să mai spunem că bolnava nu dormea niciodată în tot acest timp.

Cazul Doris Fischer

Cazul lui Doris Fischer a fost îndelung studiat (vezi Journal of the American Society for Psychical Research, vol. IX, X, XI) de dr. Hyslop și dr. W.F. Prince, care au avut ocazia să examineze și să îngrîjească pe această tînră fată. Cinci personalități diferite îi ocupau alternativ conștiința sa: Doris, bolnava, Margaret, Margaret cea care dormea, adevărata Doris și o a cincea personalitate dificil definită, de altfel fără importanță și fără interes.

Printre personalitățile secundare, Margaret apărea prima datorită, se pare, în urma unui traumatism grav avut la vâr-

sta de trei ani a lui Doris Fischer.

Aceste cinci personalități erau diferite și distincte unele de altele, ca persoane vii și autonome. În plus, ele erau separate de abisuri amnezice: Doris bolnava ignora pe toate celelalte; Margaret o cunoștea pe Doris bolnava și adevărata Doris, dar o ignora pe Margaret cea care dormea, aceasta în schimb le cunoștea pe cele trei personalități principale; în fine, adevărata Doris, deși era considerată ca o personalitate totală, nu-și amintea de avaturile trecute cînd își recăpăta conștiința.



Allan Kardec, părintele spiritalismului

După ce a supus bolnava prezenței unor medii clarvăzători ce au atribuit unele personalități secundare, dar mai ales pe Margaret ca aparținînd unor spirite posesive (vezi cazurile de posedație vintică, de care ne vom ocupa într-unul din numerele viitoare) dr. Hyslop a considerat că poate afirma că absolut toate aceste entități erau efectiv străine de Doris Fischer.

Aceste personalități au relevat fapte necunoscute, stabilite ulterior ca fiind perfect exacte. Doris Fischer a fost vindecată, după ce entitățile malefice au fost izgonite, prin exorcizare, și s-a presupus că personalitățile secundare își aveau aceeași origine ca și celelalte.

În afara adevăratei Doris, cele trei principale personalități secundare reprezentau trei moduri cunoscute ale conștiinței: intelectual, emoțional și practic. În funcție de trăsăturile care o caracterizau, Margaret care dormea, exprima personalitatea intelectuală, neimpresionabilă, surzătoare, calmă, logică și prevăzătoare. La rândul său, Margaret trează constituia personalitatea emoțională, demonstrativă, cu alternanțe bune și rele, cînd afectuoasă, cînd răutăcioasă. În fine, Doris bolnava caracteriza latura practică a mentalității lui Doris Fischer. Era femeia datoriei, suficient de rece și în întregime dezvoltată muncii.

PAUL ȘTEFANESCU ■

Rudolf Steiner

Cărțile lui au fost arse de fasciști și interzise de comuniști

„Omul nu se trage din maimuță. El aparține comunității cosmice”



Știința contemporană are tendința să considere omul o mașină mai perfecționată decât animalul sau computerul. Medicii ignoră faptul că omul posedă ceva absolut deosebit: Spiritul, Eul. În baza acestor considerații, la începutul veacului nostru, Rudolf Steiner, (geometru, arhitect, muzician, terapeut, istoric, pedagog), a creat o nouă știință — antropozofia. După cum ne indică semnificația etimologică a cuvîntului, noua știință se ocupă de conștiința umană, de evoluția sa universală în conexiune cu celelalte regnuri. Mort cu paisprezece ani înainte de al doilea război mondial, atunci cînd jumătate din nemici credeau în ideile lui, Rudolf Steiner a prevăzut întoarcerea cuceririlor umane a forțelor „subnaturii” (electricitatea, radioactivitatea) împotriva omului.

„Omul nu descinde din maimuță ci amîndoi au un strămoș comun, necunoscut”, afirma Rudolf Steiner. Omul a conservat câteva din caracteristicile fiecărui regn, dar nu a preluat esențialul. El aparține comunității cosmice și comunității terestre de ca-

re este genetic legat. Organismul uman este format din doi poli opuși: sistemul neuro-senzorial care exprimă lămpăritatea fizică (atenția, percepția, gîndirea) și sistemul metabolic-muscular — locul mișcării, regenerării, absorbției și utilizării intense

de substanțe. Cei doi poli sunt echilibrați de sistemul circulator și respirator. La omul sănătos activitatea celor trei părți este echilibrată. Din păcate, viața modernă solicită mult prea intens sistemul neuro-senzorial, ceea ce antrenează o degradare a celorlalte procese. Așa se nasc obosala, spasmele de diferite tipuri, scleroza și miile ale flagelului acestui secol — cancerul. O igienă civilizată ne impune o alimentație mai mult vegetariană, cu evitarea legumelor care au fost crescute artificial.

Terapeutică metalelor a început să fie folosită acum o jumătate de secol de medicii antropozofi. Plumbul, metalul lui Saturn, preparat cu

miere este un excelent remediu împotriva sclerozei vasculare, în special a celei cerebrale. Fierul, legat de planeta Marte este simbolul forței umane asupra lumii vizibile. Masajele, în regiunea ficatului, cu pomezi pe bază de fier au un important rol curativ. Mercurul este un remediu pentru infecțiile bronșice și inflamațiile ginecologice. Argintul, metalul Lunii, vindecă somnambulismul. Îmbătrînirile premature, ovarele și vaginitele.

Bolala face parte din existența umană. Indiferent de progresul științific și tehnologic, aceasta nu va fi vindecată dacă nu vom înțelege adevărata, complexa imagine a ființei umane.

MARIA ANTONESCU ■

Tom Cruise, noul sex-simbol al Americii



Protagonist al filmului Firma, care rulează în aceste zile pe ecranele bucureștene, el este considerat la ora actuală unul din cei mai „drăguți băieți” ai Hollywood-ului, un veritabil idol pentru adolescențele din Lumea Nouă.

— Ai crescut înconjurat de femei — trei surori și mama ta. Crezi că ai reușit să înțelegi femeile?

— Probabil, în sens general. Mă simt foarte confortabil în mijlocul lor. Am aflat nemijlocit ceea ce gândesc surorile mele despre prietenii lor și ceea ce le-ar plăcea. În realitate nu am fost niciodată un bun actor. Țin minte că odată m-am bătut cu cineva pentru că a fost prea îndrăzneț cu sora mea.

— Ce vezi când te privești în oglindă? Un sex-simbol?

— Ceea ce văd este un chip care are nevoie de un bărbierit. Vreau să spun că pentru mine este uimitor tot ceea ce mi se întâmplă.

— Este mai amuzant să fii star decât preot? Ai urmat un seminar catolic — te-ai gândit vreodată serios să devii preot?

— Am frecventat timp de un an un seminar, pe când eram novice în ale actoriei. Nu era neapărat necesar ca după aceasta să devin preot, adică să urmez o școală superioară. A fost o școală foarte bună care m-a ajutat să-mi completez educația. Am mers la aceste cursuri timp de un an, dar m-am decis să nu mai continui. Au fost vremuri foarte bune pentru mine, dar nu era exact domeniul în care aș fi vrut să muncesc.

— Cum procedezi după ce accepți un rol? Ești o simplă marionetă când regizorul îți spune ceea ce trebuie să faci?

— Nicidecum! Încerc să-mi impun cât mai bine punctul de vedere. Lucrez foarte mult acasă și îmi cercetez în amănunt rolul. Când regizorul te distribuie într-un film el are mare încredere în instinctul actorului. Lucrez împreună cu regizorul. Nu aștept să-mi arate și să-mi spună ceea ce trebuie să fac. Încerc diferite lucruri și vin cu diferite sugestii.

— Studiezi puțin rolul înainte de a-l accepta, nu-i așa?

— Cu câteva luni înainte de a începe TOP GUN am încercat să mă documentez chiar la sursă, pen-

tru că realitățile din viața piloților erau foarte importante în acest rol. Piloții au fost foarte binevoitori cu mine. Mulți dintre aceștia, foarte buni naratori, mi-au spus povestea lor. Am avut astfel un sfătuitor tehnic cu care am putut comunica eu adevărat.

— Cu ce te ocupi în timpul liber?

— El bine, cu ce să mă ocup? Îmi petrec timpul liber cu diferite activități pe lângă casă, scriind și mergând la teatru sau cinematografe.

— Spuneai cândva că încerci să dai de fiecare dată lovitură.

— În fiecare zi când mă trezesc îmi spun că trebuie să fac totul cât pot de bine ca actor și ca persoană. Zi de zi trebuie să mă autodepășesc, să-mi ating scopurile fixate. Pentru că doar fiind mereu în competiție cu mine însumi pot obține ceea ce îmi doresc.

— Ce definește în opinia ta un bun actor?

— Un actor trebuie să știe să nu se lase pradă niciodată obișnuinței. Să nu în orice de bun.

— Spuneai că munca este cel mai important lucru în viață. De ce?

— Jocul unui actor este ciudat pentru că înseamnă comunicare. Iar tu ca spectator vezi lucruri, dialoguri cu oamenii, dar îi vezi în mod continuu pe peliculă. Ei apar și se duc... Dar nu ca și când ar munci; când îi vezi făcând ceva cu dragoste spectatorii nu simt că ar face asta ca și când ar munci.

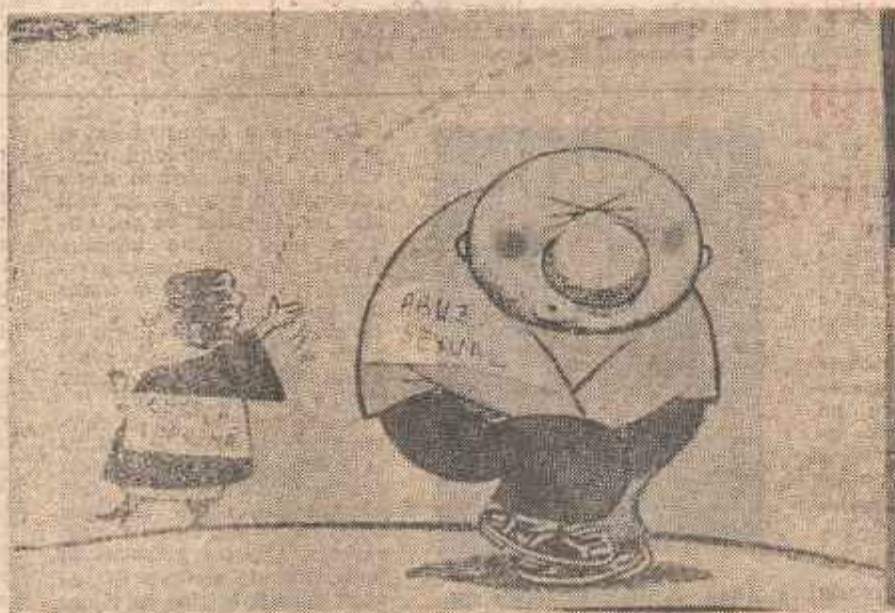
— După divorțul părinților tăi mama te-a crescut singură. Ești în continuare alături de ea?

— Sigur. Am dorit întotdeauna să fie mândră de mine pentru că îmi este ca o prietenă și o iubesc foarte mult.

— Ai adoptat recent o fiică, Isabella Jean. Deci, cum se împacă creșterea unui copil cu cariera unui superstar?

— Ei bine, pot să spun că este formidabil. (Traducere și adaptare de SIMONA SIMZIANU)

UN VAL DE ISTERIE ÎN SUA: rememorarea abuzurilor sexuale



● În Statele Unite, în anul 1993, au fost declarate 2,9 milioane de cazuri de abuzuri sexuale cu copii, față de 150.000 în 1963. Acuzațiile se bazează pe amintirile la o vârstă trecută de mult de adolescență, sub influența psihiatrilor.

În statul Minnesota o femeie de șasezeci de ani a intentat proces tatălui ei, în vârstă de nouăzeci și unu de ani, pentru faptul că în copilărie a abuzat de ea sexual. Victima și-a amintit întâmplarea în timpul tratamentului pe care-l făcea la un psihoterapeut.

În ultimii ani, justiția și psihoterapia folosesc același procedeu: „rememorarea”. Acest termen definește un ansamblu de tehnici controversate, utilizate în scopul de a ajuta pacienții care suferă de depresii pentru a se elibera de amintirile refulate la care au fost au-

pusi în timpul copilăriei. În cele mai multe cazuri, psihoterapeuții determină pacienții să înceapă demersurile la justiție, aceasta fiind o etapă esențială a tratamentului. Asta nu înseamnă că nu există o pleiadă interesată de avocați care s-au specializat în abuzuri sexuale. În aproape douăzeci de state au fost deja revizuite intervalele legale de prescripție juridică pentru deschiderea unei proceduri privind fapte „rememorate”.

Mark Charko, consilier juridic după conferința națională a preoților catolici a declarat că este din ce în ce mai

neliniștit: „de patru ani sunt din ce în ce mai multe procese intentate preoților catolici — cinci cazuri din șase — de reale abuzuri sexuale împotriva copiilor. Victimele au ajuns în prezent la vârsta adultă”.

Avocații victimelor abuzurilor sexuale consideră că rememorarea este o tehnică cât se poate de serioasă. Jeffrey Anderson, avocat în orașul Saint Paul, în Minnesota, consideră că acest tip de terapie este „un fenomen psihologic perfect legitim”. Adepții acestor terapii recurg la hipnoza cu pentotal (faimosul ser al veridității) și la asocierea imaginilor cu ajutorul cărora pacienții își amintesc îndosebi episoadele dureroase din trecutul lor.

Recent episcopul bisericii catolice, Gerald O'Keefe, de curând re-

tras din viața monahală, a fost dat în judecată de două femei pentru faptul că a atentat la pudorarea lor. De asemenea, cardinalul de Chicago, Joseph Bernardin, este acuzat pentru că a abuzat sexual de un tânăr seminarist acum șaptesprezece ani, pentru a-și menține potența. Victima, Steven Cook, care acum are 34 de ani este bolnav de SIDA. Acuzațiile lui împotriva cardinalului au fost făcute publice într-un interviu transmis de CNN.

După procesele de vrăjitori din Salem, în 1692, persecuțiile marcatiste din anii '50, abuzurile sexuale prin rememorare constituie al treilea val de isterie, considerat cel mai grav din istoria americană. (Maria Autorescu)

GHICI UNDE ESTE CAPITALA AMERICANĂ A CRIMEI?

Nu este nici New York, nici Los Angeles sau Chicago, ci orașul Gary, din statul Indiana. Acesta este, după statisticile cele mai recente, orașul cu cea mai mare rată a criminalității din Statele Unite. Totul este rezultatul faptului că aici sunt prea multe droguri,

timele se ciocneau de el și omiteau să-și ceară scuze. „M-am saturat să nu fiu respectat”, le-a spus Wright poliștilor.

Ofițerii de poliție au găsit asupra lui o notă bizară pe care au citit: „Știu că tu mă iubești, și eu te iubesc. Tu ești cea tare mă faci să merg înainte. Știi că voi face totul pentru tine”. Această notă includea și portretul lui Janet, desenat



prea multe arme și nu prea puține locuri de muncă pentru șomeri. În acest oraș de 120.000 de locuitori, situat la câțiva km de Chicago, odinioară capitala recunoscută a crimei organizate, au avut loc în 1993 un număr de 110 asasinări, ceea ce



SOCIETATEA „NEMURITORILOR“

Între multele curențe și grupări fantastico-științifice, apărute pe Terra în ultimele decenii, se numără și cea intitulată People Forever și care își propune să sigure individului viață fără de moarte, folosind tehnici de paranormal. Societatea pentru dobândirea nemuririi are deja filiale la Londra, Amsterdam, Köln, Hamburg, Frankfurt, Viena. Ea cuprinde aproximativ 4000 de membri. „Frâna leții se află în capetele noastre”, susține prozelții noii ideologii. Iar una din metodele dobândirii elixirului nemuririi este contactul corporal (ou sexual) între membri de același sex, așa cum va intășinșența și pozele alaturate.



Scrisoarea, de nominaliza 17 și rude pe care dorea să-l omore, ea de jos era mază. „Îi omor pe toți, bați îi voi înjunghia, ei le voi strangula”, înă Mazilu).

O universitate unde studenții învață să plonjeze de pe stânci, să arunce cu suliță și să cânte la tuburi de bambus

Universitatea hawaiană de pe insula Oahu este cea mai bogată din lume. Ea se numește

„Școala Hamehameha” și are o înzestrare care bate chiar Harvard-ul (6 miliarde

de dolari, față de 5,7). Tradiția secundează aici cursurile teoretice și practice. Studenții învață să plonjeze în apă de la înălțime, să cânte la tuburi de bambus și să arunce cu suliță în lanțuri.

Mai sunt incluse dansurile specifice hawaience — „hula” —, lupte

și cântece, toate parte din cultura hawaiană. O astfel de școală acceptă numai copii din neamul hawaian. „Noi suntem foarte mândri de școala noastră. Credem că suntem unici în lume” — a declarat reprezentantul Keoka Paulsen. Superbogată școală de pe insula Oahu

beneficiază de o suprafață de teren de 337.201 hectare.

Școala oferă celor 3000 de studenți următoarele echipamente:

- studio TV, studio foto, studio de dans și interioare izolate fonic pentru audii muzicale speciale de instruire.

- aproximativ 8 milioane dolari disponibili în fiecare an pentru burse.

- un frumos campus de 600 de acri, la malul Pacificului, cu o piscină olimpică, terenuri de sport, săli de gimnastică.

- autobuze pentru transportul studenților de la o clasă la alta.

Bemareabilă școală a fost fondată cu banii lăști menținere de prințesa Ke Ali'i Paulsen, care a murit în 1884. Ea a fost ultima descendentă a familiei regale din Hawaii și ea a lăsat toate proprietățile pentru construirea școlii de băieți și fete din Hawaii — declară Paulsen, mândru, adăugând: „Nu există altă școală să facă ce facem noi!” (Ecaterina Mazilu)



BEAUTIFUL CAMPUS este locul unde se află una din cele mai neobișnuite școli din lume.

Cu picioarele paralizate, Matt Feeney este un schior desăvârșit

„Cu o săptămână înainte de a fi rănit, am jucat aproximativ 10 seturi de tenis, două sau trei runde de golf și două jocuri de baschet. Credeam că sunt invincibil dar viața mea activă s-a schimbat din 18 iunie 1988, când, ca urmare a unei plonjări, mi-am rupt o vertebra.”

La spital mi s-a spus că am șanse mici să mai pot umbla din nou. La început am protestat. Am spus: „Voi nu mă cunoașteți. Sunt o persoană puternică. Imi voi reveni.” Dar pe măsură ce timpul trecea, am început să accept faptul că nu voi mai putea merge din nou.

După un lung program de reabilitare, Matt a învățat să trăiască cu infirmitatea sa și în iarna lui 1989, un prieten l-a convins să încerce să

schieze din nou. A urmat o muncă titanică. „Apoi, într-o zi, ceva s-a întâmplat și am început să schiez. A fost un sentiment nemaipomenit pe care nu-l mai avusesem niciodată de când am fost rănit. Acum pot să-mi iau monoski-ul în locuri în care nu am visat că aș putea — printre copaci, pe terenuri joase etc.”

Acum Matt este coordonator de monoski la Centrul Național de Sporturi pentru cei mutilați, din Winter Park Colo. Despre munca sa, Matt afirmă: „Să urmărești o persoană cum vine în jos pe pârție, cu zâmbetul pe fața este într-adevăr o încântare”. (Ecaterina Mazilu)





Nemții, cei mai mari amatori de dulciuri

Germanii sunt cei mai mari consumatori de dulciuri din lume, cu 16 kg în medie anual pe cap de locuitor, devansându-i pe englezi, care înghit circa 14 kg și pe belgieni, cu numai 13 kg.

În anul 1992, an pentru care a fost realizat studiul statistic care anunță acest lucru, Statele Unite ale Americii s-au situat pe locul al patrulea în cadrul acestui inedit clasament. Cu toate acestea, SUA dețin monopolul consumului mondial absolut, care este de 18 la sută din producția totală de pe întreg globul. De asemenea, americanii rămân și cei mai mari con-

sumatori mondiali de gumă de mestecat — aproape două kilograme anual pe cap de locuitor.

Cei mai puțin interesați de dulciuri sunt brazilienii, țară în care media este de două kilograme de dulciuri de persoană pe an.

Potrivit studiului, realizat în rândurile principalelor zece state consumatoare, în ultimii cincisprezece ani, cifra medie de consum anual a crescut în aceste țări, chiar în anul dominat de recesiunea economică. (M.P.).

Privatizarea închisorilor din Ungaria

Inchisorile ungare se găsesc în pragul colapsului economic, a menționat de curând Mihály Fekete, director general al Autorității Penale Naționale a Ungariei. Reducerea bugetului a determinat atragerea a 12 companii care să ofere locuri de muncă deținuților în momentul falimentului iminent. Astfel, guvernul planifică privatizarea acestor instituții o dată cu restructurarea lor în companii independente ce vor fi oferite investitorilor particulari. M. Fekete atenționează că, totuși, administrarea pedepselor va rămâne în sarcina statului. Dar vânzarea fabricilor ce aparțin de închisori către investitori privați este, desigur, în avantajul statului, iar antreprenorii pot fi siguri că statul va păstra în continuare ordinea legală. (S.S.).



Mărimea nasului influențează caracterul

Psihologii au căzut de acord asupra importanței mărimei nasului.

Din studiile clinice efectuate s-a putut identifica așa-numita „personalitate nazală”. Un nas mare exprimă agresivitate, aroganță și o tendință de imixtiune în treburile altora. În sens invers, „personalitatea non-nazală”. Nasul mic indică placiditate, umilin-

ță, și tendința de a nu se aventura mai mult decât lungul nasului.

Această teorie este susținută și de exemple din istorie. Astfel, marii cuceritori, precum Iulius Cezar sau Alexandru cel Mare, erau „dotați” de către natură cu niște nasuri... pe măsură. Ce nas a avut Ceaușescu? Am uitat...

În Italia cu căpșut dentiști pentru câini și pisici!

De acum înainte, câinii și pisicile cetățenilor din Torino vor putea beneficia de un nou gen de servicii speciale destinate îngrijirii sănătății lor: a fost inaugurat un cabinet stomatologic numai pentru animale de casă!

„Alimentația celor mai buni prieteni ai oamenilor nu este adaptată dentiției lor de carnivore, așa că dantura lor se află într-un real pericol”, afirmă specialiștii în medicină veterinară.

Neglijarea reparării dentiției acestora poate conduce la apariția unor patologii endocardice sau a



unor probleme nefretice, fără a mai vorbi de problemele stomatologice. (M.P.).



Goana după aur conduce la grave imbolnăviri cu mercur

Brazilia riscă repetarea tragediei din bazinul Minamata, Japonia, din anii '60, când otrăvirea cu mercur a determinat moartea a sute de persoane. În zona minelor de aur din regiunea Amazonului, testele efectuate asupra populației au arătat o creștere îngrijorătoare a nivelului acestei substanțe. În satele din Brazilia aflate de-a lungul râului Tapajós, 90 la sută din populație prezintă nivelul mercurului de peste 6 părți la un milion, limită stabilită de Organizația Mondială a Sănătății. Oamenii de știință brazilieni și japonezi au selectat pentru studiul săteni, descoperind că principala sursă de contaminare este chiar alimentația lor de bază, peștii. Minerii folosesc pe scară largă cantități însemnate de mercur în bazinul amazonian pentru colectarea micilor particule de aur. Doctorul Bernardo Cardoso, de la Universitatea din Para, a declarat că este pregătit să trateze 68 de oameni infestați cu mercur. El a estimat, de altfel, încă din 1980, că până în 1992, mai mult de 2.000 de tone de mercur vor contaminarea regiunea Amazonului. (S.S.).

Jocul de-a SIDA

SIDA este un lucru cu care te poți juca dacă te afli în Japonia, unde firma de software Medic, din Osaka, a lansat de curând pe piață jocul pe computer numit SIDA.

Jocul simulează boala din momentul contactării virusului SIDA până la moarte. Jucătorii sunt puși în situația în care ar fi contactat SIDA și trebuie să aleagă cum să procedeze în continuare. În ajutorul luării unei decizii, jocul furnizează informații despre poten-

țialele surse de infecție, măsuri preventive, teste și tratamente. În primele săptămâni de la lansarea pe piață a jocului s-au vândut 12.000 de copii — de patru ori mai mult decât este nevoie pentru a fi considerat un succes în Japonia. Acest răspuns entuziast a determinat compania să creeze o nouă versiune pentru folosirea ei de către guvern și în școli.

De pe podul Golden Gate s-au sinucis 900 de persoane

Poți spune despre podul Golden Gate din San Francisco că are ceva fascinant în maiestria lui, ceva ce te duce cu gândul dincolo de milioanele de nituri de fier și dincolo de aspectul său decorativ rezistent la rugina timpului. Prin eleganța acestui pod, orașul San Francisco și-a câștigat prestigiul de a fi unul din cele mai romantice orașe din lume. În același timp, însă, a devenit o adevărată Mecca internațională a sinucigașilor. De la inaugurarea sa acum 56 de primăveri, mai mult de 900 de suflete singuratici au încercat să-și curme viața aruncându-se în apa rece a oceanului. Dintre toți aceștia, doar trei au reușit. Interesant este faptul că toți virtualii săritori au optat să părăsească această lume pe partea podului de unde se vede panorama orașului. Psihologii sugerează că strălucirea luminilor din San Francisco ar reprezenta o ultimă viziune pământească înainte de a dispărea în adâncurile Pacificului. (S.S.).



Doctorii vor cannabis

Majoritatea medicilor britanici se pronunță în favoarea unei modificări a legislației, astfel încât să poa-

fi prescrie cannabis pentru anumite cazuri de boală, arată un sondaj de opinie. „Aproape 70 la sută sunt de părere că, sub un control strict, cânepa indiană ar trebui folosită în domeniile în care efectele ei au fost dovedite: calmarea durerii și reducerea efectelor secundare ale chimioterapiei”, afirmă un studiu efectuat de Asociația Medicală Britanică (AMB) asupra a 290 doctori. Problema a captat atenția publică în octombrie anul trecut, când o doctoriță acuzată că a furnizat cannabis (substanță halucinogenă) fiicei sale, grav bolnavă, a fost achizată. Sondajul AMB arată că o treime din cei intervievați doresc totală discriminare a cannabisului, dar 56 la sută se opun unei reforme atât de radicale.

MAGIA MODEI



Doamna Doina Berchină îl privește cu încredere pe domnul Victor Ernest Mașek

Începând cu orele 17.00, luni, 7 martie 1994, la sala Studio a Teatrului Nottara din București, s-a desfășurat a treia ediție a manifestării **Magia Modei**, ediție dedicată, ca și edițiile precedente, eternului feminin. Acțiunea a avut statut de spectacol-dezbateri și ca temă **Civilizația înfățișării — tradiție și inovație în creația vestimentară**.

Sufletul acestui atrăgător spectacol a fost dăna Doina Berchină, cunoscută de multă vreme și apreciată în lumea model. A fost secundată, cu succes, de dl Victor Ernest Mașek, directorul teatrului amintit, în calitate de gazdă, dar și de cităm „cosmar”, ale cărui pilule umoristice, plătute cu multă franchețe, au inveseșit norocoasa asistență. După urările de bun venit adresate invitaților, dna Berchină a predat microfonul dlui Mașek care, printre altele, a spus:

„Trebuie să învățăm lumea că nu este rușinos, nu este un lux să fii îmbrăcat bine, să fii îmbrăcat civilizată, să arăți că știi ce să faci, dacă ai, cu banii. Din păcate, multe femei îmbogățite peste noapte, chiar dacă au lucruri scumpe pe ele, se îmbracă ca niște toaie și jignesc ochiul celor care le privesc în locurile pe care, de asemenea, le pângăresc cu prezența lor. Trebuie să arătăm că nu mîncăm numai lebede, ci, uneori, «mîncăm» și grație și eleganță».

• Tânără actriță Tania Filip, îmbrăcată strengărește-băiește, amintește în numărul său că „omul face haina și nu cum am fost învățați”.

• Actrița Lucia Mureșan, așezată pe o pernă, în colțul scenei, în cadrul momentului poetic pe care l-a susținut, strecoară ideea că „o rochie

de nori pentru o frumoasă Maria” poate constitui, oricând, un cadou din partea bărbaților, chiar dacă aceștia „cu o mână sifonează banii, iar cu cealaltă îi petezesc”.

• Începe mult așteptata paradă a model. Sunt prezentate modele în care se îmbină cu succes elementele specifice portului tradițional românesc cu linia modernă a tinutei vestimentare a timpului prezent.

• Minunate manechine poartă, rând pe rând, tinute vestimentare, pentru dimineață, după amiază, seară și



Eugenia Enciu sau un pas, seducător, spre inimile bărbaților

mică seară (cocteil), modelele fiind creația Casei de Modă Romantizana. Sunt prezentate rochii din pânză topită, cu elemente de broderie originală, rochii tinerești cu ciucuri aplicați, elegante rochii din pânză de bumbac etc. Se



Ioana Niță, Eugenia Enciu, și Anisoara Bujor, după festivitatea de premiere, „bombardate” de privirile galeșo ale dlui Victor Ernest Mașek

remarcă prezența multor elemente originale, armonia proporțiilor, linia.

• Urmeneză momentul dedicat prezentării **petrecinelor**. Ochii asistenței sunt ferme, cu o cromatică diversă și de frumusețe... piețoarelor manechinelor. Nu lipsește nici linia retro, de unde pleacă originalitatea și ineditul modelelor create de majoritatea caselor de modă din lume.

• Seria rochiilor de seară și de cocteil, unde se observă apariția mărgelilor, a manșetelor și a gulerelor, este primită cu entuziasm și aplauze de către cei prezenți.

• Creațiile de modă **Lumină Toia**, așezată în ajutorul femeii-om de afaceri, recomandând să se poarte combleuri de două-pieci, sobre, elegante, ornate discret cu elemente din portul tradițional românesc. Culoarele albe

au fost roșu, mov, negru, uni sau în combinație de câte două. S-a remarcat lipsa fuselor minime, ceea ce, în afaceri, femeile inteligente nu au nevoie de astfel de piese pentru a-și asigura rașita!

• S-au acordat 3 premii pentru longevitate și profesionalism în meseria de manechin Anisoarei Bujor, Eugeniei Enciu și Ioanei Niță, trei dintre manechinele din România care au rămas fidele, timp de peste un deceniu, acestui prețios și meserie în ciuda tuturor vicisitudinilor vremii.

• Surpriza serii, a constituit-o, mai ales pentru premiantă, acordarea Premiului pentru jurnalistică de gen, dăna Doina Br. Chelă.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚA ■

Jean-Claude Van Damme la al patrulea mariaj

Deloc îngrijorat de acuzațiile de viol și violență ce plutesc amenințător asupra lui, Jean-Claude Van Damme se gândește cu hotărâre la viitor și își anunță al 4-lea mariaj. Acesta ar trebui să aibă loc pe 19 martie la Hollywood, într-un studio închiriat companiei Universal. Printre invitați, în număr probabil de 300, s-ar putea să se afle Sylvester Stallone și Arnold Schwarzenegger. Altfel, se numește Darcy Lupter și e ex-soția unui milionar hawaian. Comentariul viitorului fe-



ricit soț: „Va fi o căsnicie frumoasă. În trecut am făcut greșeli însă de data aceasta va fi bine!”.

Cindy Crawford

Sublima Cindy Crawford și Richard Gere vor fi pentru prima dată împreună pe marile ecrane în filmul **Prêt-à-Porter** (așa-i zice francezii) realizat de Robert Altman. Vor fi înconjurați de o mulțime de alți actori de renume. Printre aceștia, Julia Roberts pentru care 1994 ar putea fi anul consacării atât de așteptate, pentru că va fi pe afișul mai multor filme din care **The Pelican Brief**, adaptare după un roman de John Grisham, autor pentru **The Firm**. Revenind la **Prêt-à-Porter**, cheltuielile pentru

realizare sunt estimate la 20 milioane de dolari. Turnarea va debuta în martie la Paris și camerele se vor fixa în

primul rând asupra prezentei colecției de modă toamnă-iarnă 1994 înainte de a intra în subiectul propriu-zis.



David Palmer a lăsat muzica să vorbească și toată lumea a cântat cu plăcere

La Sala Polivalentă s-a desfășurat sâmbătă, 5 martie, primul concert de rock-sinfonic din România sub conducerea muzicală a lui David Palmer și cu participarea lui Ralph Salmis, Tim Harries, Alan Limbriș, Cristian Soloniu și a Orchestrei Radio.

Publicul eterogen ca vârstă, dar de bună calitate, a putut

asculta și cânta piese din repertoriul trupelor Genesis, Led Zeppelin, Jethro Tull, Pink Floyd și Yes, mai ales că în deschidere Sorin Chifiriuc și Electric Red Roosters au făcut atmosfera potrivită pentru ce avea să urmeze.

Concertul a fost o reușită în ciuda absenței lui Steve

chitaristul trupei Yes, și a faptului că Orchestra Radio a repetat chiar în ziua concertului.

În general, totul „s-a făcut din mers” și a fost bine. Astfel încât organizatorii Edgar Surin Production și Televiziunea Română merită felicitări.

LUCI ȘTEFANOVICI ■

RECUPERĂRI BRÂNCUȘIENE (I)

Cunoscând îndeaproape viața și opera marelui Brâncuși, nu poți să nu îi fii copleșit de supradimensionarea colosală a unora dintre proiectele sale artistice.

Astfel, ar fi dorit să înalțe la Paris o elansată Pasăre în spațiu, "înaltă cât Turnul Eiffel — o pasăre care să aducă bucurie și avânt oamenilor", iar la New York (în Central Park) o imensă "Coloană", de înălțime întreită față de obeliscul din Washington (deci cea 500 de metri!), fiind și locuință "ideală, veșnic însoțită. Ar mai fi vrut să ridice la Ciucea, drept monument funerar pentru "poetul pălămirii noastre", un fabulos crater fumegând peste vâi, iar pentru maharajahul de Indore — un ciclocic Templu al Eliberării. Față de propunerea orășului Chicago, făcută spre sfârșitul secolului, de a înălța (și ar fi vrut să înălțăm) un

Rememorând astăzi, la cea
de prefacere istorică naționa-
lă și universală această pil-
duitoare și inspiratoare cu-
tezantă brâncușiană, ne sim-
țim încurajați a îndrăzni și
noi sugerarea unor inițiative
spirituale cu convingerea că
deși aparent utopice, nerea-
liste, ele ar putea prinde
viață, prin efortul conjugat
al forurilor noastre naționale
(Academie, Patriarhie, Gu-
vern) și beneficiind de cola-
borarea celor internaționale
(U.N.E.S.C.O., O.N.U.).

Prima inițiativă se referă la (re)constituirea „axei moderne” a spiritualității românești. Sugestia directă ne-o face „Testamentul de suflet” al lui Brâncuși, recuperat miraculos, cu aproape două decenți în urmă, de un inspirat elevilor al Bisericii¹⁴, dar rămas practic în uitare, sub vitreia vremurilor acuroase. Mărturia I.P.S. Teofil Ionescu, conducătorul Arhie-

port... Ochiul său violet păreau obosiți, am căutat să depănam amintirile și mi-a tăiat-o ca niciodată:

«...nu neînpăcat; sufleteste
că nu pot să-mi dau sufle-
tul în țara mea, iar material
că voi putrezii în pământ
străin, departe de ființa cea
mai dragă, mama mea...».

Oare această mărturie (și mărturisire), consemnată ca atare de documentele vremii, nu ar trebui să inspire un demers național pentru re-înțoarcerea lui Brâncuși pe meleagurile străbune ale Gorfului? (Cu atât mai mult cu cât, printr-o mare impietate, ba chiar un sacrilegiu, din 1991 se află înmormântat la Paris, sub aceeași lespede, unul dintre moștenitorii săi testamentari; căruia îi vor urma — inevitabil — ceilalți, ca într-o „grozniță” comună). Și aceasta nu din motive conjuncturale, invocate abia acum de către urmași (după ce odinioară statul român totalitar respinsese cu vinovată și inconștientă aroganță generoasa ofertă de donație a lui Brâncuși, împiedicându-astfel să vină pentru a sfârși în țară și obligându-l să-și lașetătenia țării ce îl găzduise), ba chiar și în pafida absenței unor acte juridice doveditoare; ci, dintr-un (mai) înalt și imprescriptibil comandament de ordin moral, creștinesc omnesc: pentru creșterea, pentru liniștea sufletească a țării.

(yg ufm0)

Prof. univ.
DUMITRU DABA

NOTE

1. Petru Comarnescu: Brâncuși, mit și metamorfoză în sculptura contemporană, Ed. Meridiane, 1972, p. 239.
2. Cl. Ștefan G. Gorgescu-Gorjan: Amintiri despre Brâncuși, Ed. Scrisul Românesc, 1988, p. 159.
3. Cf. Al. Căprariu: La Roma, cu Mircea Eliade, rev. „Flacăra”, nr. 4, 29 ianuarie 1982, p. 17.
4. Diaconul de odinioară P. I. David, astăzi distins profesor universitar la Institutul Teologic din București.

discipolii Ortodoxe Române pentru Europa Centrală și Occidentală, chemat de Brăncuși pentru a-i împărtăși înaintea de „marcă trecere” la cele venice, este adănc impresionantă: „Mi-aduc aminte că în postul mare, 1957, la începutul lui martie, a venit și a cerut să se spovedească... M-am dus la el... era slab și singur, pe o canapea simplă, înconjurat de instrumente de lemnărie, multe rupte și lovite, iar capra pe care modela piesele era răsturnată...”

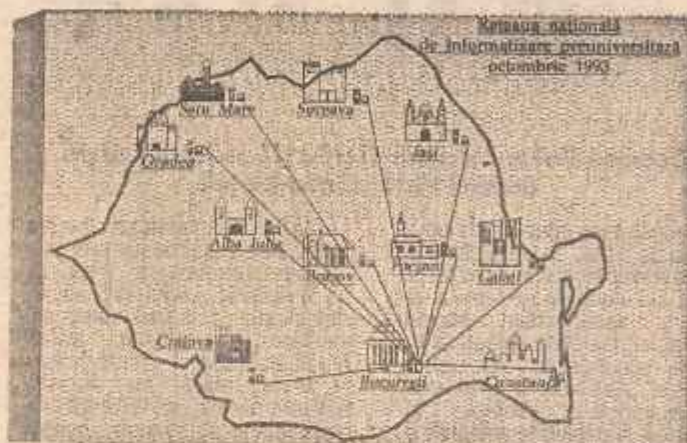
Ce faci, Irato Constantine?
«Slavă lui Dumnezeu, bine
pentru suflet, dar sunt chinu-
it de acest luj pe care îl mai

Ioan² de 125 metri înălțime, brâncuși răspunde că ei o „vede” mî înaltă: de 400 metri și realizată din otel „oxidat” sfîșuit urmînd a fi „una din minunile lumii”³. „Deși trupul ei firav și bolnav se înălța în vînt către pămînt (ce-l va primi, peste o vreme...?)”, titlul său spirit creator zbura și-acum spre înălțimi, în infinit. La fel de impresionantă și cuterătoare, aproape nefecată ne apare și atitudinea sa fermă, neclintită în apărarea libertății. Artei și a slujitorilor săi (înfruntînd pentru aceasta, efectiv, pe „oricine” — generali, miniștri, regi, guverne).

În premieră europeană la Liceul

„Dimitrie Cantemir“ din București

Prima rețea de informatizare preuniversitară educațională



Programul Național de Informatică la Preuniversitară — „Comutere pentru Licee” —, sub deviza „Tradiție și Competență”, a demarat în anul 1992, prin finanțarea unui Centru de Informatică în Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” din București. De ce tocmai aici? Pentru că informatică este, aici, o veritabilă tradiție. Dl. prof. emerit Gh. Răzescu, acum teolog de ani, predă această materie la... tablă, fără calculator sau terminale sofisticate. Sufletul acestui program este dl profesor (de matematică și informatică) Radu Jugureanu, fost elev al acestui liceu care a avut ambiția să dovedească, și a reușit, că în România se poate studia în cel mai pur stil... american. Încă din 1997, dl Jugureanu a învățat elevii să lucreze pe calculatoare, cele mai moderne, celebrele PC-uri, acum de mult timp depășite. Începătorii de atunci au avut o evoluție excelentă. Acum, sunt veritabili specialiști. Cum a fost posibil, ne explică dl Jugureanu: „După începutul extrem de dificil, cu piedici din toate direcțiile, n-am fi crezut că, în numai un an, să reușim să devenim cea mai puternică rețea din Europa privind prelucrarea și accesul la informațiile de maxim interes, de ultimă oră din întreaga lume. Citind un elev, aș putea afirma că este posibil ca un război atomic să poată fi declanșat de către calculatoarele de aici. Timp de un an și jumătate m-am zbatut să conving factorii de decizie ai Fundației Soros să investească în acest domeniu. Valoarea investiției inițiale a-a ridicat la peste 50 000 dolari și a constă din echipament de tehnică de calcul: calculatoare ultimul tip, imprimante matriciale și laser, scanner, multimedia, modem, soft educațional și aplicativ, CD-ROM, documentație de specialitate și manuale. Structura acestui prim centru cuprinde patru laboratoare: de limbaje de programare, DTP, multi-

media și soft educațional și sisteme de operare. Deci, avem activități didactice, de cercetare, editare de cărți. Noi, profesorii liceului, predăm elevilor noștri, celor din orfelinate sau din alte instituții preuniversitare. Centrul urmărește pregătirea în informatică pentru 300 elevi anual și este coordonat de trei profesori și trei laboranți. Am avut posibilitatea de a stabili contacte cu reprezentanți ai celorlalte companii: Microsoft, Autodesk, Lotus, Kodak, Digital, Rank Xerox, Compaq, la nivel de Account Manager for Central and Eastern Europe. O altă firmă, KT Technology, ce ne asigură 10 la sută din finanțarea acestui program, ne furnizează echipamente în condiții financiare foarte convenabile și ne asigură garanția timp de doi ani chiar dacă sigiliile au fost rupte. În aceste condiții, noi dorim să impunem un standard în țară în domeniul informaticii. Trebuie să menționez realizările remarcabile ale elevilor noștri: soft-ul vândut de Ionuț Damian (zis Slash) firmei Novell l-a adus titlul de Inginer (Novell Certified Engineer, recunoscut de Universitatea din Massachusetts), contracte de cercetare finalizate: gangrena piciorului diabetic, în colaborare cu Spitalul Clinic Dr. Cantacuzino, program de determinare a indicelui de prognostic terapeutic, ce a implicat o scădere a operațiilor radicale de la 90 la sută la 18 la sută, necroza capului de femur, în colaborare cu Clinica Ortopedică Foișor, program de imagistică medicală, bibliotecă MULTI-TASKING și multe altele. Pentru acest an, bugetul de 500.000 dolari va fi folosit pentru extinderea rețelei de centre, „re tehnologizarea centrelor deja existente, premii pentru laureații Olimpiadelor Internaționale, tabere de pregătire, sesiuni de comunicări științifice, concursuri etc.”

BRINDUSA NICOLAE ■



SCENARIUL: TITUS POPOVICI IMAGINEA: DORU MITRAN,
GABRIEL KOSUTH, ALEXANDRU SOLOMON MUZICA: DAN ȘTEFĂNICĂ
ÎN ROLURILE PRINCIPALE: GHEORGHE DINICĂ, DORINĂ LAZĂR,
ILARION CIOBANU, COCA BLOOS, CARMEN TANASE,
RUXANDRA SIRETEANU, VICTORIA COCÎAȘ, FLORINA CERCEL,
FRANÇOIS PAMFIL, CARMEN TROCAN, MANUELA HĂRĂBOR, S.A.
REGIA: ANDREI BLAIER

ROMÂNIAFILM R.A.

PREZINTĂ

Producția **Studioului**
nr. 4 Cinerom
cu contribuția
financiară a
Trustului de presă
Expres

CRUCEA
DE PIATRĂ

O comedie erotico-politică despre
lumea bucureșteană a anilor '50
**Premiera - vineri,
18 martie, orele 19,
cinema "Patria"**

CARLA BRUNI —

Bellissima!

Născută în Torino acum 24 de ani, Carla Bruni nu e numai un top-model în voga în acest moment, dar și o femeie de multe ori fatală pentru cei care îndrăznesc să se apropie de ea. Paparazzi au reperat-o într-o zi la brațul lui Mick Jagger, au arătat-o a doua zi în preajma miliardarului Donald Trump și i-au atribuit o legătură toridă cu tenebroșul actor Vincent Perez. Toate acestea ar reclama unele clarificări și o privire mai profundă.

Provenită din una dintre cele mai bogate familii ale Italiei, Carla vrea înainte de toate să-și ducă viața ca o femeie normală care exercită o meserie până la urmă nu foarte diferită de celelalte. Manechin de 5 ani deja, iubeste arta, literatura și muzica. Dacă are rezerve și e premeditată distanță în raport cu profesia ei, asta e un fel de răzvrătire împotriva legendelor și poveștilor care circulă aproape de „mediul model” care îi confecționează o reputație nu prea bună. După părerea ei, numai acei oameni de meserie geloși sau invidioși pe succesul altora sunt responsabili de aceste false păreri. Ajunsă la apogeu destul de rapid, Carla n-a cunoscut niciodată efortul asiduu în cursul celor cinci ani în această activitate și apreciază că a fost tratată întotdeauna

ca o ființă umană și nu ca o marfă.

În acest mediu atât de particular al top-model-urilor frumoase italiene preferă să acorde încredere femeilor, căci înțeleg mai bine problemele pe care una dintre ele le-ar putea întâmpina. În momentul în care bărbații ar avea tendința, lucru de multe ori confirmat, de a trata manechinele ca pe niște mașini ale plăcerii sau păpuși capricioase. Cum se și vede de altfel, Carla posedă, în afara unui fizic de vis, un creier care e deprins cu gândirea. Ea îndrăznește chiar să pretindă

că pentru tinerele fete care exercită această profesie, un minimum de studii ar trebui să fie obligatoriu. Debutând în acest circuit la 19 ani, cu un an de facultate în spate, Carla și-a format dela caracterul și și-a găsit echilibrul de adult. Forțată de împrejurări să străbute planeta, desi lucrul nu poate fi decât plăcut, Carla a devenit foarte prietenă cu Karl Lagerfeld și Claudia Schiffer, oameni cel mai frumoși și mai bogati din lumea întregă și dacă n-ar fi acumulat maturitatea și dețasarea necesară și-ar fi pierdut cu siguranță capul, ceea ce nu s-a întâmplat, căci are simțul realității.

Instabilitatea de fiecare zi pe care o presupune totuși o asemenea viață, face delată supozitia că domnișoara Bruni își petrece momentele de intimitate culcată la pieptul lui Vincent Perez, cunoscut printre altele și din Fanfan, unde joacă alături de Sophie Marceau. Bineînțeles, o relație amoroasă durabilă când și ea și el sunt două persoane la fel de expuse în ceea ce privește mediatizarea, devine un fel de întrecere permanentă.

Organizarea vieții lor este în consecință complicată într-un fel special, dar Carla nu se plânge. Din contră, adoră surprizele, călătoriile și descoperirile. Din cauza notorietății sale și a statutului său de



femeie foarte cunoscută, au circulat o mulțime de zvonuri referitoare la relațiile pe care le-ar fi avut cu numeroase celebrități. Însă, Carla nu pare a da importanță baricelor, nu le dezmințe, dar n'ei nu le confirmă, e mult prea prinsă

de relația sa cu Vincent Perez, care durează de câteva luni deja. Se pare că e singurul capabil să-i facă inima să vibreze. E cineva împotriva? Se abține cineva? Atunci vă le dăm consimțământul măcar cu un... mamma mia!



FLASH - CONTACT

● A apărut CD-ul „Anti-Brenda”! Bineînțeles că nu va traversa Atlanticul, voi cu atât mai puțin (sau mai puțin!) însă trebuie să știți că există, și chiar așa revoltător cum poate părea unora, e de natură să completeze o eventuală colecție de accesorii Beverly Hills 90210. Albumul intitulat *Hating Brenda* e interpretat de o trupă de 8 prieteni sub numele de Rump ce se traduce elegant prin „des” și spune destul de multe și de la bun început. Opt sunt și titlurile, însă băieții nu și etalează neapărat dexteritatea, mai degrabă amuzându-se să imite diverse stiluri muzicale de la techno de maniera Lords

Of Acid la grunge de maniera Nirvana (de la care s-au chiar inspirat cu un titlu ușor schimbat *Stinks Like Teen Brenda*). Toate piesele o ironizează pe Brenda în cel mai celebru rol al ei: *Who Is Brenda?*, *Brenda Can't Dance To This*, *Every Day Is Brenda Day* etc. Dacă vreți să vă alăturați clubului *I Hate Brenda* sau să-i înjunți, întâi adresa: Ben Is Dead, P.O. Box 2368, Hollywood, CA 90028, USA. Succes!

● The Radios sunt belgieni, spre surprinderea multora, și se pare că anul a început promițător pentru ei.

Formidabilul lor hit „She Goes Nana” a făcut înconju-



rul planetei până în Thailanda și Coreea de Sud. De atunci, Bart Peeters și echipa n-au pierdut timpul, single-ul „Teardrops”, scos pe 3 ianuarie, stă măturie, ca de altfel și albumul „Baby Yes” anunțat pentru 30 martie. Lansări!

acestul îl va urma un turneu între 1 aprilie — 15 octombrie.

● Dacă dorește dintr-un turneu în Africa de Sud, unde au cântat în deschidere pentru La Toya Jackson, cele patru fete explozive *D-4 Dames* Dope au deoxamdată capul plin de amintiri și impresii. Însă cea mai mare surpriză a lor a fost probabil faptul că li s-au pus o grămadă de întrebări referitoare la anumite piese interpretate acolo, extrase din dela cunoscutul album *It's A Girl*. Ce a stârnit nevoia de explicații? Recomandarea cu convingere a protejării sexului. Cineva trebuia să recomande pe note prezervativul. Poate așa se va folosi cu ceva mai mult entuziasm!

Topuri — Radio Contact

TOP 50 — EDIȚIA 10

1. M. PEOPLE — Don't Look Any Further
2. EAST 17 — It's All Right
3. TAKE THAT — Babe

TOP SLOW & BLUES — EDIȚIA 10

1. U2 — With Or Without You
2. HEART — Alone
3. BRUCE SPRINGSTEEN — I'm On Fire

TOP MATINAL — TOP 5 — EDIȚIA 11

1. MELODIE MC — Dum Da Dum
2. GILBERT MONTAGNE — Decoller
3. SWEET — Balroom Blitz



București 95,1 FM
Pitești 92,3 FM
Iasi 92,0 FM

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra - 1994

Un serial care se va sfârși în data de 4 mai 1994

Spiritul reușitei-experiența Bouygues (20)

Partea a III-a — A motiva sau primul pariu

Managementul participativ

Francis Bouygues răspundea în felul următor la o întrebare care l-a fost pusă în timpul unui interviu în legătură cu managementul participativ: „Pentru mine, acest mod de a conduce nu este un gând, nu este o intenție, este fundamental un comportament în timpul acțiunii”. Sistemul trebuie să fie un mijloc pentru a câștiga pe terenul economic, el nu poate fi despărțit de realitatea socială sau de dorința firească a fiecăruia de a găsi împlinirea în cadrul companiei. Ele sunt două demersuri paralele și complementare care trebuie să se echilibreze în permanență.

Pe un plan general, mulțumită suptelor structurilor sale, atenției acordate celor ce se întâmplă pe piață, culturii sale interne, dinamismului și stării sale de spirit, grupul Bouygues s-a găsit în mod natural pe drumul experimentării managementului participativ. Mai întâi, prin crearea ordinului prietenilor culorii minoange, permițând recunoașterea valorii uno-

ra, fără a se mai aștepta o evoluție ierarhică ipotetică. În al doilea rând, prin interesul pentru lucrul în echipă, prin politica de apreciere a performanțelor și de salarizare care obligă pe cei responsabili să examineze periodic fiecare persoană în parte.

În afara structurilor formale pentru integrarea managementului participativ în sistem, grupul Bouygues a dezvoltat o strategie legată de relațiile directe. Reuniunile anuale, pomul de Crăciun, inaugurarea șantierelor și toate celelalte ocazii (seminarii, stagii etc.) arată clar cât de mult este răspândită formula contactelor directe.

Condițiile necesare obținerii succesului sunt prezente: foarte multe mijloace, o voință afirmată și asumată de către sistem. Pariul constă astăzi în știința de a integra mai bine în comportamentul zilnic calitățile de a asculta și a înțelege, indispensabile pentru a face mai credibil managementul participativ.

În următorul număr: Studiul de opinie.

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

UN CADOU (BALLADURIAN) FĂCUT PRIVATIZĂRII: 5 MILIARDE FRANCI!

Suma reprezintă discountul făcut de statul francez la vânzarea „la preț redus” a activelor celor trei mari companii naționale privatizate în această etapă: Banque Nationale de Paris (BNP), Rhône-Poulenc și ELF-Aquitaine.

1. BNP Cadou: 1,77 miliarde
46,9 milioane de titluri la 240 FF bucata, au fost vândute micilor acționari pe data de 5 octombrie 1993. De atunci, valoarea unei acțiuni s-a stabilit la 280 FF, aceasta însemnând un spor de 14%. Scăzând 8%, adică progresia generală (medie) înregistrată la Bursa din Paris în această perioadă, rezultă un câștig procentual de 6%, și valoare de 20 de franci per acțiune, deci un total de 838 de milioane FF pentru titularii. Investitorii instituționali au „primit” 27,7 milioane de titluri; deci, după un calcul similar, „un cadou” de 554 milioane. Salariștii BNP, cu 8 milioane de acțiuni, plătebile imediat la 192 FF sau în doi ani la valoarea de 240 FF/titlu, au beneficiat de un câștig mediu de 30 FF/acțiune și unul total de 240 milioane FF. În fine, grupul de acționari stabili (GAS), cumpărând 5,7 milioane de acțiuni la BNP, a fost „ajutat” de statul francez printr-un discount total de 47 milioane FF. Per total, s-ar fi putut vinde BNP cu 1,77 miliarde FF în plus, fără a mai ține cont de faptul că s-a acordat gratuit o acțiune la alte 10 cumpărături.

2. RHÔNE-POULENC. Cadou: 0,25 miliarde
Aici, statul francez nu a mai fost la fel de culant. O acțiune de-a marilor companii de chimie și farmaceutică este estimată azi la 153 FF dar a fost oferită, în 16 noiembrie '93, la 135 franci, particularilor. Cu cele 52,3 milioane de titluri, aceștia însumează astăzi un câștig net de 339 milioane. Alături, salariștii lui Rhône-Poulenc au cumpărat 8,8 milioane de acțiuni, fie la 108 FF fie la 135 franci/acțiune, ajutorul statului însumând 200 milioane de franci. Pe de altă parte, investitorii instituționali li s-au oferit 26,9 milioane de acțiuni la prețul de 146 FF/unitate și se poate spune că statul francez are în acest caz un profit de 151 milioane franci, la o pierdere de partea investitorilor de 5 franci per titlu. Și GAS este perdant, în favoarea statului: 10 franci per titlu, însumând cu un număr de 15,1 milioane acțiuni. Total Balanță: statul francez pierde totuși 254 milioane FF din vânzarea lui Rhône-Poulenc.

3. ELF. Cadou (estimat): 3,11 miliarde.

După „dărnicia” de la vânzarea BNP și mai mica larghețe de care a dat dovadă statul cu ocazia privatizării Rhône-Poulenc, este de așteptat ca vânzarea acțiunilor ELF să se facă, din nou, la un curs mai favorabil pentru investitorii privați. Cele 89 milioane de titluri pot ridica la 3,11 miliarde „pierderea” statului, dacă estimăm plusvaloarea unei acțiuni la minimum 35 FF.

Prin cele trei mega-privatizări, statul francez „plătește astfel din propriul buzunar” aproximativ 5 miliarde FF pentru a seduce micii și marii acționari, pentru a menține în vogă noțiunea de capitalism popular și, în treacăt, a îndeplini un satisfacție pentru guvernul Balladur.

(După „Libération” februarie 1994)
N.R. Dincolo de poziția jurnalului francez privitor la chestiunea în cauză și care trădează o mentalitate, întâlnită adesea și în alte țări, datele prezentate nu s-au părut interesante. Statul francez, credem, a știut ce face.

CĂLIN MĂRCUȘANU

Vital pentru viitorul întreprinderilor mici și mijlocii

COOPERAREA

Sub acest titlu, anul acesta, în perioada 22-24 aprilie, va avea loc la Florența a șasea întâlnire a firmelor, directorilor, și consultanților.

Organizată de către European Consultants Unit, (ECU), întâlnirea cuprinde o serie de conferințe având ca idee de bază cooperarea întreprinderilor mici și mijlocii din Europa, în scopul creării unei piețe de schimb internațional.

Vă prezentăm în continuare câteva informații generale privind obiectivele ECU.

O șansă pentru reducerea șomajului

— Europa și întreprinderile mici și mijlocii —

Institutul independent de cercetări Info-Service din München a confirmat printr-o anchetă „atitudinea evazivă inconștientă” a oamenilor de afaceri mici și mijlocii față de piața internă. Rezultatul anchetei este semnificativ: lipsa serviciilor de consulting și un prag insurmontabil privind transferul pe scară largă al know-how-ului în industrie. 64 la sută dintre persoanele interviuate consideră toate acestea „un labirint fără ieșire”.

Aceste păreri confirmă temerile președintelui ECU, dr. Roland Rhem: „Piața Comună a devenit o alianță marnă”.

Marile întreprinderi au putut rezista fluctuațiilor economiei mondiale impunându-se pe piețele interne, având capacitatea eliminării a din ce în ce mai multor companii mici și mijlocii — care cuprindea 84 la sută din totalul forței de muncă prin intermediul tratatelor de cooperare și fuziunilor.

Tendința de concentrare a capitalurilor în mari companii nu va elimina numai companiile mici și mijlocii, dar și locurile de muncă pe care acestea le oferă. Europa va trece printr-o perioadă de mutații ca urmare a multelor transferuri ce vor avea loc în unele domenii de activitate către țările în curs de dezvoltare.

Companiile mici și mijlocii acuză adesea schimbările economice drastice. Aceste schimbări sunt pe de o parte, determinate de reacția pieței interne la primii lor pași de adaptare la fluctuațiile acesteia, dar, pe de altă parte, în această situație doar acele companii care caută să coopereze cu alte companii europene de același tip în sensul oferirii serviciilor și produselor lor unei piețe mult mai mari din Uniunea Europeană — vor prospera.

Atuurile companiilor mijlocii — forță inovatoare și flexibilitate — nu au succes, în ciuda faptului că ECU, care reprezintă un grup de peste 500 de consultanți renumiți din toate domeniile tehnice, funcționează drept catalizator al introducerii acestor piețe de desfacere în Piața Comună.

ECU a fost fondată în 1988 la Starnberg, lângă München. Asociația de consultanță, pentru companiile mici

și mijlocii nu s-a afirmat numai în statele membre EFTA, ci și în blocul fostelor state din Est, și, mai mult, va sprijini inițiativele acestor companii din Europa.

Un cartel de servicii de consulting asigură o relație optimă cu serviciile individuale. Serviciile de consulting separate sunt din ce în ce mai rare. Mai mult, aceste servicii de consultanță se caută a fi integrate într-un tot care este, conform părerii psihologilor din economie, „mai practic, decât toate serviciile individuale la un loc”.

— ECU are și o funcție intermediară, aceea de a înfățișa barierele lingvistice și mentalitățile, precum și stabilirea unor relații de cooperare bazate pe încredere dintre clienți și contractanți.

— ca rezultat al coordonării, incluzând „serviciu de consulting inedit”, care poate fi dominant în unele cazuri, și un sindicat al membrilor ECU, costurile pot fi reduse printr-o abordare justă, cu până la 30% și, în același timp se poate înregistra o creștere în eficiență.

— consultanții ECU se află într-un permanent schimb de experiență de care beneficiază în primul rând clienții.

Dr. Roland Rhem definește planul ECU pentru realizarea unei Rețele Europene: „Odată cu realizarea Tratatului de la Maastricht, pe care o așteptăm în 1995, și previziunea de dezvoltare economică, ne așteptăm să înregistrăm 2000 de consultanți ca membri, iar companiile mijlocii să-și încerce activitatea de producție și comerț în Europa. Pe scurt, noi vom coordona profesional mandatele ce ne-au fost încredințate și ne vom continua rolul de „încurajatori ai pieței interne în același mod convingător”.

Cei care doresc să consulte programul întâlnirii ECU din acest an se pot adresa departamentului Documentare al SC Publicității Flacăra SA. Adresa ECU: ECU, European Consultants Unit, c.v., P.O. Box 1763, 82319 Starnberg, phone: 08151/15000 fax: 08151/3853



firma de publicitate MAART'S CO srl

va ofera

design, publicitate, serigrafie

publicitate primara pentru firma dumneavoastra

conceptie sigla

carti de vizita imprimate plun si relief

fol si placi cu antet

conceptie si executie

etichete produs, raft

pliante publicitare

embleme, ecusoane, legitimitati functionare, etc

oferta

confectionam firme obisnuite si luminoase

inscripționam camioane mari si containere

noastră

totul la cel mai înalt standard de calitate!

MAART'S CO srl

B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATA NEAMT

(pe strada nr. MOLDOVA nr. 3)

Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

sintem specializati in confectionarea de:

etichete autoadezive,

autocolante publicitare pentru exterior,

interior si duble,

intr-o gama variata de culori si marimi-

servicii de publicitate radio, si ziare

tehnoredactare casete publicitare pt. ziar

clisee pentru zinc si ofset etc.

Invitatii nunta si alte ocazii

un bogat sortiment de felicitari

Di Raul Dumitrescu propune:

Inițiere în terapiile de autovindecare

Di Raul Dumitrescu, vechea noastră cunoștință ce și propusese acel curajos obiectiv de a uni toți specialiștii într-un mare Centru de cercetări parapsihologice, are, din nou, o inițiativă notabilă concretizată în recent înființatul Centru Național pentru pregătirea naturistă pluridisciplinară. Originalitatea constă în faptul că, fidel convingerilor sale, di Dumitrescu vrea să ne determine să înțelegem că sănătatea și vindecarea suferințelor se află, banală expresie, în propriile lor mâini. Deci, de ce să cheltuim cât nu face pe medicamente și/sau consultații medicale, când „armele” sunt la îndemână oricui. Acestea poartă un nume: autoterapie naturistă.

Nu este chiar așa de ușor pe cât pare la prima vedere, pentru că metodele și procedeele de autovindecare presupun anumite... renunțări strict necesare, dar greu de susținut dacă implică voință și înțelegere „deplină” a momentului: alcoolul, tutunul și cafeaua vor fi eliminate definitiv și „pacientul” trebuie să devină vegetarian. Apoi, trebuie să-și cultive spiritul, sufletul numai într-o creștină a lui Dumnezeu, nu se lasă rob de vicii, acceptă, pe lângă dietoterapie, dezintoxicare prin post, acceptă sacroterapia, kinetoterapia și terapia gândului bun și, permanent, trebuie să fie stăpânit de convingerea fermă că se va vindeca. Cel care le ghidează pașii nu fac minuni ci aplică tratamente vechi de sute, mii de ani și redescoperite. Di Dumitrescu a avut și o altă idee originală, aceea de a ține o serie de cursuri, conferințe pe tema: „Inițieri în autoterapie naturistă, autovindecare, ezoterism, psihobiologie și spiritualism” ce se vor încheia cu atestare, certificate, diplome. A invitat să conferențiere personalități: prof. dr. Marius Vivekananda, dr. ing. chim.

Dan Seracu (prezintă un ciclu de conferințe, în fiecare vineri, orele 16, intitulat „Auto-control”), prof. dr. Tudor Oprea, prof. dr. ing. Paul Ștefănescu, ing. C-tin Marian Bors, dr. Paul Teodorescu, Dan Mirahorian și evident, di Dumitrescu va conferența despre tratamentele de autovindecare. În plus, pentru cursanți, se efectuează tratamente gratuite, zilnic, între orele 8-12, la sediul centrului, Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu”, str. 11 Iunie, nr. 41. Pentru curioșii pe care îi invităm să participe la acele atât de necesare cursuri ce vor debuta în martie, prezentăm o... rețetă: infuzia la rece cu lărbă de isop. Astfel, seara la culcare se pun, într-o cană de ceai, trei degete din pungea cu respectiva plantă (se găsește la PLAFAR). Se toarnă aghiazmă sau apă rece până la jumătatea canii. Se acoperă și se lasă până dimineața. Imediat la sculare se strecoară și se bea încet, linguriță după linguriță, repetând cuvintele: „Stropește-mă Doamne cu isop și mă voi curăța. Spală-mă și mă albi decât zăpada voi fi. Amin!” (Biblia, psalmul 50)

BRANDUȘA NICOLAE ■



Un bărbat din cinci acuză tulburări de potență sexuală

Aceasta este concluzia unui studiu făcut de specialiștii germani. Mai mult decât atât: 80% dintre bărbați au emoții înaintea relațiilor sexuale cu o nouă parteneră. Această țară a civilizației urbane, specifică veacului nostru, poate fi înălțurată. Citiți în acest sens o relatare în numărul viitor al revistei noastre.

Medicament miraculos

Vaccinul Immunoforth ține sistemul imunitar în „priză”



Dr. Constantin Eugen Purcăreanu este medic de medicină generală și patronul firmei Forsan S.R.L. care posedă un cabinet pe str. Dealul Măcinului nr. 2, unde aplică, după o metodă proprie, brevetată, tratamente cu Immunoforth.

— Dle doctor, ce este acest medicament?

— Este un produs imunostimulator, un extract microbial, un vaccin. Totul a pornit de la convingerea mea că este important să stimulezi capacitatea de apărare a organismului față de factorii din mediu, indiferent de natură: stres, virusi etc. decât să tratezi efectul, adică boala, abuzând de medicamente. Abuzul, mai ales tratamentele intermitente, de multe ori nejustificate, acționează, în sensul scăderii capacității de reacție a organismului. Cabinetul a fost deschis în urmă cu trei ani, dar eu am testat acest medicament mai bine de 15 ani.

— Deci, să înțeleg că ai fost primul beneficiar?

— Da, așa am început. Dacă nu l-aș fi folosit, acum aș fi fost, cu siguranță, foarte grav bolnav de reumatism. Convingerea mea este că această boală se datorează toc-

mai scăderii reactivității organismului odată cu înaintarea în vârstă sau din varii motive. De la 15 ani, nu am mai folosit nici un medicament, nici antibiotice, poate doar am aplicat tratamentul simptomatic cu aspirină. Am tratat cu Immunoforth întreaga mea familie, cunoștințele apropiate. Deci, din proprie experiență am constatat că, după fază antireumatică, efectul imunostimulator este pregnant, pacienții ajungând să nu se mai teamă de frig, umareala, viroze, să se simtă „ați oameni”.

— Cum se aplică acest tratament?

— Există o cură de bază și o cură de întreținere, adică pacienții rămân atenți noștri ani de zile. Se face, întâi, o anumită doză, se urmărește reacția specifică a organismului, reacție pe care noi o urmărim și pe care ne bazăm, pentru a stabili o doză utilă ce reprezintă un seral al sistemului imunitar este „în priză”. Deci, se fac reze injecții în două luni la doze progresive și, apoi, câte o injecție pe lună.

— Ce afecțiuni tratați?

— Acest tratament original a dat rezultate foarte bune în tratarea osteoporozei determinând dispariția durerilor și favorizând fixarea mineralelor în oase. La persoanele hipertensive, la care tratamentele mai simple nu mai produceau nici un efect, am reușit să le stabilizez tensiunea (evident, au urmat și regimul indicat) și să-l facem să renunțe, în consecință, la acele medicamente puternice pe care le înghițeau. Determinând un metabolism mai activ, tratamentul favorizează capacita-

tea de efort intelectual. Copiii aflați la pubertate au scăpat de acnee, de tulburări psihice și biologice. Secund cancerul ca provenind din incapacitatea organismului de a recunoaște celulele aberante ce apar și care au tendința de a se dezvolta baotic, tratamentul previne apariția fenomenelor canceroase (forme incipiente, practic nesenzibile clinic) prin stimularea capacităților nespecifice de luptă legate de interferon, interferine etc. Crescând capacitatea de apărare a mucoaselor respiratorii, digestive etc., previne îmbolnăvirile virale. Copii care suferau de repetate infecții, consumând antibiotice extrem de des, acum sunt sănătoși și „trec” gripa cu aspirină și vitamine. Persoanele care au rămas însărcinate în timpul tratamentului au născut ușor, fără complicații postnatale, copii sănătoși. Avertizăm pe cei ce au întrerupt tratamentul mai mult de 10-12 săptămâni, că vechile dureri pot reapărea în aceleași și/sau în alte locuri. O fiolă costă 1300 lei, un tratament complet nu depășește costul a trei-patru flacoane de ampicilină.

— Ce planuri de viitor aveți?

— Intenționez să găsesc o soluție ca acest vaccin să poată fi produs pe scară largă, acum există doar o stăpânire în Institutul Cantacuzino, și oamenii să-și poată aplica tratamentul conform instrucțiunilor, bineînțeles după consultația de specialitate. Vom deschide cabinete și la: Restița, Iași, Giurgiu și Constanța.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Pijama contra morții

Pentru ca un copil să nu moară subit (nemaiputând respira), se îmbracă toracele cu electrozi care concentrează electrocardiograma și frecvența respiratorie, se introduc în nas termistoare care măsoară viteza și circulația aerului respirat. Aceasta este metoda obișnuită în toate spitalele din țările dezvoltate.

De curând, însă, un fizician și un medic, belgieni, au realizat o pijama (care se spală în mașina de spălat) și care va înlocui acest echipament medical.

O firmă belgiană a executat pentru astronautii europeni un costum strâns pe corp din fibră extensibilă, pe care au prins o rețea de spirale care înconjurau partea de sus a corpului. Ele erau traversate de un curent electric slab, alimentat de pile electrice. Când toracele și abdomenul se umflau, spiralele arătau exact ecvența electrică ce traversa circuitul.

Pe un sistem asemănător se bazează și pijama care supraveghează respirația. Dacă neuronii nu mai trimit influxuri mușchilor respiratori, nu se mai mișcă nici toracele, nici abdomenul și se declanșează alarma.

O astfel de pijama va fi foarte utilizată în toate spitalele moderne.

MARIA ANTONESCU ■

Magneziul — o necesitate

Magneziul favorizează acțiunea tuturor enzimelor, deci este cel care are un rol esențial în reacțiile psihologice, legate de energia fiecărei persoane. El participă la „fabricarea” de proteine, la transmiterea unui influx nervos, la contracția musculară. Contribuie la schimbările de ion permeabilizând membranele celulare. Este, deci, indispensabil în lupta contra oboselii. Necesitățile de magneziu ale unui adult sunt în jur de 350 mg. pe zi. Dar pentru femeile care alăptează, copii, sportivi bătrâni este necesară o cantitate mai mare. În această categorie intră și cel care consumă alcool.

Magneziul existent în apele noastre minerale este foarte bine asimilat de organism. În cazul când stresul a dus la oboseala organismului, magneziul se asociază cu vitamina B6; pentru a fi mai activ, se asociază cu vitaminele B și C.

MARIA ANTONESCU ■

Un test pentru (ne)liniștea

dumneavoastră:

Sunteți mulțumit de viața pe care o duceți?

Intercuiți răspunsul ales (DA sau NU)

1. Furiș fiind, faceți lucruri ne core, altfel nu le-ați făcut. **DA — NU.**
2. Dacă cineva vă înșală, nu-l lăsați să plece nepedescit. **DA — NU.**
3. Când cineva fumează în-

tr-un loc unde fumatul e interzis, vă uitați la el până când acesta se oprește și nu mai fumează. **DA — NU.**

4. Niciodată nu ați încălcat vreă lege. **DA (nu ați încălcat) — NU (ați încălcat).**

Luați aminte!

Puteti să vă rezolvați problemele vorbind cu dumneavoastră înșivă

Auzindu-vă propriile detalii despre o problemă și elaborând alternativele poate fi o cale bună de rezolvare a unei probleme la care chiar te gândeai — declară dr. Michael Butkus. Când discutați ceva cu voce tare, vă clarificați și organizați materialul. Este de fapt, primul pas în atacarea necazurilor dvs. pe o cale logică.

Dr. Butkus — profesor asociat de psihologie la Wayne State University School of Medicine indică cele mai potrivite metode de a vă vorbi dvs. înșivă:

- Formulați problema cât de clar puteți. Dacă aveți mai multe probleme, ocupați-vă, pentru un timp, doar de una.
- Odată ce v-ați verbalizat problema, sugerați-vă soluțiile. Spuneți orice aveți în minte, chiar dacă pare ceva de nerevizat. Țineți minte — nimeni nu vă aude și, câteodată, cele mai bune soluții ies întâmplător la iveală.
- Când v-ați decis la o soluție, repetați-o pentru a o fixa în minte și străduți-vă să vă simțiți confortabil.
- Apoi, acționați repede și hotărât pentru rezolvarea problemei.
- Dacă sunteți sovăitor spuneți-vă vorbe încurajatoare. Odată ce ați rezolvat problema, felicitați-vă cu voce tare!



5. De obicei, țindeți să evitați oamenii care nu vă iubesc. **DA — NU.**

6. Citiți desul de des povestiri comice, politice sau alte cărți de acest gen (pentru distracție). **DA — NU.**

7. Credeți sincer în principiile libertății de a vorbi? **DA — NU.**

8. Sunteți inclinat să-i plăceți pe oameni numai pentru că ei vă plac pe dumneavoastră. **DA — NU.**

9. Când oamenii sunt mai puțin nervoși decât dvs., faceți ceva să-i ajutați. **DA — NU.**

10. Fiind interesat în literatură, urmăriți să citiți cât mai multe din cărțile bune publicate în fiecare an. **DA — NU.**

11. Ziarele comuniste ar fi trebuit să fie interzise. **DA — NU.**

12. Ar trebui să le fie permis neorilor să se căsătorească cu albi, dacă ei vor s-o facă. **DA — NU.**

13. Sunteți inclinat să nu fi plăcuti pe acei oameni care nu vă plac pe dumneavoastră. **DA — NU.**

14. Oprea propagandă ar trebui să fie interzisă de la emisiunile de televiziune. **DA — NU.**

15. Oamenii fiecărei țări ar trebui să aibă dreptul la viață, libertate și fericire. **DA — NU.**

16. Câteodată, vă simțiți abătut sau demorat. **DA — NU.**

17. Dacă cineva vă înșală, niciodată nu-l lăsați să plece

nepedescit. **DA — NU.**

18. Aveți cel puțin o idee despre înțelesul cuvântului „PRETORATOR”. **DA — NU.**

19. Poporul nu ar trebui să i se permită să practice politici periculoase pentru el însuși. **DA — NU.**

20. Propaganda socialistă ar trebui interzisă de la emisiunile de radio. **DA — NU.**

21. Negrii ar trebui să aibă aceleași drepturi ca și albi. **DA — NU.**

22. Având posibilitatea să alegeți, vă repeziți totuși să apucați o bucată bună la prânz, decât să așteptați altceva poate ar fi dorit-o. **DA — NU.**

23. Cu timpul, vă place mai mult să știți decât să faceți. **DA — NU.**

24. Națiunea, indiferent de excelențele sale, este îndreptățită la libertate. **DA — NU.**

25. Dacă vreți să mergeți cu prietenii la film, doriți ca ei să vă însoțească la un film pe care dvs. îl preferați, chiar dacă filmul nu este unul pe care ei îl preferă. **DA — NU.**

Răspunsuri corecte:

1. DA; 2. NU; 3. NU; 4. Nu se notează; 5. DA; 6. DA; 7. Acordați-vă două puncte dacă ați răspuns DA la acest punct și NU la punctul 11, sau dacă ați răspuns NU la acest punct și DA la punctul 11. Dacă ați răspuns altfel, nu vă acordați nici un punct.

8. NU; 9. NU; 10. NU; 11. Vezi numărul 7 de mai sus; 12. Acordați-vă două puncte dacă ați răspuns DA la acest punct și la punctul 21, sau dacă ați răspuns NU la acest punct și la punctul 21. Dacă ați răspuns altfel, nu vă acordați nici un punct; 13. DA; 14. Acordați-vă două puncte dacă ați răspuns DA la punctul acesta și la punctul 20, sau dacă ați răspuns NU la acest punct și la punctul 20. Dacă ați răspuns altfel nu vă acordați nici un punct; 15. Acordați-vă trei puncte dacă ați răspuns DA la acest punct, NU la punctul 19 și DA la punctul 24, sau acordați-vă trei puncte dacă ați răspuns NU la acest punct, DA la punctul 19 și NU la punctul 24. Dacă ați răspuns altfel, nu vă acordați nici un punct; 16. DA; 17. NU; 18. NU (Nu există un astfel de cuvânt); 19. Vezi punctul 15 de mai sus; 20. Vezi punctul 14 de mai sus; 21. Vezi punctul 12 de mai sus; 22. DA; 23. NU; 24. Vezi punctul 15 de mai sus; 25. DA. Totalul punctelor este scorul dvs. Scorul mediu: 16 puncte.

SUPERIOR: dacă ați obținut 16 — 25 puncte;
BUN: dacă ați obținut 14 — 15 puncte;
ACCEPTABIL: dacă ați obținut 10 — 13 puncte;
INFERIOR: dacă ați obținut 0 — 9 puncte.

DENNIS DAY ■

Vreți să fiți frumoase?

Măști cosmetice cu ou

Cea mai obișnuită mască, preparată în casă este cea cu ou, folosită fie în întreținere, fie separat albului sau gălbenușului. Albului băut are efect astringent și se folosește la tenurile grase cu pori dilatați. Gălbenușul are efect hrănitor pentru tenurile sensibile, uscate și normale.

În cazul tenurilor grase, cea mai indicată este masca din albus de ou bătut spumă și amestecat cu o linguriță de zeamă de lămâie. Masca din albus de ou poate fi folosită și ca atare atunci când doriți să arătați bine și să faceți ca ridurile să nu fie vizibile. Sub influența căldurii și acidității pielii, materia albuminoasă se coagulează, porii se închid și pielea se netezește. Îndepărtarea albului se face cu un tampon de vată, fără a freca. Dacă doriți să înlăturăm stratul de celulă moartă, se amestecă albului de ou cu două lingurițe de mălai. După

uscarea se șterge fața cu o bucată de pânză fină și uscată, apoi se va spăla obrazul cu apă caldă. În prima săptămână se va aplica masca în fiecare seară, înainte de culcare, apoi la trei-patru zile până obținem ameliorarea dorită.

Pentru tenurile uscate, cea mai eficientă este masca cu gălbenuș de ou, care, datorită compoziției sale bogate în lecitină, colesterol și vitamina A, hrănește pielea și îi dă suplete. Masca se prepară dintr-un gălbenuș de ou, care se amestecă cu o linguriță de ulei de floarea-soarelui și jumătate de linguriță de miere de albine și, eventual, câteva picături de zeamă de lămâie. Se aplică masca pe față și se ține circa 30 minute, după care se șterge ușor cu un tifon și se spală fața cu infuzie de mușetel.

Pentru o piele ridată se prepară o mască dintr-un al-

buz de ou, o linguriță de miere lichidă și o linguriță de suc de portocale. O mască hrănitoare se prepară dintr-un gălbenuș de ou, o linguriță de smântână proaspătă și o linguriță de ulei de căntar. Pentru hrănirea și albirea tenului, se amestecă un gălbenuș de ou cu o linguriță de drojdie de bere și câteva picături de zeamă de lămâie, până se obține o pastă care se aplică pe față timp de 20 minute, după care se spală cu apă caldă.

Dacă pielea prezintă puncte negre, se amestecă un albus de ou cu două lingurițe de mălai, se aplică masca, se lăsa să se usuce și apoi se freacă obrazul cu o bucată de pânză uscată.

Gălbenușul de ou poate fi folosit și la curățirea obrazului, în loc de săpun.

Ing. IRINA CIAUȘU ■



Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă“

„Nu avem bază materială“

Aceasta a fost, este și sperăm că nu va mai fi, explicația sau concluzia responsabililor Comitetului Olimpic Român cu privire la participarea delegației noastre în cadrul Jocurilor Olimpice de la Lillehammer. Cred că în ultimii 30 de ani s-a adus permanent acest argument referitor la rezultatele reprezentanților și reprezentanțelor sporturilor de iarnă, de fapt contra-performanțe înregistrate fără voia lor și numai datorită stării de indiferență a celor ce trebuie să se ocupe de construcția bazelor sportive, turistice și a celorlalte facilități necesare mai întâi vieții de toate zilele din zonele de munte.

Paradoxul apare din dorința COR de a prezenta un lot la fiecare ediție „olimpiadelor albe“ cu toate că se știe la început că dincolo de ideea tradițională, aspectul sportiv este egal cu zero. Și tot paradoxal mi se pare efortul care se face înaintea J.O. de iarnă, acesta mult mai intens din partea sportivilor și tehnicienilor decât din partea șefilor, efort ce nu poate fi materializat în victorii sau puncte de-

oarece băieții și fetele noastre nu pot beneficia de echipamentul sau dotarea tehnică a echipelor fruntașe ce sunt susținute de industria de specialitate. Și atunci se pune întrebarea: de ce să se concureze în astfel de condiții, când la sfârșit se clasează undeva pe locurile 40-50-60? De ce să se distrugă elanul și motivația sportivilor care cândva nu vor mai cunoaște decât frustrarea și complexul față de cei bogați și bine pregătiți? Dacă vom analiza „la rece“ fenomenele ce decurg din simpla participare olimpică, atunci vom ajunge la concluzia că, în aceste condiții nu se va crea în România niciodată o tradiție pentru sporturile de iarnă, mai întâi pe fondul lipsei complexelor specifice și apoi datorită nepregătirii corespunzătoare a materialului uman, ce va deveni din ce în ce mai slab, odată ce se cunoaște de la început mentalitatea conducătorilor Comitetului Olimpic.

Se pune însă o altă întrebare: de mare actualitate: ce este de făcut? Răspunsul ar fi foarte simplu după părerea mea: trebuie investite fonduri

Revitalizarea sporturilor de iarnă trebuie să pomească de la schimbarea mentalității la nivelul factorilor de decizie

în construcția, (re)amenajarea bazelor sportive și modernizarea celor existente, iar aici mă refer atât la infrastructură (șosele, drumuri, căi de comunicație etc.) cât și la suprastructură, în acest domeniu intrând complexe de hoteluri în regie particulară, aspect ce ar genera un turism aducător de fonduri. Bani se vor mai câștiga și din partea federațiilor cu sporturi de iarnă care vor închiria (conform modelului occidental) lifturile, hotelurile și tot ceea ce le este necesar pentru pregătire, așa că orice fel de investiție în direcția schiului, patinajului, sâniștelor și chiar a hocheiului pe gheață, poate fi amortizată. Sigur că nu scriu din fantazia mea a aceste idei, ci din experiența occidentalilor, iar slavă Domnului că în zona alpină din Europa Centrală asemenea exemple sunt nenumărate, astfel că se impune de la bun început mai multă inițiativă, fantzie și muncă, bineînțeles atât din partea celor din turism cât și din sport. Dacă ne lamentăm întotdeauna că nu avem, nu se poate sau legislația nu permite așa ceva, atunci nu vom realiza niciodată țelul propus pentru că nu vrem. Adică nu încercăm, nu muncim, nu riscăm și nu „punem capul la contribuție“, cum se spune în limbajul popular, spre deosebire de o mentalitate sănătoasă, cu o gândire pozitivă în care de la început se elimină cuvântul „nu“.

Haideți, oameni buni, să ne apucăm de treabă și să ne zbatem cu biruință, corupția, puturoșenia, inflexibilita-

tea și alte asemenea elemente negative din comportarea și gândirea unui grup numeros la nivel de decizie. În măsura în care vom înțelege necesitatea acestei operații din care câștigă întâi și întâi populația locală, și mă gândesc la cea din jurul Brașovului, sau de pe Valea Prahovei, dar și din zona Semenicului, Petroșanilor, Turzii cu frumoasele Chei precum și Munții Apuseni sau din regiunea obcinelor bucovinene, vom contribui la progresul acestor zone datorite de natură, e adevărat, dar și adaptate de om în sensul unui confort ultramodern.

Vă puteți imagina o asemenea localitate turistică nouă, cu o cale de acces directă, cu hoteluri și moteluri noi, cu linii telefonice, fax sau alte facilități? Dacă da, atunci nu mai încetiniți procesul de privatizare, mișcați repede hărțile, dați drumul la lucrări și șantiere, alcătuiți încă de pe acum reclame pentru zonele respective și deschideți porțile țării pentru vizitatorii din străinătate. Știți ce va însemna această cotitură în viața noastră?

Locuri de muncă, mișcare și existență pentru cei ce nu au așa ceva acum; dezvoltarea sportului de iarnă atât ca agrement cât și ca performanță și, în final, sănătate și bună dispoziție de care avem în permanentă nevoie pentru depășirea obstacolelor zilnice. Aș dori ca acest model, devenit ceva normal în Occident, să fie transpus cât mai repede și la noi, pentru că și românul are dreptul să-și închirieze o cameră la un hotel civilizat, să schizeze cu copiii lui, să patineze, dar să și asiste în același timp la o cursă din cadrul Marelui Premiu cu mari vedete ca Tomba, Wasmeier, Tommy Moe etc. Cu aceste gânduri bune, pe săptămâna viitoare.



Deși nu a făcut „saftesua“ cu un gol sub culorile alb-viștali, Jean Vlădoiu stărnește panică în rândul adversarilor.

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Glasul roților de tren (7)

Anunțata ascensiune a Rapidului nu s-a produs. Mecul cu Dinamo de pe Giulești n-a readus acolo de unde am plecat, la minus unu la adevăr și la amânarea ambițiilor de a bate echipa din Sos. Ștefan cel Mare și de a mai sălta câteva trepte în clasament, cu gândul la Cupa UEFA. Pentru că, până la luarea titolului, peste doi ani, cum anunță președintele Mircea Păscu, mai e să treacă multă apă pe Dâmbovița. Echipa nu s-a mișcat rău în acest consumat derby, dar mingea a făcut ce-a făcut și n-a vrut să intre în ațe.

La jocul avântat al alb-viștaliilor, oaspeții s-au băgat în corzi și n-au mai ieșit de acolo decât înspre final, la specularea unor neatenții din apărarea imediată a Rapidului. Grăitor e faptul că la terminarea partidei, o echipă care a făcut în marea majoritate a timpului anti-joc, a găsit resurse să se bucore că a luat un punct. Gesturi ne-verosimile altădată, pe timpul știm noi cui. Și, culmea, din monomul alb-roșilor s-a distins, cu un cap peste ceilalți coechipieri, până mai ieri răpidoșul Constantinovici. Ca să nu spun că, de la gazde, pe fondul unui joc de uzură, singurul care s-a remarcat

prin disponibilitățile de a se face remarcat cu alte ocazii, la meciuri mai dificile, a fost Stelea. Între Stelea și Prunea se va încinge o dispută în dracl pentru tricoul cu nr. 1 al echipei naționale.

Vlădoiu, căruia îi prevesteam înainte de partidă meciul vieții, se vede treaba că mai așteaptă ieșirea la rampă. Tribuna îi așteaptă cu același calm și aceeași înțelegere de care a dat dovadă și în alte cazuri. S-a jucat aspru pe Giulești, fiecare cu ambițiile lui, Dinamo apărând ca o formație departe de imaginea pe care i-o dăduse cu ani în urmă Mircea Lucescu, acum cu accente mai mult de Flacăra Moreni. Iar Rapidul, să nu fie cu supărare, nu s-a desprins nici el de reflexele de mai an. Pentru că, nu de alta, dar Dinamo era o echipă de invins, dacă nu la scor, cel puțin... clar.

De-acum, grea e viața pentru Electroputere, miercuri la Craiova, pentru că după cum a pornit, cu o încrâncenare pe care nu am văzut-o demult la jucătorii Rapidului, „locomotiva“ e în stare să deranjeze multe echipe ale primei noastre divizion. Se vede, nu mult, dar se vede, mâna lui Viorel Hizo!



Într-o zi cât alții într-un an

Bucurie mare în familia Iordănescu, selecționerul echipei noastre naționale de fotbal devenind pentru a treia oară, tot de bălat, așa că, evident, toată lumea s-a gândit — și a scris — că ne putem aștepta la o întreagă echipă de fotbal Iordănescu. Și asta chiar mai repede decât ne așteptam. Iată, mai acum o săptămână „Tineretul liber“ publică o fotografie cu fericita mamă purtând în brațe noul Vlăstar, poză făcută la trei zile de la naștere. La o zi-două ne cade în mână revista „Sport magazin Steaua“, editată de clubul cu pricina, unde, să vezi și să nu crezi, în același aranjament în cadru, observăm un Iordănescu IV (cum scrie în titlu) exact ca un copil de vreo șase luni, cu păr bogat numai bun la luarea moșului! Măi să fie, mult a mai progresat medicina, în ritmul asta în timpul „World Cup“ Iordănescu IV va vorbi la telefon în America vestitului său tată, iar la anul pe vremea asta va fi cooptat în Centrul de juniori și copii al clubului bucureștean. Pentru că nu putem crede că materialul a fost ilustrat cu o poză cu Iordănescu II sau III. Dar stați să vedeți în text, ce bijuterie, începe așa articolul: „Cu o discreție demnă de toată lauda, familia lui Puța Iordănescu și-a mărit numărul de membri...“. Acum, ce-o fi vrut autorul, să se televizeze nașterea? Sau, doamne-ferice, mai rău?!

„Vitrina cu gablonz-uri“

Dar numita publicație de club care, în majoritatea paginilor, se ceartă cu toată lumea, inclusiv cu gazetarii (asta pentru a-și face propagandă în mass-media, nu?, că asta ar fi scopul unei astfel de reviste), e o veritabilă comoară. Iată cum comentează articolul de fond intitulat „Vitrina cu gablonz-uri“ (acesta fiind campionatul nostru, plin de șifuri, cum ar zice Fane Spoltoru) începutul sezonului fotbalistic: „Acumulările de pe pantele văii (sic!) Prahovei nu s-au pierdut în eter-

nul undelor sau la centrele de colectare ale deșeurilor (a deșeurilor, or zice un absolvent de „primară“ — n.n.) de hârtie. Trei meciuri de 1-0, alte trei de 0-1, două de 2-1 și corolarul etapei, (n.n.) de la Craiova, un 0-0 care aureolează triumful nărilor“. Așadar, campionatul nostru este unul al nulităților, de unde și concluzia logică: Steaua va deveni campioana unei astfel de competiții, adică un fel de chior în țara orbilor. Iar acel singur ochi are și el albeață. Aferim de așa propagandă!

Pagină realizată de POMPIU L. DUMITRESCU ■

SCANDALUL LEGAT DE FOȘTA RDG CONTINUĂ

De la căderea Zidului Berlinului și apariția transparenței și la est de Oder, nu puține au fost dezvăluirile făcute în legătură cu metodele deosebite ortodoxe prin care au fost obținute rezultatele de excepție ale sportivilor din foșta R.D. Germană. Totul agrementat cu numeroase acuzații precum că mulți sportivi și antrenori au colaborat cu temuta poliție secretă STASI. Dar cele mai multe acuzații s-au referit la cazurile de dopaj, ajungându-se la concluzia, chiar, că apelul la stimulente pentru creșterea performanțelor a fost o veritabilă politică de stat.

Iată că, recent, a fost făcută publică o nouă grozăvie: câteva zeci de copii au fost dopați în foșta R.D.G. în perspectiva practicării sportului de mare performanță. Știrca a fost inserată de ziarul Berliner Morgenpost și aparține șefului serviciului de anchetă asupra criminalității de stat, Manfred Kittlaus. Acesta a afirmat, textual: „În anii '70—'80, conducătorii sportivi est-germani nu s-au temut să administreze anabolizanți unor minori sub 14 ani“. Ancheta, care ar putea duce la procese sub-accuzația de infracțiune la legislația privind medicamentele și afectarea sănătății, a pornit de la descoperirea unui raport în arhivele atotputernice STASI, raport în care un colaborator subliniază că „este cu totul evident că susținerea prin metode medicale pentru dezvoltarea sportivilor este singurul mijloc de ameliorare a performanțelor“. În aceste condiții, arată raportul, trebuie furnizate anabolizante copiilor care participă la competițiile lor, Spartakiadele.

Pe lângă administrarea de testosteron (anabolizant „clasic“) și antidepresive, anchetatorii au constatat că s-a apelat și la alte metode, mai rafinate, cum ar fi stimularea creșterii masei musculare prin șocuri electrice, care creează pericolul infarcturilor miocardice. Aceiași anchetatori au constatat că amplasarea acestor „activități“ a fost mult mai mare decât se credea. Bineînțeles, în majoritatea cazurilor, dopajul era făcut fără consimțământul „cobailor“ sau al părinților acestora.

TEODORA OPREA ■

DIVERTISMENT

— Nene, spune Ionel încasatorului venit după plata luminii, mama a uitat să-mi lase banii, când a plecat.
— De unde știi că a uitat?
— Așa mi-a spus să zic.

— Am ajuns la concluzia că întotdeauna e mai bine să dai decât să primești.
— Înseamnă că dumneata esti un filantrop...
— Nu, boxer.

— Care este maximul pedepsei pentru un bigam?
— Două soacre!

O familie primește vizita unui prieten din alt oraș, dar

acesta își prelungeste șederea neașteptat de mult. În cele din urmă, gazda îi spune:
— Nu crezi că soției și copiilor le este dor de tine?
— Mulțumesc! Foarte drăguț din partea ta că te-ai gândit și la ei. Măine le dau telefon să vină.

Anecdote

Un deținut a reușit să evadeze din închisoare. Ajuns acasă, la două nopți, prima replică a soției a fost:

— La radio s-a anunțat că ai evadat acum șapte ore, de ce ai întârziat? Pe unde ai

hoiărit? Stăm doar la trei kilometri distanță de închisoare!

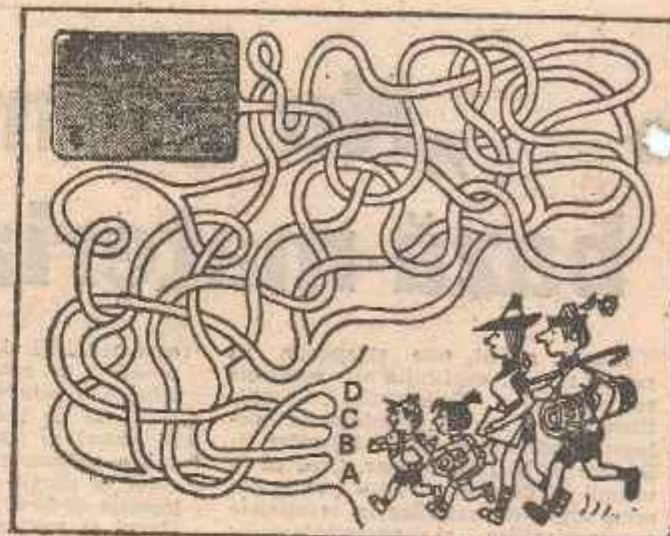
— Unde-ți sunt părinții, picuile?
— La coafor: tata își ondulează părul iar mama și-l taie.

Tatăl: Astăzi e timpul rece, să nu mergi la râu să faci baie, că o să te doară stomacul.

Copilul: Nu-ți face griji, taticușe, am să inot pe spate.

O pereche divorțează după mai mulți ani de căsătorie:
Judecătorul: Aveți copii?
Soția: Da.

LABIRINT



Judecătorul: Câți?
Soțul: Trei, doi băieți și o fată. Tocmai aici este pricina, că fiecare dintre noi vrea să ia câte doi copii și nu ne putem înțelege în privința aceasta!

Soția: De aceea am venit la dumneavoastră!
Judecătorul: Ei bine, așteptați amândoi până când va mai fi un copil, ca să aveți patru, apoi vă primiți fiecare dintre voi câte doi copii, iar ei vor hotărî atunci cum trebuie împărțiți!

Odată hotărârea luată ea a fost acceptată de cei doi. După câțiva ani judecătorul întâlnește pe soțul ce voia doi copii:

Judecătorul: Ei, cum stați?
Soțul: Nici acum nu poate

fi vorba de despărțire.
Judecătorul: De ce?
Soțul: Pentru că acum avem cinci copii!
Judecătorul: Dacă-i așa atunci mai așteptați!

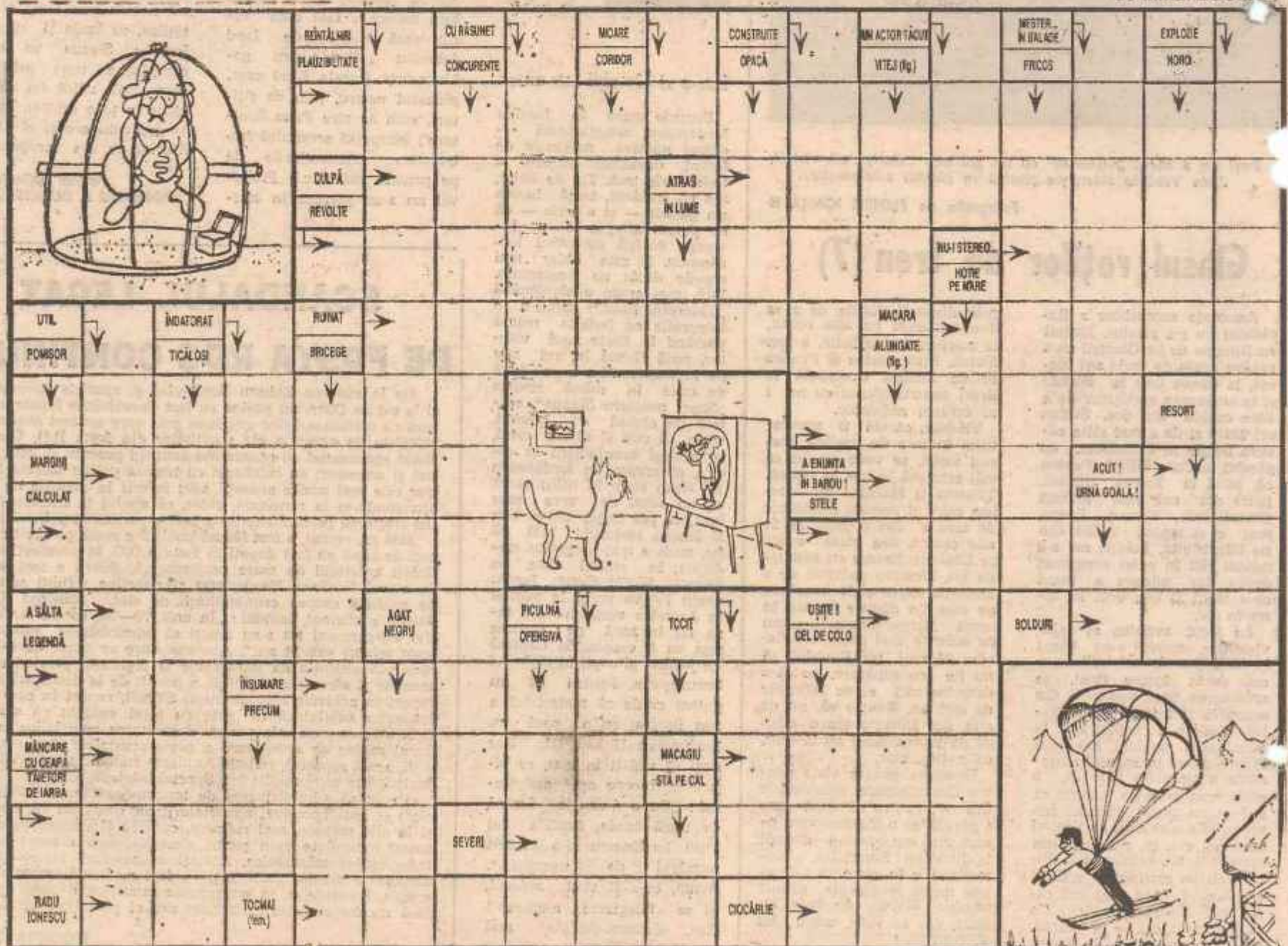
Soția, adresându-se judecătorului:
— La ora asta vîl acă?
— Dar nu e decât orașul răspunsese soțul.
— Cum zece? Pendula a bătut o singură dată.
— Bine, dar tu nu știi că pendula noastră nu bate pe zero?

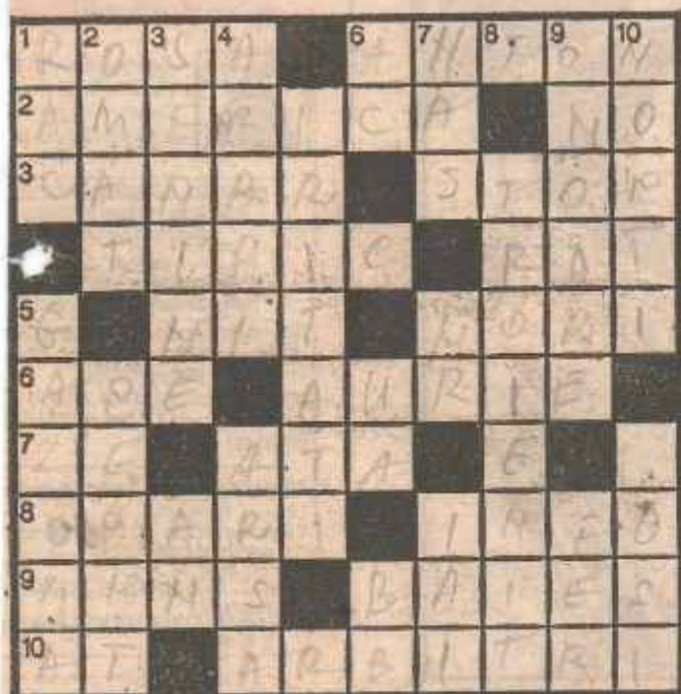
NICOLAE ROGOVEANU ■



VORBE DURE

de Mihai ZGURBA





Nuanțe

ORIENTAL : 1) De culoare, albastru (inv.; fem.) — Căpitan contemporan, autorul romanului pentru tineret „Serii albastre” (Costache). 2) Continentul pieilor roșii — Nela Olaru. 3) Mică pasăre cântătoare cu pene galbene — Rosu a intersecție. 4) Obicel — Botul porcului. 5) Bătut în cap — Intuneacă soarele. 6) Nuanse policrome — De culoarea urului (fem.). 7) Zece jumătate! — Fir alb pentru cusut minciuni. 8) A se înroși cu... apă fierbinte — Informatică presc. 9) Albă de ani (fig.) — Bănuț care servește într-o sală publică. 10) Acut! — Veziculi... cavaleri ai flăcăului.

VERTICAL : 1) Se înroșește

la fier — A pune iarbă verde pe un teren. 2) Hlamida albă a iernii — Tesătură cu pătrățele mărunte de culori diferite. 3) Luminos — Centru de dans! 4) Negri — În negrită de soare. 5) Înroșit... de mânie. 6) Bold — Unu cu una! — Bebe! 7) Se înroșește la frig — Număr mic — Vai! (trans.). 8) Albă (fig.). 9) Cinste — Luminează noaptea. 10) Perioadă a zilei când toate vâile sunt negre, după cum spune o zicală din popor (pl.) — Albiți de ani.

Dictionar: INFO. IAL

CONSTANTIN GRIGORE ■

Calcule

+	-	=8	+	+	=6
x	+	+	x	:	x
x	1	+	x	2	+
-	-	:	-	+	+
x	:	=4	+	:	=2
=7	=3	=1	=4	=8	=6

Dezlegările careurilor din nr. 10

Rozetă: CALATORI; SARITURI; DERAIATE; DELASARI; PATINARE; VANATORI; MIGRATOR; MILITARI; PLIMBARE; ALERGARE; ARGONAUT; DRUMETIE; VICTORII; MINOTAUR; BRACINAR; TROTUARE; PRIMITOR; PROCURAT; CALVITIE; SARMAINTI; JEFUITOR; SERVITOR; VORBITOR; VOLUNTAR; RADIATIE; BARBATIE; FORTUITI; COPIATOR; CREATURI; STATUAR; CALITATI; RATACIRE.

Martie: MARTISOARE; URZICUTE; C; GA; CIN; ROH; UTAN; AM; DI; R; NIT; AMAN; ACI; VARA; O; SOSI; L; INC; COSBUC; OT; HORA; NOPTI; ARICI; ALEI.

A început returul: NUD; MINERI; INEL; ZAVOR; MICUT; RICA; ICAR; SITA; CALITA; ADU; TA; API; AN; T; JUCAUS; I; UB; RT; TEST; SUTA; FENTA; AMICAL; SAR.

ANECDOTE

● Un reporter fotografic care trecea liniștit pe malul Senei este acostat de o femeie:

— Domnule, vino repede, sora mea se înecă în fluviu...
— Îmi pare rău, doamnă, vin degeaba pentru că tocmai mi s-a terminat filmul în aparat.

● Un medic veterinar aflat la un pahar de băutură cu un prieten îi explică acestuia:

— Dacă vrei să scapi de purici îți seara înainte de culcare trei coniacuri mari. În prima parte a nopții pot să te piște cât vor că nu simți. În a doua parte simți, dar nu te mai pișcă, pentru că s-au săturat în prima parte.

● Directorul unui spital de nebuni întâlnește pe sală un pacient și îl întreabă:

— De ce spunei la toată lumea că sunteți Napoleon, iar mie că sunteți Carol cel Mare?

— Păi, domnule doctor, pe dumneavoastră nu pot să vă mint...

● — Eu, domnilor, — spune un scriitor — am ajuns la gradul de consacrare că-mi permite să trăiesc prin scrisul meu.

— Și eu trăiesc tot din scris — spune băiatul unui negustor.

— Cum așa? Ești literat?

— Nu, dar scriu des părinților să-mi trimită parale.



● Odată un umorist povestea o întâmplare amuzantă. Toți cei de față râdeau cu hohote. Printre ei se afla și un patron ce stătea cu mâinile în buzunare. După ce ascultă cu indiferență povestea, declară cu un ușor dispreț:

— Domnilor, nu este nimic neobișnuit în faptul că un umorist se pricepe să distreze publicul!

— Aveți perfectă dreptate, răspunde umoristul. Există însă unele lucruri neobișnuite.

— De exemplu? — Întreabă patronul.

— De exemplu ca un patron să-și bage mâna în propriul buzunar.

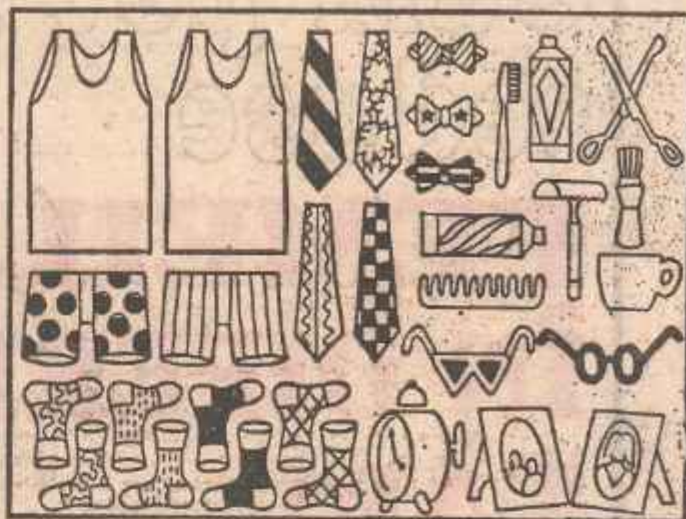
● La Facultatea de Medicină se înscrieseră și un tânăr bogat care își închipuia că va putea lua examenul pe baza relațiilor tatălui său. Dar profesorul de la catedra de anatomie nu-l trecu nici după ce acesta se prezentă a cincea oară la examen, deoarece studentul nu fusese nici la cursuri, nici la seminarii și nu avea nici cele mai elementare noțiuni de anatomie.

● După al cincilea insucces, tatăl studentului se prezintă la profesor:

— Fiul meu se va sinucide din cauză că l-ați trântit din nou la examen. M-a avertizat că-și va trage un glonte în inimă!

— N-aveți nici o grijă — răspunde calm profesorul. Cu cunoștințele pe care le are la anatomie îi este absolut imposibil să nimerească inima...

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRĂȘOVEANU ■



În grabă,

Grăbindu-se foarte tare, personajul de mai jos a apucat să ia doar câteva lucruri. Care?



La plimbare

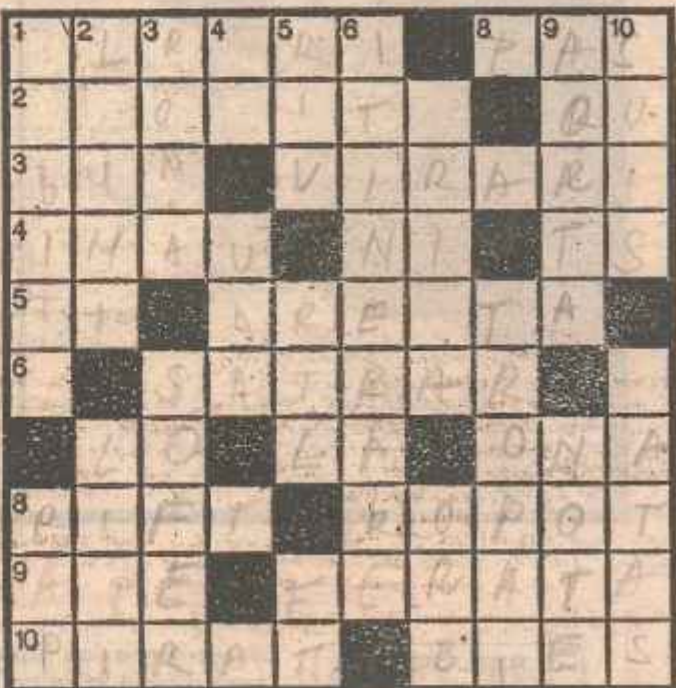
ORIENTAL : 1) Drumuri înguste — Trecătoare. 2) Care se abate din drumul drept (fem.) — Produs avicol. 3) Bătăle de tobă — Schimbări ale direcției de mers. 4) Cap în nordul insulei Singapore — Nina Ionescu — Tese! 5) Veniți la urmă! — Drumurile cele mai scurte. 6) Umblă cu cortul. 7) Din capul locului! — Indicator de direcție — Localitate în Spania. 8) Fisură în sol făcută de un râu — Mersul unui cal în trap. 9) Râuri — Căi... metalice. 10) Tălhar pe drum de ape — Pas în sudul Elveției.

VERTICAL : 1) Drumuri ocolite — Zgomotul ploii. 2)

Schimbă drumul trenului (pl.) — A fi aderent. 3) Oraș spre care duceau toate drumurile în antichitate — Conducător auto. 4) În cale! — A stropi. 5) Siglă pentru „Regulamentul Internațional al vagoanelor de cale ferată” — Rețele! — Fete! 6) Drumuri prestabilite. 7) Extremă... în zbor — Nu vede pe unde merge. 8) A face zgomot în timpul mersului. 9) Căi de circulație... a șoselei — Însemnări de drum. 10) Urcaș — Han așezat la un drum principal (inv.).

Dictionar: INAU. ONA, RIFT, BIES, RAP, RIV.

CONSTANTIN GRIGORE ■



Pagini realizate de MIHAI ZGODEA ■

Cum pot fi seduse FEMEILE ÎN DIFERITE ȚĂRI ALE LUMII

Revista franceză "VSD" oferă amatorilor un "ghid amoros". Putem afla astfel cum se cuceresc femeile în diverse colțuri ale globului. Spicuim pentru dumneavoastră o sumă de informații prețioase pentru momentul în care - cine știe? - sunteți tentați să vă alegeți mireasa din Tahiti, Mexic, China sau...

• **CHINA.** În unele provincii ale acestei țări este inutil să încerci să săruți o fată. Chiar simpla îmbrățișare produce repulsie. Deci, dormitor, păstrați distanța regulamentară.

• În **INDONEZIA**, a face "mitakuku" este o dovadă indubitabilă de pasiune. Ce înseamnă "mitakuku"? Nici mai mult nici mai puțin decât prinderea între dinți a genelor unei tinere.

• Metodă macabră, la locuitorii tribului Pahari (situat într-o regiune aflată între Cașmir și Nepal), unde nici nu se pune problema ca fetei să i se ceară acordul. Și nu numai atât. În clipa în care mireasa a fost aleasă, ea devine, automat, și soția fraților mirelui.

Cora Gioaneanu

În **SPANIA**, dacă o tânără iese pe stradă și nu este fluierată de trei ori în cinci minute, este cazul să se întoarcă acasă să-și schimbe toaleta.



În **SUA**, vă sfătuim să purtați la rever un purice electronic care va piui în apropierea persoanei ideale.



Dacă mergeți în **INDIA**, va fi dificil să îmbrățișați o indiancă, dar, dacă o luați în căsătorie, veți primi o dotă substanțială.



Iubire până la moarte, iată un principiu respectat de tribul thailandez Karen. Singurul moment în care un bărbat poate face curte unei femei este cu ocazia funeraliilor. Paradoxal, asemenea clipe sunt așteptate cu nerăbdare de tinerele fete.



PUBLICATIILE Flacăra



Societate comercială în
Încălzire la Oficiul Registrului
Comerțului București
J.40/5888/1991 din
04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membru:
Ion D. Gola, Alexandru Pășărin,
Mihai Săndoiu, Liviu Timbus

Director jurnale personale: **CORNELIU OLTEA**
Director publicație și suplimente speciale:
MIHAI SĂNDOIU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Șef cabinet: **CATALINA ȘTEFĂNESCU**
(617.47.63)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefon: 617.80.10; 617.60.20, cu
linia de marșaj

Fax: 312.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sect.
București
Cont valută - 47.21.6.16.6431.0 BCR, sect.
1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjunct:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2130) - Marian G.

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Gola

■ **SOCIAL** (2130) - Dorin Sălăjan
Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe
Bînduș Nicolae

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu Dumitrescu

■ **FOTOREPORTER** (2528) - Elena
Ghera, Florin Ionă, Răzvan Petrescu

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE**
(1453) - Cora Gioaneanu, Crina Gorgol
Adrian Petrescu

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Anto-
nescu, Valentina Pistraru, Smeranda
Petrescu, Angela Ștefănescu

Flacăra
BIS

Flacăra
Basarabia

REBUS
REBUSACHE

maxi **SKANDY**

Director publicații de divertisment:
ALEXANDRU PASARIN

Redactori șefi adjuncți:
MIHAI ZOUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Bra-
veanu, Simona Pășărin, Gheorghe To-
șimona Simzianu

Telefon: 2036 (director), 1457 (redacție).

■ **PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPE-**
CIALE (2534; 618.15.32; 2126): Calin
Mărcușanu, Dan Ciuciuc, Roxana
Bordei, Adriana Dobrescu, Florin Do-
brescu, Ioana Ilie, Nineta Olteanu,
Marius Onofrei, Florin Petria

■ **TEHNOREDACTARE COMPUTE-**
RIZATĂ: Cristina Topolăski, Mirela Fotsa,
Cezar Munteanu

■ **DIFUZARE** (617.59.69): Gabriel
Bumb, George Constantin, Marian
Fronzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon,
Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai
Soldănescu

■ **PERSONAL** (2560): Adrian Gola

■ **FINANCIAR-CONTABIL** (2143): Aida
Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu,
Irina Manuela Pătrășcu, Florenț, Tudor

■ **ADMINISTRATIV** (2600): Dan Mircea
Popa, Marian Băicoianu, Constantin
Ciobanu, Liliana Crețu, Jules Moldo-
veanu, Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona
prin Societatea Comercială "Publicațiile
Flacăra" S.A., telefon 617.48.91,
fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București,
România

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor
- Imprimeria CORESI - București

ULTIMA
ORĂ

Președintele Ion Iliescu l-a primit, în China, pe
președintele Nicolae Manolescu. Întrevederea
s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovară-
șească

Revista **FLĂCĂRA**
utilizează
informații furnizate
de
agenția **MEDIAFAX**